

**WYTYCZNE DOTYCZĄCE ROZPATRYWANIA
SPRAW ZWIĄZANYCH ZE ZNAKAMI
TOWAROWYMI UNII EUROPEJSKIEJ**

**URZĄD UNII EUROPEJSKIEJ
DS. WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ
(EUIPO)**

Część C

Sprzeciw

Dział 1: Postępowanie sprzeciwowe

Spis treści

1 Wprowadzenie: ogólny zarys postępowania sprzeciwowego.....	754
2 Sprzeciw.....	755
2.1 Wniesienie sprzeciwu na piśmie.....	755
2.1.1 Przedterminowy sprzeciw wobec rejestracji międzynarodowej.....	756
2.1.2 Przedterminowy sprzeciw wobec zgłoszenia ZTUE.....	756
2.2 Płatności.....	756
2.2.1 Sprzeciw wniesiony po terminie, płatność w terminie do wniesienia sprzeciwu.....	757
2.2.2 Termin płatności.....	757
2.2.2.1 Płatność przelewem.....	757
2.2.2.2 Płatność za pośrednictwem rachunku bieżącego.....	758
2.2.3 Skutki braku zapłaty.....	758
2.3 Język i tłumaczenie sprzeciwu.....	759
2.3.1 Język postępowania.....	759
2.3.2 Przykłady.....	760
2.4 Badanie dopuszczalności.....	761
2.4.1 Bezwzględne wymagania dopuszczalności.....	762
2.4.1.1 Wskazanie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE.....	763
2.4.1.2 Wskazanie wcześniejszych znaków lub praw.....	763
2.4.1.3 Wskazanie podstaw.....	767
2.4.2 Względne wymagania dopuszczalności.....	768
2.4.2.1 Daty.....	768
2.4.2.2 Przedstawienie wcześniejszych znaków.....	768
2.4.2.3 Towary i usługi.....	769
2.4.2.4 Wcześniejszy znak cieszący się renomą: zakres terytorialny renomy.....	771
2.4.2.5 Wskazanie osoby wnoszącej sprzeciw.....	771
2.4.2.6 Wskazywanie uprawnień.....	772
2.4.2.7 Zawodowe pełnomocnictwo.....	775
2.4.2.8 Podpis.....	776
2.4.2.9 Względne wymagania dopuszczalności: sankcje.....	776
2.4.3 Opcjonalne wskazania.....	776
2.4.3.1 Zakres sprzeciwu.....	776
2.4.3.2 Uzasadnione oświadczenie dotyczące powodów.....	777

2.5 Zawiadomienie o dopuszczalności sprzeciwu i rozpoczęciu etapu spornego postępowania.....	777
3 Okres ugodowy.....	779
3.1 Wyznaczanie okresu ugodowego.....	779
3.2 Przedłużenie okresu ugodowego.....	779
4 Etap sporny.....	780
4.1 Uzupełnienie sprzeciwu.....	780
4.2 Uzasadnienie.....	781
4.2.1 ZTUE i zgłoszenia ZTUE.....	782
4.2.2 ZTUE i zgłoszenia ZTUE poddane konwersji.....	782
4.2.2.1 Sprzeciw oparty na ZTUE lub zgłoszeniu ZTUE podlegającym konwersji.....	782
4.2.2.2 Sprzeciw oparty na (zgłoszeniu) ZTUE później poddanym konwersji.....	782
4.2.3 Zarejestrowane lub zgłoszone znaki towarowe inne niż ZTUE.....	783
4.2.3.1 Świadectwa wydane przez właściwy organ urzędowy.....	783
4.2.3.2 Wyciągi z urzędowych baz danych.....	784
4.2.3.3 Wyciągi z urzędowych biuletynów właściwych krajowych urzędów ds. znaków towarowych i WIPO.....	785
4.2.3.4 Dowody na przedłużenie.....	786
4.2.3.5 Uprawnienie do wniesienia sprzeciwu.....	786
4.2.3.6 Weryfikacja dowodów.....	788
4.2.4 Uzasadnienie innych podstaw i podstawa sprzeciwu.....	789
4.2.4.1 Znaki powszechnie znane.....	789
4.2.4.2 Znaki towarowe cieszące się renomą.....	790
4.2.4.3 Niezarejestrowane znaki towarowe lub inne oznaczenia używane w obrocie handlowym.....	790
4.2.4.4 Oznaczenia geograficzne.....	791
4.2.4.5 Znak zgłoszony przez agenta lub pełnomocnika.....	793
4.2.5 Niezgodność z wymogami w zakresie uzasadnienia.....	793
4.2.6 Fakty i dowody przedstawione po terminie na uzasadnienie.....	794
4.2.6.1 Czy Urząd może skorzystać ze swobody decyzyjnej.....	795
4.2.6.2 Czy należy dopuścić, czy odrzucić spóźnione fakty lub dowody.....	796
4.2.6.3 Traktowanie spóźnionych dowodów w postępowaniu.....	796
4.3 Tłumaczenie / zmiana języka w toku postępowania sprzeciwowego.....	797
4.3.1 Tłumaczenie faktów, dowodów i argumentów przedłożonych przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzupełnienia dokumentacji.....	797

4.3.1.1 Tłumaczenie dowodów potwierdzających świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważnych dokumentów oraz wszelkich przepisów właściwego prawa krajowego.....	797
4.3.1.2 Tłumaczenia dowodów przedstawionych w celu uzasadnienia sprzeciwu innych niż świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważne dokumenty, lub przepisy właściwego prawa krajowego.....	799
4.3.1.3 Tłumaczenia faktów i argumentów przedłożonych przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzupełnienia dokumentacji.....	800
4.3.2 Tłumaczenie dodatkowych uwag i innych wniosków.....	800
4.3.3 Tłumaczenie dokumentów potwierdzających innych niż uwagi.....	801
4.3.4 Zmiana języka w trakcie postępowania sprzeciwowego.....	802
4.4 Wnioski i inne kwestie związane z dokumentami.....	803
4.4.1 Ograniczenie, wycofanie i wnioski o przedstawienie dowodu używania składane w odrębnych dokumentach.....	803
4.4.2 Nieczytelne dokumenty.....	803
4.4.3 Brak zwrotu oryginalnych dokumentów.....	804
4.4.4 Informacje poufne.....	804
4.4.5 Odwołania do dokumentów lub dowodów z innych postępowań.....	805
4.5 Późniejsze wymiany.....	805
4.6 Uwagi osób trzecich.....	806
5 Procedura dotycząca wniosku o przedstawienie dowodu używania.....	807
5.1 Dopuszczalność wniosku o przedstawienie dowodu używania.....	807
5.1.1 Termin wniosku.....	807
5.1.2 Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany na okres nie krótszy niż 5 lat (znak poza „okresem karencji”).....	808
5.1.2.1 Wcześniejsze ZTUE.....	808
5.1.2.2 Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe wskazujące Unię Europejską.....	809
5.1.2.3 Wcześniejsze znaki krajowe.....	809
5.1.2.4 Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe wskazujące państwo członkowskie.....	809
5.1.2.5 Podsumowanie obliczania początku biegu okresu karencji.....	812
5.1.3 Wniosek musi być bezwarunkowy, wyraźny i jednoznaczny.....	813
5.1.4 Wniosek złożony w odrębnym dokumencie.....	814
5.1.5 Interes zgłaszającego, aby w pierwszej kolejności zająć się dowodem używania.....	814
5.1.6 Konsekwencje niedopuszczalnego wniosku o przedstawienie dowodu używania.....	815
5.2 Wyrażne wezwanie przez Urząd.....	815

5.3 Reakcja osoby wnoszącej sprzeciw: przedstawienie dowodu używania.....	816
5.3.1 Termin na przedstawienie dowodu używania.....	816
5.3.2 Środki dowodowe.....	817
5.3.2.1 Zasady.....	817
5.3.2.2 Odwołania.....	819
5.3.2.3 Oświadczenia.....	819
5.4 Reakcja zgłaszającego.....	822
5.4.1 Przekazywanie dowodów.....	822
5.4.2 Brak dowodów lub brak istotnych dowodów.....	822
5.4.3 Brak reakcji zgłaszającego.....	822
5.4.4 Formalne wycofanie wniosku.....	823
5.5 Dalsze działania osoby wnoszącej sprzeciw.....	823
5.6 Języki w postępowaniu dotyczącym dowodu używania.....	823
6 Zakończenie postępowania.....	824
6.1 Uгода.....	824
6.2 Ograniczenie i wycofanie.....	825
6.2.1 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE.....	825
6.2.1.1 Wycofanie lub ograniczenie przed badaniem dopuszczalności.....	826
6.2.1.2 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE przed zakończeniem okresu ugodowego.....	826
6.2.1.3 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE po zakończeniu okresu ugodowego.....	827
6.2.1.4 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE po podjęciu decyzji.....	828
6.2.1.5 Język.....	828
6.2.2 Wycofanie sprzeciwu.....	829
6.2.2.1 Wycofanie sprzeciwu przed zakończeniem okresu ugodowego.....	829
6.2.2.2 Wycofanie sprzeciwu po zakończeniu okresu ugodowego.....	829
6.2.2.3 Wycofanie sprzeciwu po podjęciu decyzji.....	829
6.2.2.4 Język.....	830
6.2.3 Wycofanie wycofania/ograniczenia.....	830
6.3 Decyzja co do istoty sprawy.....	830
6.3.1 Brak udowodnienia wcześniejszego prawa.....	831
6.3.2 Wcześniejsze prawo przestało istnieć.....	831
6.4 Zwrot opłat.....	832
6.4.1 Sprzeciw uznany za niewniesiony.....	832
6.4.1.1 Sprzeciw i wycofanie sprzeciwu wniesione w tym samym dniu.....	832
6.4.1.2 Zwrot po ponownej publikacji.....	832

6.4.2 Zwrot ze względu na wycofanie/ograniczenie zgłoszenia ZTUE.....	832
6.4.2.1 Zgłoszenie ZTUE wycofane/ograniczone przed zakończeniem okresu ugodowego.....	832
6.4.2.2 Sprzeciw wycofany wskutek ograniczenia zgłoszenia ZTUE w okresie ugodowym.....	832
6.4.3 Wiele sprzeciwów i zwrot 50% opłaty za sprzeciw.....	833
6.4.4 Brak zwrotu opłaty za sprzeciw.....	833
6.4.4.1 Wycofanie sprzeciwu przed zakończeniem okresu ugodowego z innych powodów niż ograniczenie.....	833
6.4.4.2 Wcześniejsze wycofanie przez osobę wnoszącą sprzeciw.....	833
6.4.4.3 Uгода między stronami przed rozpoczęciem postępowania.....	834
6.4.4.4 Zakończenie postępowania z innych powodów.....	834
6.5 Decyzja o podziale kosztów.....	834
6.5.1 Przypadki, w których wymagana jest decyzja w sprawie kosztów.....	834
6.5.2 Przypadki, w których nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.....	835
6.5.2.1 Porozumienie w sprawie kosztów.....	835
6.5.2.2 Informacje od „potencjalnie wygrywającej strony”.....	835
6.5.3 Typowe przypadki, w których podejmuje się decyzję w sprawie kosztów.....	836
6.5.4 Sprawy, w których nie doszło do wydania orzeczenia.....	836
6.5.4.1 Wiele sprzeciwów.....	836
6.5.4.2 Odrzucenie zgłoszenia z uwagi na bezwzględne podstawy lub formalności.....	837
6.5.4.3 Łączenie sprzeciwów.....	838
6.5.4.4 Znaczenie określenia „ponieść własne koszty”.....	838
6.6 Ustalanie kosztów.....	838
6.6.1 Kwoty podlegające ustaleniu.....	839
6.6.2 Procedura w przypadku ustalenia kosztów w ramach głównej decyzji.....	839
6.6.3 Procedura w przypadku konieczności osobnego ustalenia kosztów.....	840
6.6.3.1 Dopuszczalność.....	840
6.6.3.2 Dowody.....	840
6.6.4 Weryfikacja ustalonej wysokości kosztów.....	840
7 Inne kwestie proceduralne.....	841
7.1 Korekta błędów.....	841
7.1.1 Korekta błędów w sprzeciwie.....	841
7.1.2 Korekta błędów i pomyłek w publikacjach.....	841
7.2 Terminy.....	842
7.2.1 Przedłużanie terminów w postępowaniu sprzeciwowym.....	842
7.2.1.1 Terminy podlegające i niepodlegające przedłużeniu.....	842

7.2.1.2 Wymagania dotyczące wniosku.....	842
7.2.1.3 Przedłużenie terminu przez Urząd z jego inicjatywy.....	843
7.3 Zawieszenie.....	844
7.3.1 Zawieszenie na wniosek obu stron.....	844
7.3.2 Zawieszenie z urzędu lub na wniosek jednej ze stron.....	845
7.3.2.1 Wyjaśnienie podstawowej zasady, moment zawieszenia.....	845
7.3.2.2 Wcześniejsze zgłoszenia lub rejestracje ZTUE.....	846
7.3.2.3 Wcześniejsze znaki krajowe/międzynarodowe (zgłoszenia lub rejestracje/ prawa).....	847
7.3.2.4 Przykłady.....	847
7.3.3 Wiele sprzeciwów.....	848
7.3.3.1 Po odrzuceniu zgłoszenia ZTUE.....	848
7.3.4 Aspekty proceduralne.....	848
7.3.4.1 Monitorowanie zawieszonych spraw.....	848
7.3.4.2 Wznowienie postępowania.....	849
7.3.4.3 Obliczanie terminów.....	849
7.4 Wiele sprzeciwów.....	850
7.4.1 Wiele sprzeciwów i ograniczenia.....	850
7.4.2 Wiele sprzeciwów i decyzje.....	851
7.4.2.1 Możliwość rozstrzygnięcia nastąpiła jednocześnie dla wszystkich sprzeciwów skierowanych przeciwko temu samemu zgłoszeniu ZTUE.....	851
7.4.2.2 Sytuacja, w której jeden sprzeciw gotowy jest do rozstrzygnięcia, a postępowanie w sprawie pozostałych sprzeciwów wciąż znajduje się na etapie spornym.....	852
7.4.2.3 Sytuacja, w której co najmniej dwa sprzeciwy są gotowe do rozstrzygnięcia, a postępowanie w sprawie pozostałych sprzeciwów wciąż znajduje się na etapie spornym.....	853
7.4.3 Łączenie sprzeciwów.....	853
7.5 Zmiana stron (przeniesienie, zmiana nazwy (imienia i nazwiska), zmiana pełnomocnika, przerwanie postępowania).....	854
7.5.1 Przeniesienie i postępowanie sprzeciwowe.....	854
7.5.1.1 Wprowadzenie i podstawowa zasada.....	854
7.5.1.2 Przeniesienie wcześniejszego ZTUE.....	854
7.5.1.3 Przeniesienie wcześniejszej rejestracji krajowej.....	856
7.5.1.4 Sprzeciw oparty na połączeniu rejestracji ZTUE i rejestracji krajowych.....	857
7.5.1.5 Przeniesienie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE.....	857
7.5.1.6 Częściowe przeniesienie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE.....	858
7.5.2 Te same strony po przeniesieniu.....	858
7.5.3 Zmiana nazwy.....	859

7.5.4 Zmiana pełnomocnika.....	859
7.5.5 Przerwanie postępowania ze względu na śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego lub jego pełnomocnika.....	859
7.5.5.1 Śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego.....	860
7.5.5.2 Brak możliwości kontynuowania przez zgłaszającego postępowania przed Urzędem ze względu na przeszkody prawne (np. upadłość).....	860
7.5.5.3 Śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego.....	861
Załącznik – Obliczanie okresu karencji na nieużywanie w przypadku znaków krajowych.....	862

1 Wprowadzenie: ogólny zarys postępowania sprzeciwowego

Postępowanie sprzeciwowe wszczyna się po wniesieniu sprzeciwu, o którym informuje się zgłaszającego i do którego można uzyskać dostęp w pliku elektronicznym dostępnym na stronie internetowej Urzędu.

Po wniesieniu sprzeciwu Urząd sprawdza, czy uiszczono odpowiednią opłatę za sprzeciw. Jeśli nie wniesiono opłaty, uznaje się, że sprzeciw nie został wniesiony.

Następnie Urząd weryfikuje dopuszczalność sprzeciwu. Istnieją dwa rodzaje braków w zakresie dopuszczalności:

1. **braki bezwzględne:** braki, których nie można usunąć po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie usunie takich braków z własnej inicjatywy w terminie do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw jest niedopuszczalny;
2. **braki względne:** braki, które można usunąć po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu. Po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do usunięcia braków w niepodlegającym przedłużeniu terminie dwóch miesięcy, którego niedotrzymanie skutkuje odrzuceniem sprzeciwu jako niedopuszczalnego.

Należy zauważyć, że w imię ochrony zasady bezstronności Urząd nie wysyła żadnych pism w sprawie wniesienia opłaty za sprzeciw lub braków w zakresie dopuszczalności przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu. Dopuszczalność sprzeciwu zostanie zbadana po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Po zbadaniu dopuszczalności sprzeciwu do obu stron kierowane jest zawiadomienie w sprawie wyznaczenia terminów postępowania. Postępowanie rozpoczyna się okresem, w którym strony są zachęcane do negocjowania porozumienia, ponieważ jeżeli spełnione zostaną określone warunki, opłata za sprzeciw zostanie zwrócona – jest to tzw. okres ugody („cooling-off period”). Okres ugody trwa dwa miesiące od zawiadomienia o dopuszczalności. Okres ten może zostać przedłużony o 22 miesiące, czyli może wynosić łącznie 24 miesiące. Sprzeciw oraz inne otrzymane dokumenty wraz z powiadomieniem przekazywane są zgłaszającemu.

Po upływie okresu ugodowego rozpoczyna się sporny etap postępowania. Osoba wnosząca sprzeciw ma wtedy dwa miesiące na przedłożenie wszystkich dowodów i uwag, jakie uznaje za konieczne na poparcie swojego stanowiska. Po upływie tego okresu lub z chwilą przesłania (ewentualnych) przedłożonych dowodów i uwag zgłaszający ma dwa miesiące na ustosunkowanie się do sprzeciwu.

Na tym etapie zgłaszający może złożyć wniosek o przedstawienie dowodu używania, który wymaga od osoby wnoszącej sprzeciw udowodnienia, że jakiegokolwiek wcześniejsze znaki towarowe zarejestrowane od ponad pięciu lat były używane. W przypadku złożenia takiego wniosku zgłaszający może poczekać, aż osoba wnosząca sprzeciw przytoczy taki dowód przed przedłożeniem swoich dowodów i uwag.

Następnie osoba wnosząca sprzeciw ma możliwość odniesienia się do uwag zgłaszającego.

Jeśli zgłaszający nie złoży wniosku o przedstawienie dowodu używania, lecz przedstawi dowody i uwagi, osoba wnosząca sprzeciw ma dwa miesiące na ustosunkowanie się do materiałów przedstawionych przez zgłaszającego. Po takiej wymianie zazwyczaj możliwe jest rozstrzygnięcie w sprawie sprzeciwu.

W niektórych przypadkach konieczna lub wskazana jest dodatkowa wymiana uwag. Taka sytuacja może mieć miejsce, gdy sprawa dotyczy złożonych kwestii lub gdy osoba wnosząca sprzeciw podniosła nową kwestię, która zostaje dopuszczona do postępowania. W takim przypadku zgłaszającemu umożliwia się przedstawienie odpowiedzi. Następnie ekspert decyduje, czy osobie wnoszącej sprzeciw należy ponownie zapewnić możliwość wypowiedzenia się.

Urząd może zażądać, aby strony ograniczyły swoje uwagi do konkretnych kwestii, a uwagi na temat innych kwestii dopuścić na dalszym etapie postępowania.

Gdy strony przedstawią swoje uwagi, postępowanie jest zamykane i możliwe jest podjęcie decyzji co do istoty sprawy, o czym informuje się strony.

W przypadku wniesienia sprzeciwu wobec rejestracji międzynarodowej wskazującej UE, odniesienia w Wytycznych do zgłoszeń ZTUE należy interpretować jako obejmujące rejestracje międzynarodowe wskazujące UE, o ile nie wskazano inaczej. Szczegółowe informacje na temat sprzeciwów wobec rejestracji międzynarodowych wskazujących UE można znaleźć w Wytycznych, [część M: Znaki międzynarodowe](#).

2 Sprzeciw

2.1 Wniesienie sprzeciwu na piśmie

[Artykuł 46 RZTUE](#)

Artykuł [4](#) i art. [63 ust. 1 lit. a\) RDZTUE](#)

Decyzja nr [EX-20-9](#) dyrektora wykonawczego Urzędu z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie komunikacji elektronicznej

Sprzeciw musi zostać wniesiony do Urzędu na piśmie w terminie do wniesienia sprzeciwu, czyli w ciągu trzech miesięcy od opublikowania zaskarżonego zgłoszenia ZTUE.

Sprzeciw można wnieść przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego w User Area (obszarze użytkownika) na stronie internetowej Urzędu. Po wysłaniu formularza elektronicznego zostanie on automatycznie przetworzony, a osoba wnosząca sprzeciw otrzyma potwierdzenie jego wpłynięcia. W przypadku wniesienia sprzeciwu drogą pocztową lub za pośrednictwem usług kurierskich, potwierdzenie odbioru zostanie

wydane po wprowadzeniu zawiadomienia o sprzeciwie do systemu informatycznego Urzędu.

2.1.1 Przedterminowy sprzeciw wobec rejestracji międzynarodowej

[Artykuł 196 ust. 2 RZTUE](#)

[Artykuł 77 ust. 3 RDZTUE](#)

Sprzeciw wobec rejestracji międzynarodowej wskazującej UE można wnieść w terminie trzech miesięcy po upływie jednego miesiąca od daty pierwszej ponownej publikacji. Na przykład jeśli data pierwszej ponownej publikacji przypada 15.04.2016 r., bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się 15.05.2016 r., a kończy się 15.08.2016 r.

W przypadku rejestracji międzynarodowych, których data pierwszej ponownej publikacji przypada przed wejściem w życie dnia 23 marca 2016 r. zmiany [art. 196 ust. 2 RZTUE](#) wprowadzonej [rozporządzeniem \(UE\) 2015/2424](#), stosuje się poprzedni termin, zgodnie z którym sprzeciw musi zostać wniesiony w terminie trzech miesięcy po upływie sześciu miesięcy od daty pierwszej ponownej publikacji. Na przykład jeśli data pierwszej ponownej publikacji przypada 22.03.2016 r., bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się 22.09.2016 r., a kończy się 22.12.2016 r.

Sprzeciw wniesiony po ponownej publikacji rejestracji międzynarodowej, lecz przed rozpoczęciem terminu do wniesienia sprzeciwu, podlega jednak zawieszeniu i jest uznawany za wniesiony pierwszego dnia terminu do wniesienia sprzeciwu. Osoba wnosząca sprzeciw jest o tym odpowiednio informowana. Jeśli sprzeciw zostanie wycofany przed tą datą, opłata za sprzeciw jest zwracana.

2.1.2 Przedterminowy sprzeciw wobec zgłoszenia ZTUE

Artykuły [44](#) i [46](#) RZTUE

Sprzeciw wobec zgłoszenia ZTUE otrzymany przed rozpoczęciem terminu do wniesienia sprzeciwu podlega zawieszeniu i jest uznawany za wniesiony pierwszego dnia terminu do wniesienia sprzeciwu, tj. pierwszego dnia po publikacji zgłoszenia ZTUE w części A.1 Biuletynu ZTUE. Osoba wnosząca sprzeciw jest o tym odpowiednio informowana. Jeśli sprzeciw zostanie wycofany przed tą datą lub jeśli zgłoszenie ZTUE zostanie odrzucone bądź wycofane przed publikacją, opłata za sprzeciw jest zwracana.

2.2 Płatności

Ogólne zasady dokonywania płatności określono w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 3: Płatności z tytułu opłat, kosztów i należności](#).

2.2.1 Sprzeciw wniesiony po terminie, płatność w terminie do wniesienia sprzeciwu

[Artykuł 5 ust. 2 RDZTUE](#)

Jeśli Urząd otrzymał płatność w terminie do wniesienia sprzeciwu, lecz sprzeciw wpłynął po tym terminie, jest on niedopuszczalny. W takim przypadku Urząd zatrzymuje opłatę za sprzeciw. Osoba wnosząca sprzeciw musi zostać powiadomiona i może ustosunkować się do orzeczenia o niedopuszczalności w terminie określonym przez Urząd.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw przedstawi przekonujące dowody na terminowe wniesienie sprzeciwu i jego prawidłowe doręczenie Urzędowi w terminie trzech miesięcy do wniesienia sprzeciwu, takie jak potwierdzenia doręczenia przesyłek kurierskich lub poleconych, Urząd musi zweryfikować swoje orzeczenie i uznać sprzeciw za otrzymany w terminie. W takim przypadku można kontynuować badanie dopuszczalności. Jeśli dowody przedstawione przez osobę wnoszącą sprzeciw nie wskazują na doręczenie sprzeciwu w terminie do wniesienia sprzeciwu lub osoba wnosząca sprzeciw nie udzieliła odpowiedzi w wyznaczonym terminie, wydawane jest postanowienie o niedopuszczalności sprzeciwu. Przy zawiadamianiu osoby wnoszącej sprzeciw o takim postanowieniu kopię pisma należy przesłać zgłaszającemu.

2.2.2 Termin płatności

Artykuł [46 ust. 3](#) oraz artykuł [180](#) RZTUE

[Artykuł 5 ust. 1 RDZTUE](#)

Urząd musi otrzymać opłatę za sprzeciw w pełnej wysokości przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu. Jeśli opłata za sprzeciw nie wpłynęła w terminie do wniesienia sprzeciwu, uznaje się, że sprzeciw nie został wniesiony.

2.2.2.1 Płatność przelewem

Płatności przelewem bankowym otrzymane po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu uznaje się za dokonane w tym terminie, jeżeli osoba wnosząca sprzeciw: (i) przedstawi dowody wskazujące, że wydała instytucji bankowej polecenie przelewu w terminie do wniesienia sprzeciwu oraz (ii) uiści opłatę dodatkową w wysokości 10% opłaty za wniesienie sprzeciwu. Opłaty dodatkowej nie pobiera się, jeżeli z dowodów wynika, że polecenie przelewu zostało wydane bankowi nie później niż na 10 dni przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu.

2.2.2.2 Płatność za pośrednictwem rachunku bieżącego

Artykuł [179 ust. 1](#) i [art. 180 ust. 1](#) RZTUE

Decyzja nr [EX-21-5](#) dyrektora wykonawczego Urzędu z dnia 21 lipca 2021 r. w sprawie metod płatności opłat i należności oraz określająca nieznaczące kwoty opłat i należności

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw lub jej pełnomocnik posiada rachunek bieżący w Urzędzie, płatność uznaje się za dokonaną w dniu wpłynięcia sprzeciwu.

Jako że płatność za pośrednictwem rachunku bieżącego uznaje się za dokonaną w dniu wpłynięcia sprzeciwu, oznacza to, że jeśli sprzeciw wpłynie po terminie, płatność również będzie opóźniona. W takim przypadku uznaje się, że sprzeciw nie został wniesiony.

Brak wskazania lub błędne wskazanie wysokości opłaty za sprzeciw nie niesie żadnych negatywnych skutków dla sprzeciwu, jako że osoba wnosząca sprzeciw miała ewidentny zamiar wniesienia opłaty.

Nawet w przypadku braku wyraźnej dyspozycji ze strony osoby wnoszącej sprzeciw samo istnienie rachunku bieżącego wystarcza do obciążenia rachunku. Nie ma przy tym znaczenia, czy użyty został formularz sprzeciwu.

Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy posiadacz rachunku bieżącego, który chce uniemożliwić wykorzystanie tego rachunku do pobrania określonej opłaty lub należności, informuje o tym Urząd na piśmie (np. wskazując przelew bankowy jako formę płatności).

Opłata pobrana z rachunku bieżącego osoby trzeciej

Pobranie opłaty za sprzeciw z rachunku bieżącego osoby trzeciej wymaga wyraźnej zgody posiadacza rachunku bieżącego na obciążenie jego rachunku daną opłatą. Osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić taką zgodę w terminie do wniesienia sprzeciwu.

Płatność uznaje się za dokonaną w dniu, w którym zgoda wpłynęła do Urzędu.

2.2.3 Skutki braku zapłaty

[Artykuł 99 RZTUE](#)

[Artykuł 5 ust. 1 RDZTUE](#)

Jeżeli opłata za sprzeciw nie została uiszczona przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw uznaje się za niewniesiony, o czym osoba wnosząca sprzeciw jest powiadamiana na piśmie.

Kopia pisma musi zostać jednocześnie przesłana do wiadomości zgłaszającego.

Jeżeli w wyznaczonym terminie osoba wnosząca sprzeciw przedstawi dowody przekonujące Urząd, że utrata praw była nieprawidłowa, i udowodni, że płatność została dokonana w terminie, wysyłane jest zawiadomienie z kopią do zgłaszającego wraz z dowodami przedstawionymi przez osobę wnoszącą sprzeciw.

Jeżeli sprzeciw uznaje się za niewniesiony, osoba wnosząca sprzeciw ma prawo zwrócić się z wnioskiem o wydanie formalnej decyzji w terminie dwóch miesięcy. W takim przypadku decyzja musi zostać przesłana obu stronom.

Odnosnie do przypadków, w których opłata za sprzeciw nie została uiszczona w całości lub została uiszczona dopiero po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu, zob. [pkt 6.4.1 poniżej](#).

2.3 Język i tłumaczenie sprzeciwu

[Artykuł 146 ust. 5, art. 146 ust. 6 lit. a\) i art. 146 ust. 7 RZTUE](#)

[Artykuł 5 ust. 3 i 4 oraz art. 65 RDZTUE](#)

2.3.1 Język postępowania

Sprzeciw musi być wniesiony w jednym z pięciu języków Urzędu. Zasady dotyczące języka postępowania są szczegółowo objaśnione w Wytocznych, [część A: Zasady ogólne, dział 4: Język postępowania](#).

Zgodnie z tymi zasadami w postępowaniu sprzeciwowym zdarzają się przypadki, w których osoba wnosząca sprzeciw ma do wyboru dwa możliwe języki postępowania (pierwszy i drugi język zaskarżonego zgłoszenia ZTUE, przy czym oba te języki są językami Urzędu) oraz przypadki, w których istnieje tylko jeden możliwy język postępowania (jeżeli pierwszy język nie jest jednym z pięciu języków Urzędu, językiem postępowania sprzeciwowego może być wyłącznie drugi język zaskarżonego zgłoszenia ZTUE).

W przypadkach, w których istnieje wybór, językiem postępowania jest język wyraźnie wskazany przez osobę wnoszącą sprzeciw w sprzeciwie lub, w przypadku braku wyraźnego wskazania, język, w którym sprzeciw został wniesiony, pod warunkiem że w obu przypadkach jest to jeden z możliwych języków postępowania.

W przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw wybierze niewłaściwy język postępowania, w RZTUE rozróżnia się dwa scenariusze: gdy niewłaściwym językiem jest język Urzędu oraz gdy niewłaściwym językiem jest jeden z języków urzędowych Unii Europejskiej (ale nie jeden z języków Urzędu). W zależności od tego, który z powyższych scenariuszy ma zastosowanie, istnieją różne konsekwencje i terminy dla osoby wnoszącej sprzeciw przy wyborze właściwego języka postępowania i składaniu tłumaczenia sprzeciwu.

- Jeżeli język wybrany przez osobę wnoszącą sprzeciw jest **językiem Urzędu**, ale nie jednym z możliwych języków postępowania, osoba wnosząca sprzeciw musi

przedstawić, na własny koszt, tłumaczenie sprzeciwu na pierwszy język, pod warunkiem że jest to język Urzędu, lub na drugi język. Tłumaczenie musi zostać przedstawione **w ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego terminu do wniesienia sprzeciwu**. Język, na który został przetłumaczony sprzeciw, stanie się wówczas językiem postępowania. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie przedłoży w wyznaczonym terminie tłumaczenia, sprzeciw jest odrzucany z powodu jego niedopuszczalności. Zastosowanie mają [art. 146 ust. 7 RZTUE](#) oraz [art. 5 ust. 3 i 4 RDZTUE](#).

- Jeżeli język wybrany przez osobę wnoszącą sprzeciw **nie jest językiem Urzędu**, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić, na własny koszt, tłumaczenie sprzeciwu na pierwszy język, pod warunkiem że jest to język Urzędu, lub na drugi język. Tłumaczenie musi zostać przedstawione **w ciągu trzymiesięcznego terminu do wniesienia sprzeciwu**. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie przedłoży tłumaczenia w terminie do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw jest odrzucany z powodu jego niedopuszczalności. [Art. 146 ust. 5 RZTUE](#) ma zastosowanie, ponieważ wyraźnie stanowi, że sprzeciw musi być wniesiony w języku Urzędu. Jeżeli sprzeciw nie został wniesiony w jednym z języków Urzędu, termin jednego miesiąca na usunięcie braku określonego w [art. 146 ust. 7](#) i [art. 5 ust. 3 RDZTUE](#) nie ma zastosowania.

W przypadku gdy język wybrany przez osobę wnoszącą sprzeciw nie jest jednym z możliwych języków postępowania, wszelka korespondencja ze strony Urzędu w sprawie sprzeciwu będzie prowadzona w pierwszym języku spornego znaku towarowego, pod warunkiem że jest to język Urzędu, lub w drugim języku, jeżeli pierwszy język nie jest jednym z pięciu języków Urzędu.

Wymóg językowy dotyczący sprzeciwu stanowi bezwzględne wymaganie dopuszczalności i będzie traktowany w sposób opisany w [pkt 2.4.1 poniżej](#).

W odniesieniu do stosowania urzędowych formularzy [art. 146 ust. 6 zdanie drugie RZTUE](#) stanowi, że w przypadku korzystania z formularza udostępnionego przez Urząd można użyć takiego formularza w dowolnym języku urzędowym Unii Europejskiej, pod warunkiem że formularz, w zakresie elementów tekstowych, jest wypełniony w jednym z języków Urzędu.

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw posługuje się urzędowym formularzem w języku, który nie może być językiem postępowania, wszystkie elementy tekstowe są w niewłaściwym języku i wybrany został język, który nie może być językiem postępowania, zastosowanie mają powyższe zasady: jeżeli nieprawidłowym językiem jest język Urzędu, osoba wnosząca sprzeciw ma jeden miesiąc na przedstawienie tłumaczenia z własnej inicjatywy; jeżeli wybrany nieprawidłowy język nie jest językiem Urzędu, brak ten nie może zostać uzupełniony po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu i sprzeciw zostanie uznany za niedopuszczalny.

2.3.2 Przykłady

Oto kilka przykładów ilustrujących to, co wyjaśniono w [pkt 2.3.1](#) powyżej.

1. Językami zgłoszenia ZTUE są portugalski i angielski. Osoba wnosząca sprzeciw wnosi ten sprzeciw w języku portugalskim, wybierając portugalski jako język postępowania. Ponieważ język postępowania nie został prawidłowo wybrany, jako że portugalski nie jest językiem Urzędu, osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć tłumaczenie sprzeciwu na język angielski (jedyne właściwy język) przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, a zatem język angielski stanie się językiem postępowania.
2. Językami zgłoszenia ZTUE są bułgarski i angielski. Osoba wnosząca sprzeciw wnosi ten sprzeciw w języku bułgarskim i wyraźnie wskazuje w tym języku, że językiem postępowania jest angielski. Urząd nie może zaakceptować wskazania w języku bułgarskim, że językiem postępowania ma być angielski. Ponieważ język postępowania nie został prawidłowo wskazany, jako że bułgarski nie jest językiem Urzędu, osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć tłumaczenie sprzeciwu na język angielski (jedyne właściwy język) przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, a zatem język angielski stanie się językiem postępowania.
3. Językami zgłoszenia ZTUE są niemiecki i angielski. Osoba wnosząca sprzeciw wnosi ten sprzeciw w języku francuskim. Ponieważ francuski jest językiem Urzędu, a językiem postępowania może być niemiecki albo angielski, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić w ciągu jednego miesiąca od upływu terminu do wniesienia sprzeciwu tłumaczenie na niemiecki albo angielski, który to język stanie się językiem postępowania.

We wszystkich powyższych przykładach, jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie przedłoży w wyznaczonym terminie tłumaczenia na właściwy język, sprzeciw jest odrzucany z powodu jego niedopuszczalności. Niemniej jednak w powyższych przykładach, jeżeli urzędowy formularz został użyty odpowiednio w języku portugalskim, bułgarskim i francuskim, ale został wypełniony w całości w języku angielskim i wyraźnie wskazano angielski jako język postępowania, byłoby to dopuszczalne bez konieczności tłumaczenia na język angielski. Nie byłoby potrzeby przedkładania tłumaczenia urzędowego formularza, gdyby wszystkie elementy tekstowe i wskazanie języka były w języku angielskim.

2.4 Badanie dopuszczalności

Artykuł [2 ust. 2](#) oraz art. [5 ust. 3 i 5](#) RDZTUE

Po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu Urząd bada dopuszczalność wszystkich wniesionych sprzeciwów. Badanie dopuszczalności obejmuje zarówno bezwzględne, jak i względne wymagania.

Bezwzględne wymagania dopuszczalności to wskazania i elementy, które muszą być uwzględnione w sprzeciwie lub przedstawione przez osobę wnoszącą sprzeciw z własnej inicjatywy w terminie na wniesienie sprzeciwu; określono je w [art. 146 ust. 5 i art. 7 RZTUE](#) i [art. 2 ust. 2 lit. a\)–c\) RDZTUE](#). Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie

usunie z własnej inicjatywy bezwzględnych braków dotyczących dopuszczalności w terminie na wniesienie sprzeciwu, sprzeciw zostanie odrzucony jako niedopuszczalny.

Względne wymagania dopuszczalności to wskazania i elementy, które – o ile nie zostaną przedstawione w terminie na wniesienie sprzeciwu – spowodują wezwanie przez Urząd do usunięcia braków, zgodnie z [art. 2 ust. 2 lit. d\)–h\) RDZTUE](#). W zawiadomieniu wyznacza się osobie wnoszącej sprzeciw niepodlegający przedłużeniu termin dwóch miesięcy na usunięcie braków. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie usunie względnych braków dopuszczalności w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuci sprzeciw jako niedopuszczalny.

Osoba wnosząca sprzeciw nie musi przedkładać uzasadnionego oświadczenia ani dowodów na jego poparcie wraz ze sprzeciwem ([art. 2 ust. 4 RDZTUE](#)), ale może to zrobić później, na etapie spornym postępowania ([art. 7 ust. 1 RDZTUE](#)) (zob. pkt [4.1](#) i [4.2](#)).

Podczas oceny dopuszczalności sprzeciwu Urząd musi opierać się wyłącznie na treści zawartej w dokumentach przedłożonych przez osobę wnoszącą sprzeciw w terminie na wniesienie sprzeciwu (21/07/2014, [R 1573/2013-4](#), OKAY / O-KEY (fig.)).

Elementów wskazujących na bezwzględną i względną dopuszczalność należy szukać nie tylko w sprzeciwie, lecz także w załącznikach i innych dokumentach przedłożonych w terminie na wniesienie sprzeciwu. Te same zasady obowiązują w sytuacji, gdy osoba wnosząca sprzeciw przedstawia dowód w postaci odniesienia do źródła internetowego zgodnie z [art. 7 ust. 3 RDZTUE](#).

Jeśli sprzeciw zostanie uznany za dopuszczalny w odniesieniu do jednego wcześniejszego prawa, strony zostaną o tym odpowiednio powiadomione i postępowanie będzie kontynuowane. Dopuszczalność jakiegokolwiek innego wcześniejszego prawa jest badana na późniejszym etapie postępowania, jeśli zajdzie taka potrzeba (np. jeśli wcześniejsze prawo, które uznano za dopuszczalne, nie jest uzasadnione, zob. pkt 4.2. poniżej, lub jeżeli nie można w pełni uzasadnić sprzeciwu na podstawie tego wcześniejszego prawa).

Każda decyzja o odrzuceniu sprzeciwu jako niedopuszczalnego jest również przekazywana zgłaszającemu ZTUE ([art. 5 ust. 6 RDZTUE](#)), przy czym osoba wnosząca sprzeciw może się od niej jedynie odwołać.

2.4.1 Bezwzględne wymagania dopuszczalności

[Artykuł 2 ust. 2 lit. a\)–c\)](#) oraz [art. 5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 94 ust. 1 RZTUE](#)

Bezwzględne braki w zakresie dopuszczalności mogą zostać usunięte jedynie z inicjatywy osoby wnoszącej sprzeciw w trakcie trzymiesięcznego terminu do wniesienia sprzeciwu; w przeciwnym razie sprzeciw jest niedopuszczalny. Zanim podjęta zostanie decyzja dotycząca dopuszczalności sprzeciwu osobę wnoszącą sprzeciw wzywa się do ustosunkowania się do kwestii niedopuszczalności.

2.4.1.1 Wskazanie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE

[Artykuł 2 ust. 2 lit. a\)](#) oraz [art. 5 ust. 3 RDZTUE](#)

Numer zgłoszenia i nazwa (imię i nazwisko) zgłaszającego są obowiązkowymi elementami do celów wskazania zaskarżonego zgłoszenia ZTUE.

Jeśli na przykład wskazany numer zaskarżonego zgłoszenia nie odpowiada wskazanej nazwie (imieniu i nazwisku) zgłaszającego, Urząd decyduje, czy można bez żadnych wątpliwości ustalić, o które zgłoszenie ZTUE chodzi. Jeśli nie wskazano nazwy (imienia i nazwiska) zgłaszającego, można ją znaleźć w systemie informatycznym Urzędu.

Data publikacji jest opcjonalnym wskazaniem, które pomaga w ponownym sprawdzeniu wskazania zgłoszenia ZTUE. Jeśli taka data nie jest podana, zgłoszenie ZTUE można ustalić na podstawie innych wskazań.

Sprzeciw może dotyczyć tylko jednego zgłoszenia ZTUE.

2.4.1.2 Wskazanie wcześniejszych znaków lub praw

Sprzeciw, który nie zawiera wskazania wcześniejszego znaku lub prawa lub który opiera się na wcześniejszym znaku lub prawie, które nie są chronione w Unii Europejskiej, jest niedopuszczalny (z wyjątkiem sprzeciwu, o którym mowa w [art. 8 ust. 3 RZTUE](#), zob. [pkt 4.2.4.5](#)). Jako że wcześniejsze znaki lub prawa, na które się powołano, muszą zostać zidentyfikowane w terminie na wniesienie sprzeciwu, sprzeciw jest niedopuszczalny w zakresie, w jakim osoba wnosząca sprzeciw opiera się na znakach lub prawach, które zostaną zidentyfikowane po upływie tego terminu.

Przywołane prawa, które nie są wcześniejsze

Artykuł [8 ust. 2](#) i art. [46 ust. 1](#) RZTUE

Sprzeciw opiera się niekiedy na jednym znaku lub na większej liczbie znaków bądź na innych prawach, które nie są wcześniejsze od zgłoszenia ZTUE. Ustalenia, czy przynajmniej jedno z praw, na które się powołano, jest wcześniejsze, dokonuje się na etapie badania dopuszczalności.

Aby przywołane prawo było wcześniejsze, musi mieć datę zgłoszenia lub pierwszeństwa wcześniejszą niż data zaskarżonego zgłoszenia ZTUE. W przypadku konfliktu pomiędzy znakiem krajowym a zgłoszeniem ZTUE godzina i minuta zgłoszenia znaku krajowego nie ma znaczenia dla ustalenia, który znak jest wcześniejszy (22/03/2012, [C-190/10](#), Rizo, EU:C:2012:157). Jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, należy również uważnie zbadać, w jakim stopniu wykaz towarów i usług, na których opiera się sprzeciw, pokrywa się z wykazem towarów i usług znaku, którego pierwszeństwo zastrzeżono. Więcej informacji można również znaleźć w Wytycznych, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 2: Formalności, pkt 11](#).

Jeżeli jedyny przywołany znak towarowy nie jest wcześniejszy lub jeżeli wszystkie przywołane znaki towarowe nie są wcześniejsze, Urząd informuje osobę wnoszącą

sprzeciw o niedopuszczalności i wzywa ją do ustosunkowania się do tej kwestii, zanim podjęta zostanie decyzja w sprawie niedopuszczalności.

Jeśli sprzeciw opiera się na więcej niż jednym prawie, z których jedno jest wcześniejsze, a pozostałe późniejsze, Urząd powiadamia o dopuszczalności sprzeciwu na podstawie prawa wcześniejszego.

Wcześniejsze rejestracje lub zgłoszenia znaków towarowych na podstawie [art. 8 ust. 2 lit. a\) i b\) RZTUE](#)

[Artykuł 2 ust. 2 lit. b\) ppkt \(i\)](#) oraz [art. 5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Art. 8 ust. 1](#), [art. 8 ust. 5](#) oraz [art. 8 ust. 2 lit. a\) i b\) RZTUE](#)

Takimi prawami są rejestracje lub zgłoszenia znaków towarowych Unii Europejskiej, rejestracje międzynarodowe wskazujące Unię Europejską, krajowe rejestracje lub zgłoszenia znaków towarowych lub te dokonane w krajach Beneluksu (w tym były znaki towarowe Unii Europejskiej, w przypadku których wniesiono o konwersję) oraz rejestracje międzynarodowe wywierające skutki w państwie członkowskim, na które powołano się na podstawie [art. 8 ust. 1 lub art. 8 ust. 5 RZTUE](#).

Bezwzględny elementami wskazującymi w przypadku wcześniejszych rejestracji lub zgłoszeń znaków towarowych są:

- numer rejestracji/zgłoszenia;
 - Uznaje się, że zgłoszenia krajowe wynikające z konwersji wcześniejszego (zgłoszenia) ZTUE wchodzi w życie z chwilą złożenia ważnego wniosku o konwersję. Takie prawa są prawidłowo wskazane do celów dopuszczalności, jeśli osoba wnosząca sprzeciw wskazała numer podlegającego konwersji ZTUE lub jego zgłoszenia oraz kraje, dla których zwróciła się o konwersję.
- Wskazanie, że wcześniejszy znak towarowy jest przedmiotem rejestracji lub zgłoszenia.
- Wskazanie państwa członkowskiego, w tym kraju Beneluksu, w którym wcześniejszy znak towarowy został zarejestrowany/zgłoszony, bądź wskazanie, że znak jest ZTUE.
 - Jeśli w sprzeciwie nie wskazano państwa członkowskiego, lecz dołączono do niego świadectwo, uznaje się, że państwo członkowskie zostało prawidłowo wskazane, nawet jeśli świadectwo nie jest sporządzone w języku postępowania. Na tym etapie postępowania nie żąda się tłumaczenia świadectwa. W przypadku świadectwa rejestracji międzynarodowej zakłada się, że sprzeciw dotyczy danego znaku we wszystkich państwach członkowskich lub krajach Beneluksu wskazanych na tym świadectwie. Rejestracja podstawowa jest jednak niezależnym wcześniejszym prawem, na które można się powoływać oddzielnie.

Brak powyższych wskazań oznaczać będzie niedopuszczalność danego prawa.

Starszeństwo zastrzeżone w odniesieniu do ZTUE może zostać uwzględnione w rozumieniu [art. 8 ust. 2 lit. a\) RZTUE](#), o ile właściciel tego ZTUE zrzekł się wcześniejszego znaku lub zezwolił na jego wygaśnięcie w rozumieniu [art. 39 ust. 3 RZTUE](#), a osoba wnosząca sprzeciw przedstawiła na to dowody.

W takim przypadku osoba wnosząca sprzeciw musi oprzeć ten sprzeciw na znaku towarowym Unii Europejskiej, wyraźnie zastrzegając w trzymiesięcznym terminie do wniesienia sprzeciwu, że znak krajowy wciąż istnieje w oparciu o starszeństwo zastrzeżone w zgłoszeniu ZTUE. Należy ustalić wyraźny związek pomiędzy wskazanym ZTUE a wcześniejszym znakiem towarowym, którego starszeństwo zostało zastrzeżone w zgłoszeniu ZTUE. W terminie wyznaczonym zgodnie z [art. 7 ust. 1 RDZTUE](#) osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dostateczne dowody pochodzące od administracji, która krajowy znak towarowy zarejestrowała, potwierdzające, że właściciel zrzekł się tego krajowego znaku towarowego lub zezwolił na jego wygaśnięcie zgodnie z [art. 39 ust. 3 RZTUE](#).

Wcześniejsze powszechnie znane znaki towarowe na podstawie [art. 8 ust. 2 lit. c\) RZTUE](#)

Artykuł [2 ust. 2 lit. b\) ppkt \(i\) i \(ii\)](#) oraz art. [5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 2 lit. c\) RZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 2 lit. c\) RZTUE](#) chroni znaki powszechnie znane w rozumieniu art. 6 *bis* konwencji paryskiej. Może to być rejestracja lub wniosek o rejestrację, znak niezarejestrowany lub znak, który nie jest zarejestrowany na terytorium, na którym – jak się twierdzi – znak jest powszechnie znany (bez względu na rejestrację na terytorium pochodzenia).

Bezwzględnymi wskazaniem są:

- wskazanie państwa członkowskiego, w którym – jak się twierdzi – znak jest powszechnie znany;
- przedstawienie znaku. W przypadku znaków słownych należy wskazać słowo tworzące dany znak. W przypadku znaków graficznych i innych wymaga się przedstawienia znaku (w kolorze, o ile ma to zastosowanie) w postaci używanej i zastrzeżonej jako powszechnie znana. Jeśli ponadto sprzeciw jest oparty na zarejestrowanym znaku towarowym, lecz brakuje przedstawienia znaku powszechnie znanego, Urząd zakłada, że w przypadku obu znaków chodzi o to samo oznaczenie, a osoba wnosząca sprzeciw zastrzega, że zarejestrowany znak jest powszechnie znany (17/10/2007, [R 160/2007-1](#), QUART / Quarto).

Brak powyższych wskazań oznaczać będzie niedopuszczalność danego prawa.

Znaki towarowe zgłoszone przez agenta na podstawie [art. 8 ust. 3 RZTUE](#)

Artykuł [2 ust. 2 lit. b\) ppkt \(iii\)](#) oraz art. [5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 3 RZTUE](#)

Są to zaskarżone zgłoszenia ZTUE, w odniesieniu do których osoba wnosząca sprzeciw twierdzi, że zgłaszający, jako osoba powiązana z agentem lub pełnomocnikiem osoby wnoszącej sprzeciw, wystąpił o rejestrację znaku(-ów) bez jej zgody.

Bezwzględnymi wskazaniami w odniesieniu do wcześniejszych rejestracji/zgłoszeń znaków towarowych są:

- wskazanie terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony;
- przedstawienie wcześniejszego znaku (w kolorze, w stosownych przypadkach);
- wskazanie, że wcześniejszy znak towarowy jest przedmiotem rejestracji lub zgłoszenia;
- numer rejestracji/zgłoszenia.

Bezwzględnymi wskazaniami w odniesieniu do wcześniejszych niezarejestrowanych znaków towarowych są:

- wskazanie terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony;
- przedstawienie wcześniejszego znaku (w kolorze, w stosownych przypadkach).

Przedstawienie znaku (w kolorze, w stosownych przypadkach) jest wymagane jedynie wtedy, gdy wcześniejszy znak towarowy właściciela jest znakiem niezarejestrowanym, jako że w takim przypadku nie można podać numeru rejestracji, który pozwoliłby jasno wskazać wcześniejszy znak. W przypadku niezarejestrowanych znaków słownych należy wskazać słowo tworzące dany znak. W przypadku niezarejestrowanych znaków graficznych lub innych należy uwzględnić przedstawienie znaku w formie używanej i zastrzeżonej przez właściciela. Zob. również Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 3: Dokonywanie zgłoszeń przez agentów bez zgody właściciela znaku towarowego \(art. 8 ust. 3 RZTUE\)](#).

Brak powyższych wskazań oznaczać będzie niedopuszczalność danego prawa.

Wcześniejsze niezarejestrowane znaki i wcześniejsze oznaczenia używane w obrocie handlowym na podstawie [art. 8 ust. 4 RZTUE](#)

Artykuł [2 ust. 2 lit. b\) ppkt \(iv\)](#) oraz art. [5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 4 RZTUE](#)

Kategoria ta obejmuje oznaczenia niezarejestrowane, które są używane jako znaki towarowe, oraz wiele różnych wcześniejszych praw, takich jak prawa do nazwy przedsiębiorstwa, nazwy handlowej, tytułów chronionych dzieł literackich/artystycznych oraz oznaczeń objętych ochroną przed bezprawnym używaniem nazwy („passing off”).

Bezwzględnymi wskazaniami są:

- wskazanie rodzaju lub charakteru prawa;
 - Charakter prawa determinuje zakres sprzeciwu i możliwości obrony zgłaszającego. „Nazwa handlowa”, „nazwa przedsiębiorstwa”, „ochrona przed bezprawnym używaniem nazwy”, „tytuł chronionego dzieła literackiego/artystycznego” są możliwymi do zaakceptowania wskazaniami charakteru praw. Nie można natomiast zaakceptować ogólnikowych określeń typu „prawo zwyczajowe” czy „nieuczciwa konkurencja” bez wskazania konkretnego charakteru prawa. Lista ta nie jest wyczerpująca.
 - Dopuszczalny jest sprzeciw oparty na prawie, które nie może być wcześniejszym prawem zgodnie z [art. 8 ust. 4 RZTUE](#), np. prawie autorskim lub wzorze

przemysłowym. Po rozpoczęciu postępowania taki sprzeciw zostanie jednak odrzucony co do istoty;

- wskazanie państwa członkowskiego, w którym twierdzi się, że prawo istnieje;
- przedstawienie wcześniejszego prawa (w kolorze, w stosownych przypadkach).

Brak powyższych wskazań oznaczać będzie niedopuszczalność danego prawa.

Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na podstawie art. 8 ust. 6 RZTUE

Artykuł [2 ust. 2 lit. b\) ppkt \(v\)](#) oraz art. [5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 6 RZTUE](#)

Na podstawie [art. 8 ust. 6 RZTUE](#) sprzeciw może opierać się na wcześniejszej chronionej nazwie pochodzenia lub wcześniejszym chronionym oznaczeniu geograficznym. Bezwzględnymi wskazaniami są:

- wskazanie charakteru prawa, a mianowicie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- wskazanie terytorium, na którym – jak się twierdzi – chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne są objęte ochroną, a mianowicie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego;
- przedstawienie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego (tylko słownego).

Brak powyższych wskazań oznaczać będzie niedopuszczalność danego prawa.

2.4.1.3 Wskazanie podstaw

[Artykuł 2 ust. 2 lit. c\)](#) oraz [art. 5 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 46 ust. 3 RZTUE](#)

Sprzeciw, w którym nie wskazano podstaw, jest niedopuszczalny, chyba że ten brak został usunięty przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu. Wynika z tego również, że sprzeciw jest niedopuszczalny w zakresie, w jakim osoba wnosząca sprzeciw opiera się na jakichkolwiek dalszych podstawach sprzeciwu przedstawionych po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu.

Wskazanie podstaw powinno obejmować oświadczenie o spełnieniu stosownych wymagań określonych w [art. 8 RZTUE](#). Argumenty i dowody przedstawiane są dobrowolnie na tym etapie postępowania.

W szczególności uznaje się, że podstawy zostały prawidłowo wskazane, jeśli zaznaczono odpowiednie pole wyboru na formularzu sprzeciwu lub jeśli można to wywnioskować z argumentów osoby wnoszącej sprzeciw przedstawionych w terminie do wniesienia sprzeciwu. W obu przypadkach sprzeciw jest dopuszczalny, jeżeli istnieje możliwość jasnego wskazania podstaw w terminie do wniesienia sprzeciwu.

Zanim sprzeciw zostanie odrzucony, należy uważnie przeanalizować cały sprzeciw i inne przedłożone dokumenty – podstawy muszą być jednoznacznie jasne, przy czym nie ma znaczenia, czy podstawy są wskazane na formularzu sprzeciwu, w załącznikach do niego czy w towarzyszących mu dokumentach.

2.4.2 Względne wymagania dopuszczalności

[Artykuł 2 ust. 2 lit. d\)–h\)](#) oraz [art. 5 ust. 5 RDZTUE](#)

Braki względne oznaczają braki, które można usunąć po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu. Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do usunięcia braków w terminie dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia o brakach. Jeśli braki zostaną usunięte, sprzeciw uznaje się za dopuszczalny; jeśli nie, sprzeciw odrzuca się ze względu na niedopuszczalność.

2.4.2.1 Daty

[Artykuł 2 ust. 2 lit. d\) i e\)](#) oraz [art. 5 ust. 5 RDZTUE](#)

Daty, które należy wskazać w sprzeciwie, obejmują datę zgłoszenia oraz datę rejestracji i datę pierwszeństwa wcześniejszego znaku, jeżeli daty te są dostępne.

Wymaganie to dotyczy następujących praw:

- wcześniejszych zgłoszeń lub rejestracji znaku towarowego Unii Europejskiej lub wcześniejszych zgłoszeń lub rejestracji krajowych lub międzynarodowych przywołanych na podstawie [art. 8 ust. 1 lit. a\) lub b\) RZTUE](#);
- wcześniejszych znaków przywołanych na podstawie [art. 8 ust. 3 RZTUE](#), jeśli są zarejestrowane;
- wcześniejszych znaków cieszących się renomą przywołanych na podstawie [art. 8 ust. 5 RZTUE](#).

W sprzeciwie opartym na chronionych nazwach pochodzenia lub chronionych oznaczeniach geograficznych należy wskazać datę złożenia wniosku o rejestrację lub, jeżeli ta data nie jest dostępna, datę, od której obowiązuje ochrona.

Powyższe wskazania mogą mieć znaczenie dla wyeliminowania ewentualnych błędów przy identyfikacji wyżej wspomnianych wcześniejszych znaków/oznaczeń. Wystarczy, aby elementy te znajdowały się w załączonej dokumentacji.

2.4.2.2 Przedstawienie wcześniejszych znaków

[Artykuł 2 ust. 2 lit. f\)](#), [art. 5 ust. 5](#) oraz [art. 63 ust. 3 RDZTUE](#)

Względne wymaganie dopuszczalności polegające na przedstawieniu znaku na podstawie [art. 2 ust. 2 lit. f\) RDZTUE](#) dotyczy wcześniejszych zgłoszeń lub rejestracji

krajowych lub międzynarodowych znaków towarowych przywołanych na podstawie [art. 8 ust. 1 lub art. 8 ust. 5 RZTUE](#).

Jeżeli w sprzeciwie nie uwzględniono przedstawienia znaku, osoba wnosząca sprzeciw jest powiadamiana o tym braku. Urząd wzywa również do wyraźnego przedstawienia znaku, jeśli przedstawienie to jest niekompletne lub nieczytelne. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie dotrzyma wyznaczonego dwumiesięcznego terminu, sprzeciw wniesiony na podstawie wcześniejszego prawa odrzuca się jako niedopuszczalny.

Jeśli znak jest znakiem słownym, słowo, które tworzy ten znak musi zostać wskazane w sprzeciwie.

Jeśli znak jest znakiem graficznym, trójwymiarowym/przestrzennym lub innym, wymaga się przedstawienia znaku w zgłoszonej lub zarejestrowanej postaci.

Jeżeli znak podlega ochronie jako znak w kolorze, wymaga się przedstawienia znaku w kolorze. Nawet jeśli przedstawienie takiego znaku w kolorze nie jest dostępne w oficjalnych publikacjach właściwego organu rejestracji, ponieważ w danej chwili organ ten nie publikował znaków w kolorze, nadal wymaga się przedstawienia znaku w kolorze, które odpowiada zastrzeżonym kolorom. Dzieje się tak, gdyż w celu **wskazania** znaku w kolorze jako podstawy wniesienia sprzeciwu należy przedstawić znak w kolorze (niekoniecznie z oficjalnego źródła). Z drugiej strony **przedstawienie dowodów** na istnienie takiego znaku (z oficjalnego źródła) jest kwestią uzasadnienia, którą opisano szczegółowo w pkt 4.2.3.6 poniżej (25/10/2018, [T-359/17](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:T:2018:720, § 43-44; 04/06/2019, [C-822/18 P](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:C:2019:466, odwołanie oddalono).

Jeśli sprzeciw lub załączone do niego dokumenty zawierają wskazanie (dostępne w języku postępowania lub przetłumaczone na język postępowania), że wcześniejszy znak jest w kolorze, lecz nie przedstawiono w nich znaku w kolorze, Urząd powiadamia o tym braku. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie dotrzyma wyznaczonego dwumiesięcznego terminu, sprzeciw wniesiony na podstawie wcześniejszego prawa odrzuca się jako niedopuszczalny.

2.4.2.3 Towary i usługi

[Artykuł 2 ust. 2 lit. g\)](#) oraz [art. 5 ust. 5 RDZTUE](#)

[Artykuł 2 ust. 2 lit. g\) RDZTUE](#) stanowi, że sprzeciw musi zawierać wskazanie towarów i usług, na których opiera się sprzeciw, w języku postępowania w odniesieniu do każdej z podstaw. Dotyczy to wszystkich rodzajów wcześniejszych praw.

Sprzeciw może dotyczyć wszystkich towarów i usług, dla których wcześniejszy znak został zarejestrowany lub zgłoszony, bądź niektórych z nich. Te towary i usługi muszą być wymienione w języku postępowania.

Jeśli liczba towarów i usług, na których opiera się sprzeciw, jest mniejsza od liczby towarów i usług, dla których znak został zarejestrowany, nie zachodzi potrzeba wskazania tych, na których **nie** opiera się sprzeciw, jako że są one nieistotne dla przebiegu postępowania.

Wskazanie numeru (lub numerów) klasy (klas) lub odniesienie do „wszystkich towarów i usług, dla których wcześniejszy znak jest zarejestrowany” jest akceptowane jako wystarczające wskazanie towarów i usług w odniesieniu do wcześniejszych praw, na których opiera się sprzeciw, o ile załączone jest świadectwo rejestracji lub wyciąg z urzędowego źródła, zawierające wykaz towarów i usług objętych tym znakiem (świadectwo rejestracji lub wyciąg muszą być sporządzone w języku postępowania lub przetłumaczone na taki język bądź oparte na kodach krajowych lub kodach INID, aby jasno wskazywać odpowiednie numery klas).

Jeśli użyto wskazania takiego jak „sprzeciw opiera się na wszystkich towarach w klasie 9” i nie załączono świadectwa w języku postępowania, Urząd zażąda wykazu towarów sporządzonego w języku postępowania. Tego rodzaju wskazanie można przyjąć jedynie, jeśli osoba wnosząca sprzeciw odpowie, że jest właścicielem rejestracji, w której oznaczenie opisane jest jako zarejestrowane dla „wszystkich towarów w klasie 9”.

Ponadto w przypadku gdy osoba wnosząca sprzeciw wskazała na formularzu sprzeciwu „wszystkie towary i usługi, dla których wcześniejsze prawo jest zarejestrowane”, ale następnie wymieniła jedynie „część” tych towarów i usług (w stosunku do dołączonego do formularza sprzeciwu świadectwa rejestracji lub wyciągu z urzędowego źródła), Urząd – aby rozwiązać sprzeczność informacji zawartych w sprzeciwie – zakłada, że sprzeciw opiera się na „wszystkich towarach i usługach, dla których wcześniejsze prawo jest zarejestrowane”.

Nawet jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie wskazała lub wskazała w niejasny sposób towary/usługi, na których oparty jest sprzeciw, wystarcza załączone świadectwo rejestracji w języku postępowania. Zakłada się wtedy, że sprzeciw opiera się na towarach i usługach wymienionych w świadectwie. Jeśli jednak świadectwo jest sporządzone w innym języku niż język postępowania lub nie zostało załączone, należy zawiadomić o tym braku.

Jeśli sprzeciw opiera się na „wszystkich identycznych/podobnych towarach i usługach”, należy zwrócić się o uściślenie tego określenia, jako że nie jest ono dostatecznie jasne, aby wskazać podstawę sprzeciwu.

W przypadku sprzeciwów opartych na wcześniejszych niezarejestrowanych znakach towarowych lub prawach osoba wnosząca sprzeciw musi wskazać działania handlowe, w toku których takie znaki lub prawa są używane.

Szczególne aspekty: sprzeciw wobec rejestracji międzynarodowej wskazującej UE

Do celów badania dopuszczalności sprzeciwów wobec rejestracji międzynarodowych wskazujących UE określenie numeru (numerów) klasy (klas) jedynie w sprzeciwie nie wystarcza do określenia towarów i usług, na których opiera się sprzeciw. Jeśli sprzeciw opiera się na wszystkich lub niektórych towarach i usługach, dla których wcześniejsze znaki zostały zarejestrowane lub zgłoszone, należy sporządzić wykaz takich towarów i usług w języku postępowania sprzeciwowego. Wykaz musi obejmować wszystkie towary lub usługi objęte danym znakiem lub co najmniej te, na których opiera się sprzeciw.

2.4.2.4 Wcześniejszy znak cieszący się renomą: zakres terytorialny renomy

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw powołuje się na [art. 8 ust. 5 RZTUE](#) na podstawie krajowego znaku towarowego, Urząd zakłada, że renoma jest zastrzeżona dla terytorium, na którym wcześniejszy krajowy znak towarowy jest objęty ochroną.

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw powołuje się na [art. 8 ust. 5 RZTUE](#) na podstawie międzynarodowego znaku towarowego, będzie musiała wskazać terytoria, w odniesieniu do których twierdzi, że jej znak cieszy się renomą. W przypadku braku takiego wskazania Urząd zakłada, że zastrzega się renomę na wszystkich terytoriach, na których wcześniejszy znak towarowy jest objęty ochroną.

Jeśli wcześniejszy znak jest ZTUE, nie wymaga się żadnych wskazań, ponieważ uznaje się, że renoma jest zastrzegana w odniesieniu do UE.

2.4.2.5 Wskazanie osoby wnoszącej sprzeciw

[Artykuł 2 ust. 2 lit. h\) ppkt \(i\) RDZTUE](#)

[Artykuł 2 ust. 1 lit. b\) RWZTUE](#)

Informacje na temat wskazania osoby wnoszącej sprzeciw można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo, pkt 3](#).

Zmiana właściciela (przeniesienie wcześniejszego znaku) przed wniesieniem sprzeciwu

Jeśli wcześniejszy znak został przeniesiony przed wniesieniem sprzeciwu, należy rozróżnić pomiędzy sprzeciwami opartymi na wcześniejszym ZTUE i sprzeciwami opartymi na zarejestrowanym (lub zgłoszonym) krajowym znaku towarowym.

Sprzeciw oparty na wcześniejszym ZTUE

Sprzeciw oparty na unijnej rejestracji lub unijnym zgłoszeniu może być wniesiony przez następcę prawnego właściciela ZTUE jedynie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w [art. 20 ust. 12 RZTUE](#), tj. osoba wnosząca sprzeciw złożyła wniosek o wpisanie przeniesienia do rejestru przed wniesieniem sprzeciwu. [Art. 20 ust. 12 RZTUE](#) stanowi, że w przypadku konieczności przestrzegania terminów w kontaktach z Urzędem następcą prawny może składać odpowiednie oświadczenia do Urzędu po otrzymaniu przez ten Urząd wniosku o wpis do rejestru przeniesienia znaku towarowego.

Osoba wnosząca sprzeciw udziela takich informacji wedle własnego uznania i nie są one weryfikowane przez Urząd podczas badania dopuszczalności. Jeśli jednak osoba wnosząca sprzeciw wspomni w uzasadnieniu sprzeciwu, że jest nowym właścicielem (lub użyje podobnego określenia), Urząd musi ją wezwać do wskazania daty przesłania lub wpłynięcia do Urzędu wniosku o wpis do rejestru przeniesienia znaku towarowego.

Sprzeciw oparty na rejestracji krajowej lub zgłoszeniu krajowym

Sprzeciw oparty na rejestracji krajowej lub zgłoszeniu krajowym może być wniesiony przez „dotychczasowego” właściciela lub przez następcę prawnego, jako że państwa członkowskie stosują różne praktyki w zakresie wpisywania przeniesienia do krajowego rejestru znaków towarowych jako warunku powoływania się na prawa wynikające z rejestracji.

W niektórych przypadkach sprzeciw wniosła osoba A, ale w wyniku przeniesienia wcześniejszego znaku, na którym opiera się sprzeciw, właścicielem znaku stała się osoba B. Jako że osoba A może wciąż figurować w rejestrze jako właściciel, Urząd uznaje za ważny wniesiony przez nią sprzeciw, mimo że osoba ta nie jest już właścicielem wcześniejszego znaku.

Jeśli sprzeciw wniosła osoba B, a z kopii świadectwa rejestracji wynika, że właścicielem wcześniejszego znaku jest osoba A, sprzeciw przyjmuje się jako dopuszczalny przy założeniu, że wcześniejszy znak został przeniesiony na osobę B przed wniesieniem sprzeciwu. Uprawnienie do wniesienia sprzeciwu (np. dowód przeniesienia przed wniesieniem sprzeciwu) musi jednak zostać udowodnione w terminie przewidzianym na uzasadnienie.

2.4.2.6 Wskazywanie uprawnień

[Artykuł 46 ust. 1 RZTUE](#)

[Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. h\) pkt \(iii\) RDZTUE](#)

Pojedyncza osoba wnosząca sprzeciw

Sprzeciw mogą wnieść osoby określone poniżej.

- Sprzeciw na podstawie [art. 8 ust. 1 lub 5 RZTUE](#) może zostać wniesiony przez **właściciela** wcześniejszego znaku lub przez **licencjobiorcę**, pod warunkiem że jest on upoważniony przez właściciela.
- Sprzeciw na podstawie [art. 8 ust. 3 RZTUE](#) może zostać wniesiony wyłącznie przez **właściciela** wcześniejszego znaku.
- Sprzeciw na podstawie [art. 8 ust. 4 RZTUE](#) może zostać wniesiony przez **właściciela** wcześniejszego znaku lub **osobę upoważnioną na mocy obowiązujących przepisów** do wykonywania tego prawa.
- Sprzeciw na podstawie [art. 8 ust. 6 RZTUE](#) może zostać wniesiony wyłącznie przez **osobę upoważnioną na mocy obowiązujących przepisów** do wykonywania praw do wcześniejszego oznaczenia geograficznego.

Osoba wnosząca sprzeciw nie musi wskazywać swoich uprawnień, jeśli jest **właścicielem** wcześniejszego znaku lub prawa, na którym oparty jest wnoszony przez nią sprzeciw. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw jest **upoważnionym licencjobiorcą** lub **osobą upoważnioną na mocy obowiązujących przepisów**, musi złożyć stosowne **oświadczenie i określić podstawę swoich uprawnień** (np. umowa licencyjna, szczególne upoważnienie od właściciela, konkretny przepis obowiązującego prawa). Jeżeli podstawa uprawnienia nie została określona, Urząd wezwie osobę wnoszącą

sprzeciw do uzupełnienia tego braku. Jeżeli braki nie zostaną uzupełnione, sprzeciw zostanie odrzucony jako niedopuszczalny w odniesieniu do danego wcześniejszego znaku lub prawa.

W przypadku gdy wcześniejszy znak posiada więcej niż jednego właściciela („współwłasność”) lub gdy wcześniejsze prawo może być wykonywane przez więcej niż jedną osobę, sprzeciw może zostać wniesiony przez każdą z nich. Nie jest zatem konieczne, aby wszyscy współwłaściciele lub osoby upoważnione wspólnie wносиły sprzeciw. Tylko jedna z nich musi wnieść sprzeciw, aby uniknąć niepotrzebnych komplikacji wynikających ze scenariuszy „wielu osób wnoszących sprzeciw”, w szczególności gdy sprzeciw opiera się na więcej niż jednym wcześniejszym znaku lub prawie (zob. poniżej).

Wiele osób wnoszących sprzeciw

Jeśli sprzeciw wnosi kilka osób, jest to możliwe tylko wówczas, gdy **wszystkie te osoby** są upoważnione do wniesienia sprzeciwu w odniesieniu do **wszystkich** wcześniejszych znaków lub praw.

Po pierwsze, należy wyjaśnić **indywidualne uprawnienia** każdej z osób wnoszących sprzeciw w odniesieniu do każdego wcześniejszego znaku towarowego lub prawa.

W przypadku braku jakiegokolwiek wskazania uprawnienia, kilka osób wnoszących sprzeciw uznaje się za **współwłaścicieli**, stosując zasadę, zgodnie z którą jedynie licencjodawcy i osoby upoważnione na mocy obowiązujących przepisów muszą wskazać swoje uprawnienie ([art. 2 ust. 2 lit. h\) pkt \(iii\) RDZTUE](#)). Jeżeli domniemanemu prawu własności lub innemu wskazanemu uprawnieniu przeczą dowody dołączone do sprzeciwu lub powołane w sprzeciwie (np. dowody online wykazują, że jedna z osób wnoszących sprzeciw nie jest „właścicielem” jednego z wcześniejszych znaków) lub szczególny powód lub podstawa sprzeciwu (np. oznaczenia geograficzne na podstawie [art. 8 ust. 6](#) nie mają „właścicieli”; „licencjodawca” nie jest uprawniony do powoływania się na [art. 8 ust. 3 RZTUE](#)), wówczas osoby wnoszące sprzeciw zostaną wezwane do wyjaśnienia swoich indywidualnych uprawnień do każdego z wcześniejszych znaków lub praw.

Jeżeli wnoszący sprzeciw nie uzupełnią braków dotyczących wskazania ich **indywidualnych uprawnień**, sprzeciw zostanie uznany za **niedopuszczalny w odniesieniu do wcześniejszych znaków lub praw, do których ich uprawnienia nie zostały wyjaśnione**.

Po drugie, należy sprawdzić **wspólne uprawnienie** osoby wnoszącej sprzeciw, a mianowicie, czy spełnia ono szczególny wymóg ustanowiony w [art. 2 ust. 1 RDZTUE](#). Jeżeli na podstawie wskazanych uprawnień osoby wnoszące sprzeciw nie mogą zostać uznane za „wiele osób wnoszących sprzeciw”, zostaną wezwane do uzupełnienia braku (zazwyczaj do dokonania wyboru, z którą z osób wnoszących sprzeciw postępowanie będzie kontynuowane – zob. poniżej). Poniżej znajdują się **przykłady** dopuszczalnych i niedopuszczalnych scenariuszy relacji między wieloma osobami wnoszącymi sprzeciw.

Dopuszczalny

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Współwłaściciele	A/B	A/B

Wcześniejsze prawa	1	2
Osoby uprawnione	A/B	A/B

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciel	A	A
Licencjobiorca	B	B

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciel	A	B
Licencjobiorca	B	A

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciel	A	A
Współwłaściciel	B	(brak)
Licencjobiorca	(brak)	B

Niedopuszczalne

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciele	A	B

Osoby wnoszące sprzeciw zostaną poproszone o wskazanie, czy postępowanie powinno być kontynuowane z udziałem A jako jedynej osoby wnoszącej sprzeciw wyłącznie na podstawie pierwszego wcześniejszego znaku, czy z udziałem B jako jedynej osoby wnoszącej sprzeciw wyłącznie na podstawie drugiego wcześniejszego znaku. Sprzeciw nie będzie już uważany za oparty na wcześniejszym znaku osoby wnoszącej sprzeciw, która nie bierze już udziału w postępowaniu.

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciele	A/B	A

Osoby wnoszące sprzeciw zostaną poproszone o wskazanie, czy postępowanie powinno być kontynuowane z udziałem A jako jedynej osoby wnoszącej sprzeciw na podstawie obu wcześniejszych znaków, czy z udziałem osób A i B jako wieloma osobami wnoszącymi sprzeciw na podstawie tylko pierwszego znaku. W tym ostatnim przypadku sprzeciw nie będzie już uważany za oparty na drugim wcześniejszym znaku.

Wcześniejsze znaki towarowe	1	2
Właściciel	A	A
Licencjobiorca	B	brak

Osoby wnoszące sprzeciw zostaną poproszone o wskazanie, czy postępowanie powinno być kontynuowane z udziałem A jako jedynej osoby wnoszącej sprzeciw na podstawie obu wcześniejszych znaków, czy z udziałem osób A i B jako wieloma osobami wnoszącymi sprzeciw na podstawie tylko pierwszego znaku. W tym ostatnim przypadku sprzeciw nie będzie już uważany za oparty na drugim wcześniejszym znaku.

Jeżeli osoby wnoszące sprzeciw nie usuną braków dotyczących ich **wspólnego uprawnienia**, sprzeciw zostanie uznany za **niedopuszczalny w całości**.

2.4.2.7 Zawodowe pełnomocnictwo

Artykuły [119](#) i [120](#) RZTUE

[Artykuł 2 ust. 2 lit. h\) ppkt \(ii\)](#) oraz [art. 73 RDZTUE](#)

[Art. 2 ust. 2 lit. h\) ppkt \(ii\) RDZTUE](#) stanowi, że jeśli osoba wnosząca sprzeciw wyznaczyła pełnomocnika, musi podać jego nazwę (imię i nazwisko) i adres prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z [art. 2 ust. 1 lit. e\) RWZTUE](#).

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw ma obowiązek posiadania pełnomocnika zgodnie z [art. 119 RZTUE](#), brak wyznaczenia pełnomocnika bądź wskazania jego nazwy (imienia i nazwiska) lub adresu miejsca prowadzenia działalności stanowi niedopełnienie względnego wymagania dopuszczalności. Urząd wzywa wtedy osobę wnoszącą sprzeciw do wyznaczenia pełnomocnika lub wskazania jego nazwy (imienia i nazwiska) oraz adresu, a jeśli osoba wnosząca sprzeciw tego nie uczyni, sprzeciw odrzucany jest jako niedopuszczalny.

Aby uzyskać więcej informacji na temat zawodowych pełnomocników, w tym na temat wymogu, by osoby wnoszące sprzeciw mające siedzibę poza EOG wyznaczyły pełnomocnika, komunikacji z pełnomocnikami oraz wspólnych pełnomocników, zob. Wytyczne, [część A: Zasady Ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo, pkt 1, 5 i 6.](#)

2.4.2.8 Podpis

[Artykuł 63 ust. 1 lit. a\) RDZTUE](#)

Sprzeciw musi być podpisany przez osobę wnoszącą sprzeciw lub pełnomocnika, jeśli jest przez niego składany.

W przypadku sprzeciwu wniesionego za pomocą środków elektronicznych wskazanie imienia i nazwiska wysyłającego uznaje się za równoważne podpisowi.

Więcej informacji na temat podpisów można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy, pkt 3.1.4.](#)

2.4.2.9 Względne wymagania dopuszczalności: sankcje

[Artykuł 5 ust. 5 RDZTUE](#)

W przypadku niedopełnienia względnych wymagań dopuszczalności osoba wnosząca sprzeciw lub jej pełnomocnik ma dwa miesiące na usunięcie braków. Termin ten nie podlega przedłużeniu.

Jeśli brak nie został usunięty w terminie, sprzeciw odrzuca się jako niedopuszczalny, a jeśli brak dotyczy niektórych wcześniejszych praw, informuje się osobę wnoszącą sprzeciw, że sprzeciw został dopuszczony, ale bez uwzględnienia danych wcześniejszych praw.

2.4.3 Opcjonalne wskazania

2.4.3.1 Zakres sprzeciwu

[Artykuł 2 ust. 2 lit. i\) RDZTUE](#)

Sprzeciw może zawierać wskazanie towarów i usług, których dotyczy, a w przypadku braku takiego wskazania przyjmuje się, że sprzeciw dotyczy wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem znaku towarowego, wobec którego został wniesiony.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw wskaże, że sprzeciw dotyczy tylko niektórych towarów i usług objętych zgłoszeniem ZTUE, musi ona sporządzić **jasny** wykaz tych towarów lub usług.

Zakres sprzeciwu jest poprawnie wskazany, jeśli towary są konkretnymi towarami objętymi zakresem szerszego terminu użytego w zakwestionowanej specyfikacji (np. sprzeciw dotyczy *spodni*, a zgłoszenie ZTUE – *odzieży*; w takim przypadku zakwestionowanymi towarami są *spodnie*). Jeśli jednak osoba wnosząca sprzeciw użyła dwuznacznego sformułowania, np. „sprzeciw dotyczy wszystkich towarów podobnych do...”, jeżeli towary osoby wnoszącej sprzeciw są zastępowane towarami zgłaszającego lub jeżeli jakiegokolwiek inne wskazanie nie pozwala jasno określić zakwestionowanych towarów i usług, sprzeciw uznaje się za skierowany przeciwko wszystkim towarom i usługom objętym spornym znakiem

Ponadto w przypadku gdy osoba wnosząca sprzeciw wskazała na formularzu sprzeciwu „niektóre towary i usługi objęte spornym znakiem”, ale następnie wymieniła „wszystkie” towary i usługi w sprzeciwie lub w załącznikach, Urząd – aby rozwiązać sprzeczność informacji zawartych w sprzeciwie – zakłada, że sprzeciw dotyczy „wszystkich towarów i usług”.

2.4.3.2 Uzasadnione oświadczenie dotyczące powodów

[Artykuł 2 ust. 4 RDZTUE](#)

„Uzasadnione oświadczenie” oznacza wszelkie fakty i argumenty, na których opiera się sprzeciw, jak również wszelkie dowody na poparcie sprzeciwu.

Jest ono nieobowiązkowe przy wnoszeniu sprzeciwu. Może być zawarte w sprzeciwie, ale można je również przedstawić po upływie okresu ugodowego ([art. 7 ust. 1 RDZTUE](#)). Takie oświadczenie dotyczy istoty sprzeciwu, a nie jego dopuszczalności.

2.5 Zawiadomienie o dopuszczalności sprzeciwu i rozpoczęciu etapu spornego postępowania

Artykuł 5 i 7, art. 6 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 i 9 RDZTUE

Decyzja nr [EX-20-9](#) dyrektora wykonawczego Urzędu z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie komunikacji elektronicznej

Urząd powiadamia strony, jeżeli dany sprzeciw uznano za dopuszczalny. Zawiadomienie to stanowi decyzję (18/10/2012, [C-402/11 P](#), Redtube, EU:C:2012:649, § 42-53). Z uwagi na to, że decyzja ta nie kończy jednak postępowania, można się od niej odwołać jedynie wraz z ostateczną decyzją w tej sprawie (art. 66 ust. 2 RDZTUE). Urząd jest zatem związany taką decyzją i może ją odwołać wyłącznie, pod warunkiem że spełnione zostaną wymagania dotyczące uchylenia decyzji określone w art. 103 RDZTUE.

W tym samym zawiadomieniu Urząd powiadamia strony, że etap sporny postępowania uważa się za wszczęty dwa miesiące po otrzymaniu tego zawiadomienia. Ponadto w powiadomieniu wyznacza się osobie wnoszącej sprzeciw termin na przedstawienie

faktów, dowodów i argumentów na poparcie sprzeciwu, a zgłaszającemu termin na ustosunkowanie się do przedstawionych faktów, dowodów i argumentów.

W praktyce zamiast ustalać odrębne dwumiesięczne terminy (dwa miesiące na okres ugodowy, dwa miesiące na uzupełnienie sprzeciwu, dwa miesiące na ustosunkowanie się do sprzeciwu) osoba wnosząca sprzeciw ma cztery miesiące na uzupełnienie sprzeciwu, natomiast zgłaszający ma sześć miesięcy na ustosunkowanie się do sprzeciwu, od daty otrzymania zawiadomienia. Osoby wnoszące sprzeciw muszą zatem pamiętać, że termin do uzupełnienia sprzeciwu nie wynosi dwa miesiące od zakończenia okresu ugodowego, lecz cztery miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia. Podobnie zgłaszający muszą pamiętać, że termin do ustosunkowania się do sprzeciwu nie wynosi dwa miesiące od upływu terminu ustalonego dla strony wnoszącej sprzeciw, lecz sześć miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia. W każdym wypadku Urząd wskazuje w zawiadomieniu konkretne daty, które muszą być przestrzegane przez strony.

Po uzupełnieniu sprzeciwu po dacie zawiadomienia, lecz przed upływem wyznaczonego osobie wnoszącej sprzeciw terminu czterech miesięcy, dodatkowe materiały przekazywane są zgłaszającemu bez zmiany terminu na ustosunkowanie się do sprzeciwu. Jeśli jednak dodatkowe materiały wpłyną do Urzędu w terminie, który nie pozwala na ich przekazanie zgłaszającemu w terminie wyznaczonym osobie wnoszącej sprzeciw, dodatkowe materiały zostaną przekazane zgłaszającemu z wyznaczeniem nowego terminu dwóch miesięcy na ustosunkowanie się do sprzeciwu. Bieg takiego dwumiesięcznego terminu rozpoczyna się od daty otrzymania zawiadomienia o dodatkowych materiałach, co zawsze ma na celu zapewnienie zgłaszającemu pełnych dwóch miesięcy na przygotowanie odpowiedzi.

W przypadku różnych środków komunikacji ze stronami, terminy określone w powiadomieniu o rozpoczęciu spornego etapu postępowania ustala się według „wolniejszego” środka komunikacji. Dlatego też, jeżeli powiadomienie Urzędu zostanie wysłane pocztą lub kurierem do jednej ze stron, ale drogą elektroniczną do drugiej, ta ostatnia otrzyma również 10 dodatkowych dni, do których jest uprawniona pierwsza strona (zamiast 5 dodatkowych dni należnych w przypadku powiadomienia drogą elektroniczną), tak aby terminy wyznaczone na rozpoczęcie spornego etapu postępowania były zbieżne dla obu stron. Więcej informacji na temat komunikacji z Urzędem można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#).

Jeśli sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku towarowym zarejestrowanym lub zgłoszonym w kolorze, Urząd zapewnia dostarczenie zgłaszającemu przedstawienia znaku w kolorze. W niektórych przypadkach może to oznaczać wysyłkę pocztą.

3 Okres ugodowy

3.1 Wyznaczanie okresu ugodowego

[Artykuł 6 ust. 1 RDZTUE](#)

Jeżeli orzeczono, że sprzeciw jest dopuszczalny, Urząd wysyła stronom powiadomienie, informując je również, że etap sporny postępowania uznaje się za wszczęty dwa miesiące po otrzymaniu powiadomienia.

Ten dwumiesięczny okres służy jako tak zwany okres „ugodowy” przed rozpoczęciem spornego etapu postępowania. W okresie tym strony zachęca się do negocjowania porozumienia w celu polubownego rozstrzygnięcia sprzeciwu. Jeśli spełnione są pewne warunki, opłata za sprzeciw zostanie zwrócona (patrz pkt [6.2.1.2](#) i [6.2.2.1](#)).

3.2 Przedłużenie okresu ugodowego

[Artykuł 146 ust. 5–7 i 9 RZTUE](#)

[Artykuł 6 ust. 1 RDZTUE](#)

Okres ugodowy może zostać przedłużony do maksymalnie 24 miesięcy, jeśli obie strony złożą wniosek o przedłużenie tego okresu przed jego upływem. Urząd przedłuża okres o 22 miesiące bez względu na wnioskowany okres przedłużenia.

Nie można ominąć ograniczenia czasu trwania okresu ugodowego do 24 miesięcy w drodze złożenia wspólnego wniosku o jego zawieszenie na czas negocjacji. O takie zawieszenie można ubiegać się po upływie okresu ugodowego.

Warunkiem przedłużenia okresu ugodowego jest:

- Podpisany wniosek obu stron, który może mieć postać dwóch osobnych wniosków lub wspólnego wniosku. Nie wymaga się wskazania powodu przedłużenia;
- Wniosek musi być sporządzony w języku postępowania lub złożony w jednym z języków Urzędu. W takim przypadku strony muszą jednak przedstawić z własnej inicjatywy tłumaczenie w terminie jednego miesiąca od złożenia wniosku. Urząd nie wzywa do przedstawienia tłumaczenia wniosku o przedłużenie;
- wniosek ten należy złożyć przed upływem okresu ugodowego. Jakikolwiek wniosek złożony po tym terminie zostanie odrzucony. Okresu ugodowego nie przedłuża się również wtedy, gdy jedna ze stron złoży wniosek w terminie, a druga strona po terminie.

Należy rozróżnić pomiędzy wnioskiem o przedłużenie okresu ugodowego a wnioskami o przedłużenie terminu lub zawieszenie. Jeśli wniosek o przedłużenie jest niedopuszczalny z uwagi na to, że został złożony po terminie lub nastąpiło już

przedłużenie okresu ugodowego, traktuje się go jako wniosek o zawieszenie, o ile spełnione zostały stosowne warunki.

Przedłużenia udziela się na okres 24 miesiące od daty rozpoczęcia okresu ugodowego. Procedura ta pozwala uniknąć wielokrotnego przedłużania, jednocześnie zapewniając stronom maksymalną swobodę decydowania o momencie przejścia do spornego etapu postępowania.

Każda ze stron może następnie zakończyć przedłużony okres ugodowy (rezygnacja), wyraźnie wskazując to na piśmie.

Zgoda drugiej strony nie ma znaczenia.

Gdy jedna ze stron rezygnuje przed upływem przedłużonego okresu ugodowego, Urząd potwierdza ten fakt obu stronom i wyznacza datę wygaśnięcia okresu ugodowego na dwa tygodnie po wspomnianym zawiadomieniu. Sporny etap postępowania rozpoczyna się następnego dnia po tej dacie. W tym samym zawiadomieniu wskazuje się nowe terminy dla uzasadnienia sprzeciwu i odpowiedzi zgłaszającego, które wynoszą odpowiednio dwa i cztery miesiące od zakończenia okresu ugodowego.

Rezygnacja jest nieodwracalna. Nie przyjmuje się rezygnacji w ostatnim miesiącu przed rozpoczęciem postępowania.

4 **Etap sporny**

4.1 **Uzupełnienie sprzeciwu**

Osoba wnosząca sprzeciw może przedstawić dodatkowe fakty, dowody i argumenty na poparcie sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy po upływie okresu ugodowego.

W tym samym terminie osoba wnosząca sprzeciw musi dowieść istnienia, ważności i zakresu ochrony swoich przywołanych wcześniejszych praw oraz przedstawić dowód swojego uprawnienia do wniesienia sprzeciwu.

Przedstawione osobie wnoszącej sprzeciw żądanie stanowi **ogólne wezwanie** do uzupełnienia dokumentacji w rozumieniu [art. 7 RDZTUE](#). Urząd **nie** wskazuje charakteru ani rodzaju materiałów koniecznych do uzupełnienia akt (tak wyraźnie stanowi [art. 8 ust. 9](#), zdanie drugie, RDZTUE). Osoba wnosząca sprzeciw sama decyduje, jakie materiały chce przedstawić.

4.2 Uzasadnienie

[Artykuł 46 RZTUE](#)

[Artykuł 7](#) oraz [art. 8 ust. 1 RDZTUE](#)

Uzasadnienie określone jest w [art. 7 ust. 2 RDZTUE](#) i dotyczy dowodu istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa, a także uprawnienia do wniesienia sprzeciwu.

Po powiadomieniu stron o dopuszczalności sprzeciwu, osoba wnosząca sprzeciw ma 2 miesiące na uzupełnienie swoich akt, licząc od zakończenia okresu ugodowego. W szczególności osoba wnosząca sprzeciw musi dowieść istnienia, ważności i zakresu ochrony swoich przywołanych wcześniejszych praw oraz swojego uprawnienia do wniesienia sprzeciwu. Jeżeli ma to znaczenie z punktu widzenia sprzeciwu, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić również dowody dotyczące renomy, wzmocnionego charakteru odróżniającego oraz innych kwestii mających wpływ na zakres ochrony jej wcześniejszych praw.

Przedstawione przez osobę wnoszącą sprzeciw fakty i argumenty na poparcie sprzeciwu oraz dowody dotyczące zgłoszenia lub rejestracji wcześniejszych praw lub dotyczące treści odpowiednich przepisów krajowych muszą być sporządzone w języku postępowania lub musi im towarzyszyć tłumaczenie. Tłumaczenie musi zostać przedłożone w terminie ustalonym dla składania dokumentu oryginalnego, tj. w terminie złożenia uzasadnienia. Tłumaczenie należy **dołączyć** do dowodów w języku oryginalnym; samego tłumaczenia nie uznaje się za wystarczające. Wszelkie inne dowody, które nie zostały sporządzone w języku postępowania, muszą zostać przetłumaczone wyłącznie wtedy, gdy zażąda tego Urząd. Zob. więcej szczegółów w [pkt 4.3.1](#) poniżej.

Jeżeli dowody dotyczące zgłoszenia lub rejestracji wcześniejszych praw lub dowody dotyczące treści odpowiednich przepisów krajowych są dostępne w źródłach online uznanych przez Urząd, osoba wnosząca sprzeciw może formalnie oświadczyć Urzędowi, że opiera się na takich dowodach. Urząd nie sprawdza z własnej inicjatywy uzasadnienia jakichkolwiek praw w źródłach online, w przypadku gdy osoba wnosząca sprzeciw nie wykazała wyraźnie i bezwarunkowo zamiaru oparcia się na dowodach dostępnych w źródłach online.

Należy zauważyć, że nawet jeżeli osoba wnosząca sprzeciw formalnie oświadcza, że dowody dostępne w źródłach online mogą być wykorzystywane, obowiązkiem osoby wnoszącej sprzeciw jest sprawdzenie, czy źródła online odzwierciedlają najdokładniejsze i najbardziej aktualne istotne informacje. Ponadto w przypadku gdy po złożeniu takiego oświadczenia osoba wnosząca sprzeciw nadal przedkłada dowody materialne, nie odwołując formalnie swojego poprzedniego oświadczenia, a dowody dostępne w źródłach online są sprzeczne z dowodami materialnymi, obowiązują najnowsze aktualne dowody.

Osoba wnosząca sprzeciw może złożyć oświadczenie w dowolnym momencie przed upływem terminu na uzasadnienie. W przypadku braku formalnego oświadczenia (w tym w przypadku wycofania takiego oświadczenia) sprzeciw należy odrzucić jako nieuzasadniony, jeżeli w odpowiednim terminie nie zostaną przedstawione żadne dowody materialne.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie dowiodła istnienia co najmniej jednego wcześniejszego prawa, sprzeciw jest odrzucany jako bezzasadny.

Jeśli wcześniejsze prawo, które uznano za dopuszczalne, nie zostało uzasadnione na etapie uzasadnienia, a istnieje inne wcześniejsze prawo, które zostało uzasadnione, sprawdza się spełnienie bezwzględnych wymagań dopuszczalności w odniesieniu do takiego wcześniejszego prawa.

Informacje na temat przedkładania dokumentów potwierdzających można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#).

4.2.1 ZTUE i zgłoszenia ZTUE

Jeśli wcześniejszy znak lub wcześniejsze zgłoszenie jest ZTUE, osoba wnosząca sprzeciw nie musi przedkładać żadnych dokumentów dotyczących istnienia i ważności (zgłoszenia) ZTUE. Badanie uzasadnienia przeprowadzane jest z urzędu w oparciu o informacje zawarte w bazie danych Urzędu.

4.2.2 ZTUE i zgłoszenia ZTUE poddane konwersji

[Artykuł 139 ust. 1 RZTUE](#)

W tej części omówiono jedynie szczególne aspekty konwersji w postępowaniu sprzeciwowym. Dalsze informacje na temat konwersji można znaleźć w Wytycznych, [część E: Czynności wykonywane w rejestrze, dział 2: Konwersja](#).

4.2.2.1 Sprzeciw oparty na ZTUE lub zgłoszeniu ZTUE podlegającym konwersji

Uznaje się, że zgłoszenia krajowe wynikające z konwersji wcześniejszego ZTUE lub zgłoszenia ZTUE wchodzi w życie z chwilą złożenia ważnego wniosku o konwersję. Takie prawa są prawidłowo uzasadnione na podstawie [art. 7 ust. 2 RDZTUE](#), jeśli osoba wnosząca sprzeciw wskazała numer ZTUE lub zgłoszenia ZTUE podlegającego konwersji oraz kraje, dla których zwróciła się o konwersję.

4.2.2.2 Sprzeciw oparty na (zgłoszeniu) ZTUE później poddanym konwersji

Jeśli w toku postępowania sprzeciwowego zgłoszenie ZTUE (lub ZTUE), na którym oparty jest sprzeciw, przestanie istnieć (bądź wykaz towarów i usług zostanie ograniczony), ale złożony zostanie wniosek o konwersję, postępowanie może być kontynuowane. Jest tak z uwagi na fakt, że rejestracje krajowych znaków towarowych wynikające z konwersji zgłoszenia ZTUE mogą stanowić podstawę postępowania

sprzeciwowego pierwotnie wniesionego na podstawie tego zgłoszenia ZTUE (15/07/2008, [R 1313/2006-G](#), CARDIVA (fig.) / CARDIMA (fig.)).

W takim przypadku Urząd zwróci się na piśmie do osoby wnoszącej sprzeciw o poinformowanie Urzędu, czy utrzymuje ona sprzeciw w związku z wycofaniem, rzeczeniem się lub odrzuceniem wcześniejszych zgłoszeń lub rejestracji ZTUE i czy zamierza ona oprzeć się na zgłoszeniach krajowych wynikających z konwersji wcześniejszego ZTUE. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie poinformuje Urzędu w wyznaczonym terminie o zamiarze powołania się na zgłoszenia krajowe, sprzeciw zostaje odrzucony jako bezzasadny.

Dowód istnienia wcześniejszych zgłoszeń krajowych musi zostać przedłożony przez osobę wnoszącą sprzeciw niezwłocznie po tym, jak stanie się dostępny.

4.2.3 Zarejestrowane lub zgłoszone znaki towarowe inne niż ZTUE

[Artykuł 7 ust. 2 lit. a\) ppkt \(i\) i \(ii\) RDZTUE](#)

Aby uzasadnić wcześniejszą rejestrację lub wcześniejsze zgłoszenie znaku towarowego, osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć Urzędowi dowody takiej rejestracji lub takiego zgłoszenia. Urząd przyjmuje jako dowód zgłoszenia lub rejestracji wcześniejszych znaków następujące dokumenty:

- świadectwa wydawane przez właściwe organy rejestracyjne;
- wyciągi z oficjalnych baz danych właściwych organów rejestracyjnych; oraz
- wyciągi z oficjalnych biuletynów właściwych organów rejestracyjnych.

Jak wspomniano powyżej, osoba wnosząca sprzeciw może zamiast tego zwrócić się do Urzędu, by ten skorzystał z dostępu do niezbędnych informacji w odniesieniu do tego znaku towarowego w odpowiedniej urzędowej internetowej bazie danych (zob. [pkt 4.2.3.2 poniżej](#)).

4.2.3.1 Świadectwa wydane przez właściwy organ urzędowy

Ważnym dowodem jest wydane przez urząd krajowy lub WIPO (jeśli sprawa dotyczy rejestracji międzynarodowej) świadectwo rejestracji lub najnowsze świadectwo przedłużenia rejestracji, z którego wynika, że wcześniejszy znak towarowy zachowuje ważność po upływie wyznaczonego osobie wnoszącej sprzeciw terminu na uzasadnienie sprzeciwu. Samo świadectwo przedłużenia nie jest jednak wystarczające, jeśli nie zawiera wszystkich niezbędnych danych, które określają zakres ochrony wcześniejszego znaku. W celu poznania dalszych wymagań dotyczących dowodu przedłużenia zob. [pkt 4.2.3.4 poniżej](#).

Jeśli sprzeciw opiera się na zgłoszeniu, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowody na złożenie zgłoszenia w urzędzie krajowym lub, jeśli zgłoszenie jest międzynarodowe, w WIPO. Kiedy wcześniejsze zgłoszenie przejdzie w rejestrację, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowód rejestracji. Jeśli po etapie spornym postępowania osoba wnosząca sprzeciw przedstawi dowody, że zgłoszenie krajowe

faktycznie przeszło w rejestrację przed upływem terminu określonego w [art. 7 ust. 1 RDZTUE](#), wcześniejszy znak jest odrzucany jako bezzasadny zgodnie z [art. 8 ust. 7 RDZTUE](#). Świadczenie zgłoszenia nie wystarcza jako dowód rejestracji znaku towarowego. Innymi słowy, nie może służyć do udowodnienia istnienia rejestracji znaku towarowego.

Konieczne jest uważne sprawdzenie świadectw, ponieważ w niektórych przypadkach istnieje zaledwie kilka różnic między formularzem zgłoszenia a świadectwem rejestracji.

4.2.3.2 Wyciągi z urzędowych baz danych

Urząd przyjmuje, jako dowód zgłoszenia lub rejestracji **znaków krajowych**, wyciągi z oficjalnych internetowych baz danych właściwych organów rejestracyjnych państw członkowskich oraz, jako dowód **rejestracji międzynarodowych**, wyciągi z bazy danych Madrid Monitor WIPO. Wyciągi z nieoficjalnych baz danych nie są dopuszczalne.

Ponadto Urząd przyjmuje jako dowody w przypadku **zarówno znaków krajowych, jak i rejestracji międzynarodowych**, wyciągi uzyskane za pośrednictwem portalu Urzędu TMview (<https://www.tmdn.org/tmview/welcome>). Wyciągi wygenerowane przez TMview odzwierciedlają informacje uzyskane **bezpośrednio** od właściwych organów rejestracyjnych, a zatem kwalifikują się one jako dokumenty równoważne ze świadectwami rejestracji wydanymi przez właściwe organy rejestracyjne w rozumieniu [art. 7 ust. 2 lit. a\) RDZTUE](#) (analogicznie 06/12/2018, [T-848/16](#), V (fig.) / V (fig.) et al., EU:T:2018:884, § 59-61, 70).

O ile wyżej wspomniane wyciągi z bazy danych można uzyskać i załączyć do wniosku osoby wnoszącej sprzeciw, bardziej dogodne jest odwołanie do odpowiedniego źródła dostępnego online zgodnie z [art. 7 ust. 3 RDZTUE](#). Każde ogólne odniesienie do którejkolwiek z wyżej wymienionych oficjalnych internetowych baz danych jest dopuszczalne; bezpośredni link do źródła internetowego nie jest wymagany. Dla osób wnoszących sprzeciw za pomocą e-formularza zgłoszeniowego Urzędu w sprawie sprzeciwu, roszczenie o uzasadnienie znaków poprzez odniesienie do odpowiedniej internetowej bazy danych (przez Tmview) jest ustawione domyślnie.

Osoby wnoszące sprzeciw muszą dokładnie sprawdzić, czy dana oficjalna internetowa baza danych jest aktualna i czy zawiera wszystkie istotne informacje niezbędne do udowodnienia ważności i zakresu ochrony wcześniejszego znaku powołanego w sprzeciwie. Jeśli wyciąg z urzędowej bazy danych lub bazy danych dostępnej w internecie nie zawiera wszystkich wymaganych informacji, osoba wnosząca sprzeciw musi uzupełnić brakujące informacje za pomocą innych dokumentów z urzędowego źródła. Przykłady tej sytuacji pokazano poniżej.

- Wyciągi z baz danych nie zawierają niekiedy wykazu towarów lub usług. W takim przypadku osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dodatkowy dokument (np. publikację w urzędowym biuletynie), w którym znajduje się wykaz towarów i usług.
- W przypadku znaków graficznych wyciągi z bazy danych czasami przedstawiają obraz na osobnej stronie. W związku z tym, gdy wnoszący sprzeciw przedłoży

wyciąg jako dowód w przypadku znaku graficznego, musi upewnić się, że przedstawienie znaku widnieje na tej samej stronie. Jeśli nie, należy złożyć dodatkowy dokument/stronę z obrazem. Taki dokument może pochodzić z samej bazy danych (z reprodukcją przedstawienia na osobnej stronie, która po wydruku lub zapisaniu, np. jako plik pdf, zawiera wskazanie źródła) lub z innego urzędowego źródła (takiego jak publikacja w urzędowym biuletynie). Nie wystarcza skopiowanie przedstawienia z bazy danych i umieszczenie go w sprzeciwie za pomocą środków elektronicznych lub innych.

- Jeśli językiem postępowania jest język angielski i jeżeli urząd krajowy zapewnia również angielską wersję wyciągu, co do zasady tłumaczenie nie jest wymagane. Jeśli chodzi natomiast o wykaz towarów lub usług, w przypadku gdy wyciąg zawiera jedynie nagłówki klas wraz ze wskazaniem, że odwołanie do nagłówka klasy nie musi odzwierciedlać towarów lub usług chronionych znakiem towarowym, osoba wnosząca sprzeciw zawsze musi przedstawić oryginalny wykaz w oryginalnym języku (z urzędowego źródła), a jeśli nie są w nim podane nagłówki klas, również jego dokładne tłumaczenie na język angielski. Tłumaczenia takie są również wymagane, jeżeli osoba wnosząca sprzeciw opiera się na dowodach dostępnych w źródłach online uznanych przez Urząd, jeżeli dowody te lub ich część (zwłaszcza wykaz towarów i usług) nie zostały sporządzone w języku postępowania.

4.2.3.3 Wyciągi z urzędowych biuletynów właściwych krajowych urzędów ds. znaków towarowych i WIPO

We wszystkich państwach członkowskich zgłoszenia i/lub rejestracje znaków towarowych publikowane są w urzędowym biuletynie. Kopie publikacji są akceptowane, o ile w dokumencie (lub dołączonych do niego uwagach osoby wnoszącej sprzeciw) wskazano źródło publikacji. W przypadku braku takiego wskazania uznaje się, że dokument nie jest dostatecznym dowodem ważności znaku.

Ponadto kopia publikacji zgłoszenia nie wystarcza jako dowód rejestracji znaku towarowego. Innymi słowy, nie może służyć do udowodnienia istnienia rejestracji znaku towarowego.

Urząd akceptuje pierwszą publikację rejestracji międzynarodowej przez WIPO jako dostateczny dowód rejestracji, choć urzędy krajowe mogą jeszcze odmówić rejestracji znaku w terminie następnych 12–18 miesięcy. Urząd zwróci się do osoby wnoszącej sprzeciw o przedstawienie dowodów przyznania ochrony rejestracji międzynarodowej (gdy nie żądano uzasadnienia online) tylko wówczas, gdy (i) zgłaszający kwestionuje ochronę przedmiotowego znaku na danym terytorium w odniesieniu do niektórych towarów i usług lub (ii) Urząd zamierza podtrzymać sprzeciw na podstawie rejestracji międzynarodowej (lub jej konkretnego rozszerzenia terytorialnego). Niedostarczenie takich dowodów spowoduje uznanie rejestracji międzynarodowej (lub jej konkretnego rozszerzenia terytorialnego) za nieuzasadnioną.

4.2.3.4 Dowody na przedłużenie

Znaki towarowe są rejestrowane na okres 10 lat od daty zgłoszenia; rejestracja może być przedłużona na kolejne dziesięcioletnie okresy ([art. 48 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#), wdrożony w odpowiednich przepisach krajowych).

Jeśli rejestracja wygasa przed upływem terminu na uzasadnienie, osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć świadectwo przedłużenia rejestracji lub równoważny dokument, aby dowieść, że okres ochrony znaku towarowego jest **dłuższy** niż ten termin lub przedłużony okres wyznaczony na uzasadnienie sprzeciwu. Informacje takie muszą być dostępne w źródle uznanym przez Urząd, jeżeli osoba wnosząca sprzeciw się na nie powoływała. Liczy się data wygaśnięcia rejestracji, a nie możliwość przedłużenia rejestracji znaku w sześciomiesięcznym okresie karencji na podstawie konwencji paryskiej.

Jeżeli wcześniejsze prawo, na którym opiera się sprzeciw, wygasa po upływie terminu wyznaczonego przez Urząd na uzasadnienie sprzeciwu, sprzeciw nie zostaje automatycznie odrzucony z powodu braku dalszych informacji lub dowodów ze strony osoby wnoszącej sprzeciw. Zamiast tego do osoby wnoszącej sprzeciw wysyłane jest powiadomienie, w którym wzywa się ją do przedstawienia dowodu przedłużenia, który następnie przekazuje się zgłaszającemu (05/05/2015, [T-715/13](#) Castello (fig.) / Castelló y Juan S.A. (fig.) et al., EU:T:2015:256, § 68 et seq.).

Jeżeli nie ma odpowiednich dowodów na przedłużenie, sprzeciw oparty na tym wcześniejszym prawie zostanie oddalony jako nieuzasadniony.

4.2.3.5 Uprawnienie do wniesienia sprzeciwu

[Artykuł 46 ust. 1 lit. a\) RZTUE](#)

[Artykuł 2 ust. 2 lit. h\) ppkt \(iii\)](#) oraz [art. 7 ust. 2 RDZTUE](#)

Osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowody dotyczące jej uprawnienia, jak wskazano w sprzeciwie (zob. [pkt 2.4.2.6 powyżej](#)).

Pojedyncza osoba wnosząca sprzeciw

Jeśli osobą wnoszącą sprzeciw jest B, a z kopii świadectwa rejestracji wynika, że **właścicielem** wcześniejszego znaku jest A, sprzeciw jest odrzucany jako nieuzasadniony, chyba że osoba wnosząca sprzeciw przedstawi dowody przeniesienia i – o ile zostało to dokonane – jego wpisania do odpowiedniego rejestru albo wykaze, że A i B są tym samym podmiotem prawnym, który jedynie zmienił nazwę. Różnica w formie prawnej może, w zależności od jurysdykcji, oznaczać różne osoby prawne.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw jest **licencjobiorcą** właściciela znaku towarowego, wyciąg z rejestracji zazwyczaj zawiera informację o dacie rejestracji licencji. Nie wszystkie jednak państwa członkowskie ewidencjonują licencje w swoich rejestrach. W każdym przypadku do osoby wnoszącej sprzeciw należy udowodnienie, że jest licencjobiorcą i została upoważniona przez właściciela znaku towarowego do

wniesienia sprzeciwu. Upoważnienia tego nie można domniemywać na podstawie statusu licencjodawcy (16/05/2019, [T-354/18](#), SKYFi /SKY et al., EU:T:2019:33, § 21-26). Nie obowiązują ograniczenia co do rodzaju dowodów, jakie można przedłożyć na poparcie takiego upoważnienia. Wyraźne upoważnienie ze strony właściciela znaku towarowego, np. w postaci umowy licencyjnej, uznaje się za wystarczające, jeśli wskazano w nim upoważnienie do wniesienia sprzeciwu.

Zgodnie z art. [25](#), [26](#) i [29](#) RZTUE Urząd rejestruje i publikuje licencje na ZTUE (zob. Wytyczne, [część E: Czynności wykonywane w rejestrze, dział 3: ZTUE i ZWW jako przedmiot własności, rozdział 2: Licencje, prawa rzeczowe, wszczęcie egzekucji, postępowanie upadłościowe, postępowanie w sprawie roszczenia dotyczącego uprawnienia lub podobne postępowanie](#)). Jeśli wcześniejszy znak towarowy jest ZTUE, rejestracja licencji sama w sobie stanowi wystarczający dowód na to, że osoba wnosząca sprzeciw posiada status licencjodawcy. Z drugiej strony, osoba wnosząca sprzeciw nadal będzie musiała przedstawić dowody na to, że jest uprawniona do wniesienia sprzeciwu. Jeśli upoważnienie osoby wnoszącej sprzeciw do wniesienia sprzeciwu może zostać udowodnione na podstawie dokumentu uprzednio przedłożonego Urzędowi, zgodnie z [art. 25 ust. 5 RZTUE](#), osoba wnosząca sprzeciw nie jest zobowiązana do przedłożenia tego samego dokumentu w późniejszym sprzeciwie. Niemniej osoba wnosząca sprzeciw musi konkretnie powołać się na dokument i postanowienie, które dowodzi jej upoważnienia do wniesienia sprzeciwu, oraz wyraźnie je wskazać (numer rejestracyjny licencji, data i tytuł dokumentu, numer odpowiedniej klauzuli itp.). Po zidentyfikowaniu dokument ten zostanie włączony do akt sprawy i przekazany zgłaszającemu do przedstawienia uwag.

Wiele osób wnoszących sprzeciw

W przypadku wielu osób wnoszących sprzeciw muszą one indywidualnie udowodnić swoje uprawnienie do każdego z wcześniejszych znaków lub praw, na które powołują się w sprzeciwie. Jeżeli jedna z nich nie udowodni swojego uprawnienia w odniesieniu do któregośkolwiek z wcześniejszych znaków lub praw, sprzeciw zostanie odrzucony jako nieuzasadniony w odniesieniu do tej osoby wnoszącej sprzeciw. Sprzeciw będzie kontynuowany w odniesieniu do drugiej osoby wnoszącej sprzeciw i jej wcześniejszych znaków lub praw.

Na przykład wnosząca sprzeciw osoba A wskazała i udowodniła, że jest właścicielem obu wcześniejszych znaków. Wnosząca sprzeciw osoba B wskazała, że jest współwłaścicielem pierwszego wcześniejszego znaku i licencjodawcą drugiego. Udowodniła ona, że jest współwłaścicielem pierwszego wcześniejszego znaku, ale nie przedstawiła dowodu potwierdzającego jej status licencjodawcy w odniesieniu do drugiego znaku. Jako że osoba B nie udowodniła swojego uprawnienia w odniesieniu do jednego z wcześniejszych znaków, sprzeciw zostanie odrzucony w odniesieniu do osoby B dla wszystkich jej wcześniejszych znaków. Dzieje się tak dlatego, że osoby wnoszące sprzeciw nie spełniają już wymogu „wiele osób wnoszących sprzeciw” w rozumieniu [art. 2 ust. 1 RDZTUE](#) (zob. [pkt 2.4.2.6 powyżej](#)). Niemniej sprzeciw może być kontynuowany w odniesieniu do osoby A i jej wcześniejszych znaków.

4.2.3.6 Weryfikacja dowodów

Urząd sprawdza, czy dane o znaku towarowym **zadeklarowane** w sprzeciwie znajdują **odzwierciedlenie** w przedłożonym **materiale dowodowym**, jako oficjalnym dokumencie pochodzącym od właściwego organu rejestracyjnego lub w dowodach dostępnych online ze źródła uznanego przez Urząd, jeśli osoba wnosząca sprzeciw powołała się na nie.

Sprawdzone zostaną poniższe szczegóły dotyczące dowodów ⁽³¹⁾:

- organ wydający;
- numer zgłoszenia [210] lub rejestracji [111] (w niektórych krajach numery te różnią lub różniły się);
- zakres terytorialny rejestracji międzynarodowych (tj. kraje, w których znak jest chroniony i dla jakich towarów/usług);
- daty zgłoszenia [220], pierwszeństwa [300] i rejestracji [151] (w niektórych krajach, np. Francji, daty zgłoszenia i rejestracji są takie same na świadectwie);
- przedstawienie oznaczenia [531, 540, 541, 546, 554, 556, 557, 571, 591];

Jeśli wcześniejszy znak jest w kolorze, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowody pochodzące z oficjalnego źródła zawierające kolorową reprodukcję znaku.

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw zaznaczyła w sprzeciwie, że wcześniejszy znak jest kolorowy, ale przedstawia dowody prezentujące czarno-białe przedstawienie znaku, sprzeciw oparty na tym wcześniejszym prawie zostanie oddalony jako nieuzasadniony (25/10/2018, [T-359/17](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:T:2018:720, § 45; 04/06/2019, [C-822/18 P](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:C:2019:466, odwołanie oddalone; 27/03/2019, [T-265/18](#), Formata (fig.) / Formata (fig.) et al., EU:T:2019:197, § 48-53).

Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, w której przedstawienie znaku towarowego w kolorze nie jest dostępne w oficjalnych publikacjach właściwego organu rejestracyjnego, ponieważ we właściwym momencie w czasie ten organ nie publikował jeszcze znaków w kolorze. Dzieje się tak zazwyczaj, gdy oficjalny materiał dowodowy dostępny w źródłach online zawiera czarno-białe przedstawienie znaku wraz z zastrzeżeniem koloru wskazującym kolory słowami. W takim przypadku, niezależnie od czarno-białego przedstawienia znaku towarowego, znak zostanie uznany za dowód posiadania koloru, o ile oznaczenia kolorów (dostępne w języku postępowania lub przetłumaczone na ten język) odpowiadają kolorom znaku wskazanym w sprzeciwie. W rzadkich przypadkach, gdy oficjalne dowody dostępne w źródłach online zawierają czarno-białe przedstawienie znaku wraz z ogólnym zastrzeżeniem koloru (np. jako „zastrzeżenie kolorystyczne”), ale bez wskazania kolorów słowami, również zostanie to zaakceptowane (o ile zastrzeżenie to jest dostępne w języku postępowania lub przetłumaczone na ten język).

Powyższy wyjątek nie obejmuje sytuacji, w której dostępne w oficjalnych publikacjach odpowiedniego organu rejestracyjnego jest nie przedstawienie w kolorze jako takie, ale **przedstawienie, które zawiera kolory w słowach i ich rozmieszczenie w obrębie**

³¹ Liczby w nawiasach kwadratowych oznaczają standardowe kody INID (zob. [pkt 4.3.1](#) poniżej).

znaku (np. za pomocą strzałek). Takie przedstawienie, nawet jeśli z technicznego punktu widzenia jest czarno-białe, będzie uznawane za „przedstawienie w kolorze”, a osoba wnosząca sprzeciw musi dostarczyć tłumaczenie wskazań kolorów na język postępowania. Wskazania w ramach przedstawienia dotyczące kolorów i ich rozmieszczenia nie będą uznawane za część przedstawienia jako takiego, lecz za elementy wpływające na zakres ochrony znaku.

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw nie zaznaczyła w sprzeciwie, że wcześniejszy znak jest kolorowy, ale przedstawia dowody prezentujące znak w kolorze, sprzeciw oparty na tym wcześniejszym prawie zostanie oddalony jako nieuzasadniony.

- towary i usługi objęte znakiem [511];
- data wygaśnięcia rejestracji (o ile jest podana);
- właściciel [731, 732];
- inne wpisy w rejestrze wpływające na status prawny lub proceduralny bądź zakres ochrony znaku (np. ograniczenie, przedłużenie, przeniesienie, postępowanie w toku, rejestracja znaku ze względu na uzyskanie charakteru odróżniającego w następstwie używania itd.).

4.2.4 Uzasadnienie innych podstaw i podstawa sprzeciwu

4.2.4.1 Znaki powszechnie znane

[Artykuł 8 ust. 2 lit. c\) i art. 46 ust. 1 lit. a\) RZTUE](#)

[Artykuł 7 ust. 2 lit. b\) RDZTUE](#)

Wcześniejszy znak powszechnie znany jest znakiem towarowym, który jest powszechnie znany w państwie członkowskim w znaczeniu, w jakim określenie „powszechnie znany” zostało użyte w art. 6*bis* konwencji paryskiej. Taki znak może być niezarejestrowany, lecz może również być zarejestrowany.

Osoba wnosząca sprzeciw musi wykazać, że jest właścicielem wcześniejszego znaku towarowego, który stał się powszechnie znany na odnośnym terytorium w odniesieniu do towarów i usług, na których opiera się sprzeciw. Musi też przedstawić dowody wskazujące, że znak jest powszechnie znany.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw powołuje się na zarejestrowany znak towarowy i zastrzega, że ten sam znak w tym samym kraju jest znakiem powszechnie znanym, generalnie uznaje się to za dodatkowe twierdzenie, że zarejestrowany znak uzyskał wysoce odróżniający charakter w następstwie używania.

Osoby wnoszące sprzeciw często mylą znaki „powszechnie znane” ze znakami „cieszącymi się renomą” na podstawie [art. 8 ust. 5 RZTUE](#). W zależności od wskazanej podstawy sprzeciwu sprawę należy rozpatrywać na podstawie [art. 8 ust. 2 lit. c\)](#) lub [art. 8 ust. 5 RZTUE](#). Zob. również Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 5: Znaki towarowe cieszące się renomą \(art. 8 ust. 5 RZTUE\)](#).

4.2.4.2 Znaki towarowe cieszące się renomą

[Artykuł 8 ust. 5 i art. 46 ust. 1 lit. a\) RZTUE](#)

[Artykuł 7 ust. 2 lit. f\) RDZTUE](#)

Sprzeciw na podstawie [art. 8 ust. 5 RZTUE](#) oparty jest na wcześniejszym znaku towarowym cieszącym się renomą.

W takich przypadkach wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowanym znakiem towarowym. Osoba wnosząca sprzeciw musi zatem przedstawić świadectwa rejestracji itp. lub oprzeć się na dowodach dostępnych w źródłach online, jak określono powyżej.

Aby dowieść zasadności swojego stanowiska na podstawie [art. 8 ust. 5 RZTUE](#), osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowody renomy. Musi ponadto argumentować lub wykazać, że wykorzystanie znaku będącego przedmiotem zaskarżonego zgłoszenia ZTUE spowodowałoby nieuczciwe wykorzystanie lub działanie na szkodę charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego, bądź wskazać wysokie prawdopodobieństwo takiego obrotu spraw w normalnych warunkach.

Więcej szczegółowych informacji – zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 5: Znaki towarowe cieszące się renomą \(art. 8 ust. 5 RZTUE\)](#).

4.2.4.3 Niezarejestrowane znaki towarowe lub inne oznaczenia używane w obrocie handlowym

[Artykuł 8 ust. 4 i art. 46 ust. 1 lit. c\) RZTUE](#)

[Artykuł 7 ust. 2 lit. d\) RDZTUE](#)

Sprzeciw wnoszone na podstawie [art. 8 ust. 4 RZTUE](#) opierają się na wcześniejszych niezarejestrowanych znakach towarowych lub innych oznaczeniach używanych w obrocie handlowym regulowanym przywołanym prawem właściwym.

Osoba wnosząca sprzeciw musi określić przepisy prawa właściwego, na które zamierza się powołać. Jeżeli przywołanym prawem jest prawo krajowe, osoba wnosząca sprzeciw musi również przedstawić treść tego prawa, przytaczając oficjalne publikacje odpowiednich przepisów lub orzecznictwa.

Osoba wnosząca sprzeciw musi następnie udowodnić, że spełnia warunki **nabycia i zakresu ochrony** powołanego prawa właściwego. W szczególności osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowody istnienia wcześniejszego prawa i zakresu jego ochrony oraz dowieść, że jest właścicielem takiego prawa lub jest upoważniona na mocy prawa właściwego do korzystania z takiego prawa. W przypadku niezarejestrowanych praw osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić dowód nabycia ochrony w drodze używania zgodnie ze standardem używania wymaganym na mocy prawa właściwego. W przypadku zarejestrowanych praw (np. nazw przedsiębiorstw)

wymagany jest dowód rejestracji. Ponadto osoba wnosząca sprzeciw musi wykazać, że na podstawie prawa właściwego może zakazać używania późniejszego znaku towarowego.

Osoba wnosząca sprzeciw musi także przedstawić dowody na używanie oznaczenia w obrocie handlowym o znaczeniu większym niż tylko lokalne.

Jeżeli dowody dotyczące zgłoszenia lub rejestracji oznaczenia objętego zastrzeżeniem lub dowody dotyczące treści odpowiedniego prawa krajowego są dostępne **w źródłach online uznanych przez Urząd**, osoba wnosząca sprzeciw może dostarczyć takie dowody przez odwołanie do takiego źródła. Aby udowodnić istnienie **zarejestrowanych praw**, Urząd przyjmie każde odniesienie do internetowej bazy danych właściwego organu rejestracyjnego, która jest publicznie dostępna i bezpłatna, o ile środowisko wyszukiwania jest w języku postępowania.

W celu wykazania **treści prawa krajowego** akceptowane będzie odniesienie do dowolnej internetowej bazy danych, o ile zawiera ona oficjalny tekst prawny pochodzący od rządu lub organu urzędowego danego państwa członkowskiego, jest publicznie dostępna, bezpłatna, a jej środowisko wyszukiwania jest w języku postępowania. W tym względzie przydatnym źródłem jest baza danych WIPO Lex (dostępna pod adresem: wipo.lex.wipo.int), ponieważ zawiera ona zestawienie oficjalnych tekstów aktów prawnych dotyczących własności intelektualnej w języku oryginalnym, otrzymanych od zainteresowanych państw członkowskich lub z innych sprawdzonych źródeł (zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 4: Niezarejestrowane znaki towarowe i inne oznaczenia używane w obrocie handlowym \(art. 8 ust. 4 RZTUE\), pkt 4.2.1](#)), pod warunkiem że środowisko wyszukiwania jest zbieżne z językiem postępowania.

Ponadto, jeżeli oryginalny tekst prawa nie jest w języku postępowania, jego tłumaczenie musi być również dostępne we wskazanym źródle internetowym lub należy je przedłożyć oddzielnie w terminie przewidzianym na uzasadnienie sprzeciwu (zob. [pkt 4.3.1.1](#)).

Więcej szczegółowych informacji – zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 4: Niezarejestrowane znaki towarowe i inne oznaczenia używane w obrocie handlowym \(art. 8 ust. 4 RZTUE\)](#).

4.2.4.4 Oznaczenia geograficzne

[Artykuł 8 ust. 6](#) oraz [artykuł 46 ust. 1 lit. d](#)) RZTUE

[Artykuł 7 ust. 2 lit. e](#)) RDZTUE

Sprzeciwy wnoszone na podstawie art. 8 ust. 6 RZTUE opierają się na wcześniejszych oznaczeniach geograficznych i nazwach pochodzenia podlegających obowiązującym przepisom, na które się powołano.

Aby uzasadnić te prawa, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić Urzędowi dowody istnienia i zakresu ochrony przedmiotowego oznaczenia geograficznego oraz

udowodnić, że jest uprawniona na mocy obowiązujących przepisów do wykonywania praw wynikających z oznaczenia geograficznego. Ponadto musi wykazać, że może zakazać używania późniejszego znaku towarowego.

W celu udowodnienia istnienia i zakresu ochrony oznaczenia geograficznego osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić odpowiednie dokumenty wydane przez właściwy organ, potwierdzające, że dane oznaczenie geograficzne zostało zgłoszone, zarejestrowane lub przyznane (jeżeli zostało przyznane w drodze administracyjnej innej niż rejestracja). Dowody muszą potwierdzać wszystkie dane szczegółowe dotyczące oznaczenia geograficznego, w tym:

- chronioną nazwę;
- informację, że jest ono chronione jako oznaczenie geograficzne;
- konkretne towary objęte ochroną;
- informację, że istniało ono przed datą pierwszeństwa zakwestionowanego znaku;
- dowód posiadania uprawnienia, a mianowicie dowód, że na mocy obowiązujących przepisów beneficjentowi oznaczenia geograficznego przysługuje bezpośrednie prawo do wniesienia powództwa przeciwko bezprawnemu użytkowaniu.

Osoba wnosząca sprzeciw może przedstawić te dowody, odnosząc się do internetowej bazy danych właściwego organu, która jest publicznie dostępna i bezpłatna, o ile środowisko wyszukiwania jest w języku postępowania. W przypadku oznaczeń geograficznych chronionych w Unii Europejskiej (w tym oznaczeń geograficznych państw trzecich chronionych na szczeblu UE na mocy umów dwustronnych i wielostronnych) wystarczy odnieść się do portalu Urzędu [Glvie](#)w. Glview zawiera informacje uzyskane bezpośrednio od Komisji Europejskiej, a zatem kwalifikuje się jako oficjalne źródło (zob. pkt [4.2.3.2](#)). Obowiązkiem osoby wnoszącej sprzeciw jest sprawdzenie, czy wskazane źródło internetowe zawiera wszystkie niezbędne informacje i jest aktualne, a jeśli nie, przedłożenie dodatkowych dowodów pochodzących z oficjalnego źródła uzupełniających brakujące informacje. Jeżeli na przykład baza danych nie zawiera wystarczających informacji na temat uprawnienia osoby wnoszącej sprzeciw do wykonywania praw wynikających z oznaczenia geograficznego, należy przedłożyć dalsze dokumenty, takie jak krajowe akty prawne przyznające osobie wnoszącej sprzeciw prawo do egzekwowania oznaczenia geograficznego w przypadku bezprawnego wykorzystywania.

Ponadto osoba wnosząca sprzeciw, aby udowodnić, że jest uprawniona do zakazania używania późniejszego znaku towarowego na podstawie stosownych przepisów, musi wskazać obowiązujące przepisy prawa, na które zamierza się powołać. Jeżeli prawem, na które się powołuje, jest prawo krajowe, musi ona również przedstawić jego treść, przytaczając oficjalne publikacje odpowiednich przepisów lub orzecznictwa, lub odnosząc się do źródła internetowego uznanego przez Urząd (zob. pkt [4.2.4.3](#)). Osoba wnosząca sprzeciw musi również udowodnić, że sprawa spełnia wszystkie warunki dotyczące zakresu ochrony określone w odpowiednich przepisach.

Aby uzyskać więcej informacji, zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 6: Oznaczenia geograficzne \(art. 8 ust. 6 RZTUE\)](#).

4.2.4.5 Znak zgłoszony przez agenta lub pełnomocnika

[Art. 8 ust. 3](#) oraz [art. 46 ust. 1 lit. b\)](#) RZTUE

[Artykuł 7 ust. 2 lit. c\)](#) RDZTUE

Dotyczy to sytuacji, w której agent lub pełnomocnik właściciela znaku towarowego składa w Urzędzie zgłoszenie do rejestracji tego znaku towarowego. Właściciel może sprzeciwić się zgłoszeniu dokonанemu przez nielojalnego zgłaszającego.

Osoba wnosząca sprzeciw musi dowieść prawa własności do znaku towarowego i daty jego nabycia. Ponieważ znak towarowy może być zarejestrowanym lub niezarejestrowanym znakiem towarowym, osoba wnosząca sprzeciw może przedstawić dowód rejestracji w dowolnym miejscu na świecie lub dowód nabycia prawa w następstwie używania. Osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć również dowody dotyczące związku łączącego ją z agentem/pełnomocnikiem.

Aby uzyskać więcej informacji, zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 3: Dokonywanie zgłoszeń przez agentów bez zgody właściciela znaku towarowego \(art. 8 ust. 3 RZTUE\)](#).

4.2.5 Niezgodność z wymogami w zakresie uzasadnienia

[Artykuł 46 ust. 4 RZTUE](#)

[Artykuł 7](#) oraz [art. 8 ust. 1 i 7 RDZTUE](#)

Urząd wyznacza osobie wnoszącej sprzeciw **dwumiesięczny termin** na uzupełnienie sprzeciwu poprzez przedstawienie faktów, dowodów i argumentów na poparcie sprzeciwu („termin na uzasadnienie”), licząc od dnia, w którym etap sporny postępowania sprzeciwowego uznaje się za rozpoczęty. Termin ten może zostać przedłużony na podstawie [art. 68 RDZTUE](#) lub, jeżeli nie zostanie dotrzymany, osoba wnosząca sprzeciw może wystąpić o przywrócenie niedotrzymanego terminu na warunkach określonych w [art. 104 RZTUE](#) (*przywrócenie do stanu poprzedniego*) lub [art. 105 RZTUE](#) (kontynuacja postępowania).

[Artykuł 8 ust. 1 RDZTUE](#) stanowi, że jeśli osoba wnosząca sprzeciw **nie przedłożyła dowodów** przed upływem terminu na uzasadnienie lub przedłożone dowody są **jednoznacznie nieistotne** lub **jednoznacznie niewystarczające**, aby spełnić wymogi określone w art. 7 ust. 2 RDZTUE w odniesieniu do wcześniejszych praw, sprzeciw odrzuca się jako bezzasadny.

Jeżeli żadne z wcześniejszych praw, na których opiera się sprzeciw, nie zostało uzasadnione, Urząd **zamyka etap sporny** postępowania bez wzywania zgłaszającego do przedstawienia uwag w odpowiedzi na sprzeciw. Urząd nie jest zobowiązany do informowania osoby wnoszącej sprzeciw o tym, jakie fakty lub dowody mogły zostać przedstawione (17/06/2008, [T-420/03 BoomerangTV](#), EU:T:2008:203, § 76). Następnie sprzeciw zostaje odrzucony na podstawie art. 8 ust. 1 RDZTUE.

Wynika z tego, że w przypadku gdy osoba wnosząca sprzeciw **nie przedstawiła żadnych dowodów**, sprzeciw zostaje odrzucony. Należy uznać, że nie przedstawiono żadnego dowodu, jeżeli dowodom nie towarzyszy tłumaczenie na język postępowania, ponieważ taki nieprzetłumaczony dowód nie może zostać uwzględniony na podstawie [art. 7 ust. 4 zdanie ostatnie RDZTUE](#).

Przedstawione dowody są „**jednoznacznie nieistotne**”, jeżeli ze względu na swój charakter nie mogą służyć ustaleniu ważności i istnienia wcześniejszego prawa, na które powołano się w sprzeciwie (na przykład jeżeli dowodzą istnienia wcześniejszego prawa, na które nie powołano się w sprzeciwie). Przedstawione dowody są „**jednoznacznie nieistotne**”, jeżeli nie spełniają formalnych wymogów uzasadnienia.

Po upływie terminu na uzasadnienie Urząd przeprowadza wstępne badanie uzasadnienia. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw przedstawiła dowody dotyczące przynajmniej jednego z wcześniejszych praw przywołanych w sprzeciwie, których to dowodów nie można uznać za „jednoznacznie nieistotne” lub „jednoznacznie niewystarczające”, Urząd **kontynuuje etap sporny** postępowania, przekazując zgłaszającemu uwagi osoby wnoszącej sprzeciw i wzywając go do ustosunkowania się do nich.

Jeżeli po dalszym badaniu akt dowody przedstawione w terminie na uzasadnienie **nadal** są uznawane za **niewystarczające** do spełnienia wymogów określonych w [art. 7 ust. 2 RDZTUE](#), sprzeciw zostaje odrzucony w odniesieniu do tego wcześniejszego prawa na podstawie [art. 8 ust. 7 RDZTUE](#).

Ponadto ponieważ wstępne sprawdzenie uzasadnienia ogranicza się do ustalenia jednego uzasadnionego wcześniejszego prawa, na podstawie którego można kontynuować postępowanie, jeżeli sprzeciw nie może być w pełni utrzymany w oparciu o to uzasadnione wcześniejsze prawo, wymagane jest dokładniejsze zbadanie akt w odniesieniu do pozostałych wcześniejszych praw. Jeżeli badanie to wykaże, że dowody odnoszące się do tych wcześniejszych praw nie istnieją, są jednoznacznie nieistotne, jednoznacznie niewystarczające lub niewystarczające do spełnienia wymogów określonych w [art. 7 ust. 2](#), sprzeciw zostaje również odrzucony w odniesieniu do tych praw na podstawie [art. 8 ust. 7 RDZTUE](#).

4.2.6 Fakty i dowody przedstawione po terminie na uzasadnienie

[Artykuł 95 ust. 2 RZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 5 RDZTUE](#)

Wszystkie fakty i dowody, na których osoba wnosząca sprzeciw opiera swój sprzeciw, muszą zostać przedstawione w terminie na uzasadnienie określonym w [art. 7 ust. 1 RDZTUE](#). Wszelkie fakty i dowody przedstawione po terminie na uzasadnienie są zatem spóźnione.

Jeżeli jednak osoba wnosząca sprzeciw przedstawi fakty lub dowody na poparcie sprzeciwu po terminie na uzasadnienie, Urząd może uwzględnić takie fakty lub

dowody, korzystając z przysługującej mu swobody decyzyjnej na podstawie [art. 95 ust. 2 RZTUE](#), z zastrzeżeniem warunków określonych w [art. 8 ust. 5 RDZTUE](#).

W tym kontekście należy ocenić, **po pierwsze**, czy Urząd może skorzystać ze swobody decyzyjnej, **a po drugie**, w jaki sposób należy z tej swobody skorzystać, tj. czy dopuścić, czy odrzucić takie spóźnione fakty lub dowody.

4.2.6.1 Czy Urząd może skorzystać ze swobody decyzyjnej

Zgodnie z [art. 8 ust. 5 zdanie pierwsze RDZTUE](#) Urząd może skorzystać z przysługującej mu swobody decyzyjnej, jeżeli spóźnione fakty lub dowody uzupełniają mające znaczenie fakty lub dowody przedstawione w terminie przez osobę wnoszącą sprzeciw („wstępne fakty lub dowody”).

Oczywiste jest zatem, że żadna swoboda decyzyjna nie przysługuje, jeśli spóźnione fakty lub dowody dotyczą przytoczonego wcześniejszego prawa lub przytoczonej podstawy sprzeciwu, w odniesieniu do których nie wniesiono **żadnych wstępnych dowodów** w terminie na uzasadnienie. To samo ma zastosowanie w odniesieniu do faktów.

W przypadku przedstawienia **pewnych wstępnych faktów lub dowodów** Urząd może jednak skorzystać z przysługującej mu swobody decyzyjnej, dopuszczając spóźnione fakty lub dowody jedynie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- wstępne dowody przedstawione w terminie na uzasadnienie mają znaczenie i nie są jednoznacznie niewystarczające; oraz
- spóźniony fakt lub dowód odnosi się do tego samego wymogu prawnego, do którego odnosi się wstępny fakt lub dowód.

Świadectwa rejestracji, które nie zawierają wszystkich informacji niezbędnych do ustalenia istnienia, zakresu lub ważności wcześniejszego znaku, co do zasady uznaje się za dowody jednoznacznie niewystarczające, ponieważ wymagana treść jest precyzyjnie i wyczerpująco określona w rozporządzeniach.

Urząd ustala, czy spóźniony fakt lub dowód odnosi się do tego samego wymogu prawnego, do którego odnosi się wstępny fakt lub dowód, tylko wtedy, gdy oba zbiory dokumentów odnoszą się do tego samego wcześniejszego znaku oraz – na tej samej podstawie – do tego samego wymogu.

Żadna swoboda decyzyjna nie przysługuje Urzędowi w przypadkach, gdy Urząd poinformował strony, że sprzeciw zostanie odrzucony jako bezzasadny na podstawie [art. 8 ust. 1 RDZTUE](#). W takich przypadkach postępowanie zostanie wznowione tylko wtedy, gdy osoba wnosząca sprzeciw zażąda kontynuowania postępowania zgodnie z [art. 105 RZTUE](#) lub *przywrócenia do stanu poprzedniego* zgodnie z [art. 104 RZTUE](#).

Więcej informacji na temat kontynuowania postępowania można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#). Więcej informacji na temat *przywrócenia do stanu poprzedniego* można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 8: Przywrócenie do stanu poprzedniego](#).

4.2.6.2 Czy należy dopuścić, czy odrzucić spóźnione fakty lub dowody

Do celów skorzystania ze swobody decyzyjnej Urząd musi uwzględnić w szczególności **etap postępowania** oraz to, czy fakty i dowody są dowodami *prima facie*, czy **mogą one mieć znaczenie** dla wyniku sprawy oraz czy istnieją **istotne przyczyny** spóźnionego przedłożenia faktu lub dowodów.

- **Etap postępowania** wskazuje stopień zaawansowania postępowania w momencie przedłożenia spóźnionych dowodów.
- Spóźnione dowody mają *prima facie* znaczenie, jeżeli wydają się mieć wpływ na ocenę i wynik sprawy.
- **Istotne przyczyny** zazwyczaj polegają na tym, że dowody uzupełniające nie były jeszcze dostępne przed upływem terminu na uzasadnienie. Mogą istnieć inne istotne przyczyny.

Czynniki te są współzależne. Im późniejszy etap postępowania, tym mocniejszy musi być powód spóźnionego przedłożenia lub większe znaczenie dowodów. W związku z tym dodatkowe fakty lub dowody mogą zostać zaakceptowane, jeżeli *prima facie* mogą mieć znaczenie dla wyniku sprawy i są przedstawiane na wczesnym etapie postępowania wraz z uzasadnieniem, dlaczego są przedkładane na tym etapie postępowania.

Mogą istnieć **inne istotne przyczyny**. Zamiar przedłużenia postępowania poprzez częściowe przedstawienie dowodów (taktyczne opóźnianie postępowania przez strony), o ile okoliczności sprawy pozwalają na wyciągnięcie takiego wniosku, przemawia przeciwko dopuszczeniu spóźnionych dowodów. Ponadto fakt, że wymogi, które należy udowodnić, są szczegółowo określone w przepisach, lub że Urząd wyraźnie zwrócił uwagę osoby wnoszącej sprzeciw na te wymogi, przemawia przeciwko dopuszczeniu spóźnionych dowodów.

Naturalne trudności związane z uzyskaniem dowodów nie są same w sobie uzasadnioną przyczyną spóźnionego przedłożenia dowodów.

4.2.6.3 Traktowanie spóźnionych dowodów w postępowaniu

Fakty lub dowody otrzymane po upływie wyznaczonego terminu są przekazywane drugiej stronie w celach informacyjnych bez wskazania, czy zostały przyjęte, czy też nie, i są badane na późniejszym etapie przy podejmowaniu decyzji. Postępowanie jest wznowiane, a druga runda wymiany uwag przeprowadzona zostaje w stosownych przypadkach, tj. jeżeli Urząd rozważa przyjęcie spóźnionych faktów lub dowodów, a zgłaszający nie miał jeszcze możliwości przedstawienia swoich uwag na ich temat.

Skorzystanie przez Urząd ze swobody decyzyjnej musi być uzasadnione w decyzji w sprawie sprzeciwu. W przypadku gdy dowody wstępne są same w sobie wystarczające do udowodnienia przywołanych wcześniejszych praw i podstaw sprzeciwu nie ma jednak potrzeby rozpatrywania spóźnionych dowodów dodatkowych.

4.3 Tłumaczenie / zmiana języka w toku postępowania sprzeciwowego

Zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w [art. 146 ust. 9 RZTUE](#) i [art. 24 RWZTUE](#) warunkiem przyjęcia większości wniosków składanych przez strony w toku postępowania sprzeciwowego jest ich sporządzenie w języku postępowania. Do różnych dokumentów stosują się jednak różne zasady.

4.3.1 Tłumaczenie faktów, dowodów i argumentów przedłożonych przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzupełnienia dokumentacji

[Artykuł 7 ust. 4 i 5](#) oraz [art. 8 ust. 1 RDZTUE](#)

[Artykuł 25 ust. 1 RWZTUE](#)

Na podstawie [art. 24 RWZTUE](#) należy dokonać rozróżnienia między 1) dowodami potwierdzającymi świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważne dokumenty oraz wszelkimi przepisami właściwego prawa krajowego, 2) innymi dowodami przedstawionymi na poparcie sprzeciwu oraz 3) faktami i argumentami przedstawionymi przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzupełnienia dokumentacji sprawy.

4.3.1.1 Tłumaczenie dowodów potwierdzających świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważnych dokumentów oraz wszelkich przepisów właściwego prawa krajowego

Na podstawie [art. 7 ust. 4 RDZTUE](#) wszelkie świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub dokumenty równoważne, jak również wszelkie przepisy właściwego prawa krajowego dotyczące nabycia praw i zakresu ochrony praw, przedstawiane przez osobę wnoszącą sprzeciw na poparcie sprzeciwu, muszą być sporządzone w języku postępowania lub musi im towarzyszyć tłumaczenie na ten język. Tłumaczenia takie osoba wnosząca sprzeciw musi przedłożyć z własnej inicjatywy i w terminie na uzasadnienie sprzeciwu. Uwzględnia się jedynie dokumenty złożone i przetłumaczone w tym terminie.

Wymóg przetłumaczenia dowodów na poparcie uzasadnienia odnosi się również do wskazanych przez osobę wnoszącą sprzeciw dowodów dostępnych w źródłach online, w przypadku gdy język dowodów dostępnych w źródłach online nie jest językiem postępowania. Wynika to z [art. 7 ust. 4 RDZTUE](#), który stanowi, że „w tym dowody dostępne online [...] muszą [także] być sporządzone w języku postępowania lub dołącza się do nich tłumaczenie na ten język”.

[Art. 25 ust. 1 RWZTUE](#) wymaga, by tłumaczenie odtwarzało strukturę i treść oryginalnego dokumentu. W przypadku tłumaczeń dowodów dostępnych w źródłach online akceptowane są tłumaczenia przedłożone bez oryginału, o ile przetłumaczony dokument jest prawidłowo zidentyfikowany.

Urząd nie uznaje informacji udzielonych w języku postępowania w sprzeciwie lub w dokumentach do niego dołączonych bądź złożonych później (np. wyjaśnienie podstaw, wykaz wcześniejszych znaków itd.) za ważne tłumaczenie dokumentu rejestracji, np. świadectwa rejestracji, nawet jeśli takie informacje zostały przyjęte do celów badania dopuszczalności. Tłumaczenie musi mieć charakter samoistny i nie może być kompilacją fragmentów innych dokumentów.

[Art. 25 ust. 1 RWZTUE](#) stanowi, że osoba wnosząca sprzeciw może wskazać, że jedynie części dokumentu są istotne, dlatego tłumaczenie może być ograniczone tylko do tych części.

W tłumaczeniu można jednak pominąć nieistotne wskazówki administracyjne (np. poprzednie przeniesienie własności, które nie wpływa na sprzeciw, wpisy administracyjne dotyczące opłat itp.), które nie mają znaczenia dla sprawy. Przepisy [art. 25 ust. 1 RWZTUE](#) nie oznaczają, że osoba wnosząca sprzeciw ma swobodę uznania co do podjęcia decyzji o nietłumaczeniu elementów wymaganych w rozporządzeniu, w szczególności wymienionych w [art. 7 ust. 2 RDZTUE](#), które są wymagane do uzasadnienia wcześniejszych praw. Jeżeli rozporządzenie stanowi, że dany element musi zostać udowodniony, tak jak ma to miejsce w przypadku istnienia, ważności, zakresu ochrony wcześniejszych praw oraz uprawnienia do wniesienia sprzeciwu, a te konkretne części dowodu nie są przetłumaczone, sprzeciw może zostać odrzucony jako nieuzasadniony.

Urząd uznaje, że tłumaczenie nagłówek informacyjnych na wyciągach/świadectwach (np. „data złożenia”, „zastrzeżenie koloru” itd.) nie jest konieczne, o ile są identyfikowane za pomocą standardowych kodów INID lub krajowych.

Wykaz kodów INID wraz z objaśnieniami znajduje się na stronie internetowej WIPO jako załącznik 1 do normy ST.60 („Recommendation concerning bibliographic data relating to marks” [Rekomendacja dotycząca danych bibliograficznych w odniesieniu do znaków]). Osoba wnosząca sprzeciw nie musi przedstawiać objaśnienia kodów.

Jeśli sprzeciw dotyczy jedynie niektórych towarów i usług objętych wcześniejszym prawem, wystarczy przedłożyć tłumaczenie wykazu tylko tych towarów i usług, na których opiera się sprzeciw.

Gdy cały oryginalny dokument sporządzony jest w języku postępowania z wyjątkiem wykazu towarów i usług, wówczas nie ma konieczności przedkładania kompletnego tłumaczenia z zachowaniem struktury oryginalnego dokumentu. W takim przypadku dopuszczalne jest przedstawienie tłumaczenia wykazu towarów i usług będących podstawą sprzeciwu osobno w sprzeciwie, w dokumentach dołączonych do niego lub przedstawionych później w trakcie terminu na uzasadnienie sprzeciwu. To samo dotyczy wyciągów/świadectw zawierających kody INID lub krajowe, jeśli tłumaczenia na język postępowania wymaga jedynie wykaz towarów i usług. W przypadku gdy osoba wnosząca sprzeciw przedstawia częściowe tłumaczenie wykazu tych towarów i usług, na których opiera się sprzeciw, jedynie towary i usługi objęte tłumaczeniem zostaną uznane za właściwie uzasadnione. Towary i usługi, które nie zostały przetłumaczone, nie zostaną uwzględnione.

Jeżeli dowody z oficjalnego źródła zawierają przedstawienie wcześniejszego znaku w kolorze wraz z kolorowymi oznaczeniami, tłumaczenie kolorowych oznaczeń na język postępowania nie jest obowiązkowe.

Urząd przyjmuje zwykle tłumaczenia sporządzone przez dowolną osobę. Urząd zazwyczaj nie korzysta z uprawnienia, aby wymagać poświadczenia przez tłumacza przysięgłego, chyba że istnieją poważne wątpliwości co do dokładności lub treści tłumaczenia. Jeżeli pełnomocnik dołączy oświadczenie, że tłumaczenie jest zgodne z oryginałem, Urząd z zasady nie będzie tego kwestionować. Urząd akceptuje nawet zapisane odręcznie na kopiach oryginalnych świadectw wyjaśnienia dotyczące znaczenia poszczególnych wpisów w języku postępowania, o ile są kompletne i czytelne.

Wyciągów z komercyjnych baz danych nie uznaje się za ważne tłumaczenie urzędowego dokumentu, chyba że odtwarzają strukturę i treść oryginału.

Jeżeli tłumaczenie nie powieli struktury i treści dowodów z internetowej bazy danych, na które powołuje się na podstawie [art. 7 ust. 3 RDZTUE](#), osoba wnosząca sprzeciw zostanie poproszona, zgodnie z [art. 97 ust. 1 lit. b\)–c\) RZTUE](#), o przedłożenie fizycznej kopii oryginalnego wyciągu z bazy danych lub odpowiedniego wyjaśnienia rozbieżności (np. że w międzyczasie zmieniła się struktura bazy danych). W przypadku braku takiego dowodu lub jeżeli dowód wykazuje rozbieżność między przedstawionym tłumaczeniem a oryginalnym wyciągiem w odniesieniu do struktury i treści, wcześniejszy znak towarowy uznaje się za nieuzasadniony.

4.3.1.2 Tłumaczenia dowodów przedstawionych w celu uzasadnienia sprzeciwu innych niż świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważne dokumenty, lub przepisy właściwego prawa krajowego

[Art. 7 ust. 4 RDZTUE](#) odnosi się również do wymagań dotyczących języka mających zastosowanie do dowodów przedstawianych przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzasadnienia sprzeciwu innych niż świadectwa zgłoszenia, rejestracji lub przedłużenia rejestracji lub równoważne dokumenty, oraz przepisy właściwego prawa krajowego. Takie dowody obejmują na przykład dowód renomy ([art. 8 ust. 5 RZTUE](#)) i dowód używania o znaczeniu większym niż lokalne ([art. 8 ust. 4 RZTUE](#)).

Jeśli dowody przedstawiono w języku UE, który nie jest językiem postępowania, Urząd może zgodnie z [art. 24 RWZTUE](#) z własnej inicjatywy lub na uzasadniony wniosek zgłaszającego wezwać stronę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia tłumaczenia dowodu na język postępowania w wyznaczonym terminie. Takie wymagania dotyczące języka odzwierciedlają wymagania mające zastosowanie do dowodu używania. Ten system językowy stanowi odzwierciedlenie systemu stosowanego w przypadku dowodu używania; w związku z tym zasady dotyczące tłumaczenia dowodu używania mają również zastosowanie do wyżej wymienionego dowodu potwierdzającego uzasadnienie (zob. [pkt 5.6 poniżej](#)).

4.3.1.3 Tłumaczenia faktów i argumentów przedłożonych przez osobę wnoszącą sprzeciw w celu uzupełnienia dokumentacji

Urząd może uwzględnić fakty i argumenty przedłożone przez osobę wnoszącą sprzeciw na poparcie sprzeciwu tylko wtedy, gdy są one przedstawione w języku postępowania lub gdy towarzyszy im tłumaczenie przedłożone w terminie przewidzianym na uzasadnienie. Osoba wnosząca sprzeciw nie jest wzywana przez Urząd do przedstawienia tłumaczenia, lecz musi przesłać to tłumaczenie z własnej inicjatywy. Jeżeli w wyznaczonym terminie nie przedłożono żadnego tłumaczenia lub przedłożono jedynie częściowe tłumaczenia, części dokumentów przedłożonych na piśmie, które nie zostały przetłumaczone na język postępowania, nie są brane pod uwagę na podstawie [art. 7 ust. 5 RDZTUE](#).

Artykuł [7 ust. 4 i 5](#) oraz art. [8 ust. 1](#) RDZTUE

Jeśli przedłożone dokumenty nie są sporządzone w języku postępowania, muszą być przetłumaczone w terminie ustalonym dla składania dokumentu oryginalnego, a mianowicie w terminie na uzasadnienie sprzeciwu.

W przeciwnym razie skutek prawny jest taki, że przedłożone na piśmie dokumenty lub ich części, które nie zostały przetłumaczone w tym terminie, nie są brane pod uwagę. Jeśli jednak brak tłumaczenia dotyczy dokumentów dowodzących istnienia i ważności wcześniejszego prawa, sprzeciw należy niezwłocznie oddalić jako bezzasadny.

4.3.2 Tłumaczenie dodatkowych uwag i innych wniosków

[Artykuł 146 ust. 9 RZTUE](#)

[Artykuł 8 ust. 2, 4 i 6 RDZTUE](#)

Zgodnie z [art. 146 ust. 9 RZTUE](#) pierwsza odpowiedź zgłaszającego lub odpowiedź osoby wnoszącej sprzeciw na uwagi zgłaszającego może być sporządzona w dowolnym z języków Urzędu.

Należy zauważyć, że jeśli pierwsza odpowiedź zgłaszającego lub reakcja na nią ze strony osoby wnoszącej sprzeciw nie jest w języku postępowania, lecz w jednym z języków Urzędu, dokument nie jest brany pod uwagę, chyba że zgłaszający lub osoba wnosząca sprzeciw przedstawiła jego tłumaczenie na język postępowania w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia oryginału Urzędowi. Strony nie są wzywane przez Urząd do przedstawienia tłumaczenia, lecz muszą uczynić to z własnej inicjatywy.

Przykład 1

Językiem sprzeciwu jest język angielski i zgłaszający ma ustosunkować się do sprzeciwu w terminie do 26.06.2017 r. Jeśli dnia 20.06.2017 r. zgłosi uwagi do sprzeciwu w języku niemieckim, tłumaczenie musi przedstawić w terminie do 20.07.2017 r. Jeśli tłumaczenie zostanie przedstawione do 20.07.2017 r., należy wziąć

pod uwagę zarówno oryginał, jak i tłumaczenie, mimo że pierwotny termin na zgłoszenie uwag upłynął 26.06.2017 r.

Przykład 2

Językiem sprzeciwu jest język angielski i zgłaszający ma ustosunkować się do sprzeciwu w terminie do 26.06.2017 r. Jeśli dnia 18.05.2017 r. zgłosi uwagi do sprzeciwu w języku niemieckim, tłumaczenie musi przedstawić w terminie do 18.06.2017 r. Jednak z uwagi na to, że termin upływa dopiero 26.06.2017 r., zgłaszający może przedstawiać dokumenty do tego dnia, nawet jeśli nie przedłożył tłumaczenia do 18.06.2017 r. Jeśli tłumaczenie zostanie przedłożone w późniejszym czasie, ale przed upływem terminu, Urząd uznaje to tłumaczenie za ważne uwagi przedstawione w języku postępowania w wyznaczonym terminie.

Artykuł 25 ust. 2 RWZTUE

Jeśli żadne tłumaczenie nie zostało przedłożone lub jeżeli tłumaczenie wpłynęło po upływie stosownego terminu, Urząd uznaje, że uwagi nie wpłynęły i nie bierze ich pod uwagę.

Powyższe rozważania mają zastosowanie do innych wniosków złożonych w toku postępowania sprzeciwowego (np. wniosków o przedłużenie, wniosków o zawieszenie, wniosków o przedstawienie dowodu używania, wniosków o *przywrócenie do stanu poprzedniego* lub kontynuację postępowania, wycofanie sprzeciwu).

4.3.3 Tłumaczenie dokumentów potwierdzających innych niż uwagi

Artykuł 24 i art. 25 ust. 2 RWZTUE

Zgodnie z [art. 24 RWZTUE](#) wszystkie dowody, z wyjątkiem tych, które osoba wnosząca sprzeciw zobowiązana jest przedstawić w terminie wyznaczonym na uzasadnienie sprzeciwu, mogą być przedłożone w dowolnym z języków urzędowych Unii Europejskiej. Dowody dotyczą wszystkich dokumentów poza uwagami zgłoszonymi przez strony po upływie terminu wyznaczonego osobie wnoszącej sprzeciw na uzupełnienie dokumentacji.

Przykładowymi dowodami są katalogi, artykuły z czasopism, decyzje sądów krajowych lub podpisane umowy, przedkładane przez zgłaszającego wraz z uwagami w odpowiedzi na sprzeciw.

W przypadku takich dowodów tłumaczenie jest konieczne jedynie jeśli zażąda go Urząd z własnej inicjatywy lub na uzasadniony wniosek drugiej strony. Strony nie są zatem automatycznie zobowiązane do dostarczenia tłumaczenia.

Co do zasady nie żąda się tłumaczenia z urzędu. Istotne jednak jest, aby strona będąca adresatem dokumentów była w stanie zrozumieć ich treść. Jeśli kwestia ta budzi wątpliwości lub jest kwestionowana przez adresata dokumentów, Urząd żąda przedłożenia tłumaczenia w wyznaczonym terminie.

[Art. 25 ust. 2 RWZTUE](#) będzie miał zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy Urząd zażąda tłumaczenia, przy czym ma to taki skutek, że tłumaczenie przedłożone po upływie terminu musi zostać odrzucone. Podobnie oryginał dokumentu, dla którego tłumaczenie przedłożono po upływie terminu lub w ogóle nie przedłożono tłumaczenia, również musi zostać odrzucony.

Wraz z wezwaniem do złożenia tłumaczenia Urząd poucza zainteresowaną stronę, że to do tej strony należy ocena konieczności przetłumaczenia wszystkich przedłożonych dowodów. Przedmiotowe dokumenty zostaną uwzględnione jedynie wtedy, gdy przedstawiono ich tłumaczenie lub gdy ich znaczenie jest oczywiste bez względu na elementy słowne.

Przykład

W przypadku decyzji sądu krajowego może wystarczyć przetłumaczenie tylko fragmentów mających znaczenie dla postępowania sprzeciwowego.

4.3.4 Zmiana języka w trakcie postępowania sprzeciwowego

[Artykuł 146 ust. 8 RZTUE](#)

[Artykuł 3 RDZTUE](#)

Zgodnie z [art. 146 ust. 5 RZTUE](#) sprzeciw należy wnieść w jednym z języków Urzędu. Zgodnie z [art. 146 ust. 8 RZTUE](#) strony postępowania sprzeciwowego mogą jednak postanowić zmienić język postępowania i wybrać dowolny język urzędowy Unii Europejskiej.

Jeśli strony postanowią zmienić język postępowania, wówczas są zobowiązane, na podstawie art. 3 RDZTUE, poinformować o tym Urząd przed rozpoczęciem etapu spornego postępowania sprzeciwowego. Urząd nie przyjmuje wniosku o zmianę języka po rozpoczęciu etapu spornego.

Zgodnie z [art. 3 RDZTUE](#), jeżeli osoba wnosząca sprzeciw i zgłaszający postanowią zmienić język postępowania przed rozpoczęciem etapu spornego postępowania, zgłaszający może zażądać od osoby wnoszącej sprzeciw tłumaczenia sprzeciwu na ten język. Innymi słowy, osoba wnosząca sprzeciw musi przedstawić tłumaczenie sprzeciwu tylko na żądanie zgłaszającego. Wniosek o tłumaczenie musi wpłynąć przed rozpoczęciem etapu spornego postępowania. W przypadku gdy tłumaczenie nie zostanie przedstawione lub jeśli zostanie przedstawione z opóźnieniem, język postępowania zostanie zmieniony na wnioskowany język.

Jeżeli wniosek o tłumaczenie sprzeciwu został złożony w terminie, Urząd wyznaczy osobie wnoszącej sprzeciw termin, w którym należy przedłożyć tłumaczenie, wynoszący jeden miesiąc od upływu okresu ugodowego. W przypadku gdy tłumaczenie nie zostanie wniesione lub zostanie wniesione po upływie wyznaczonego terminu, język postępowania nie zmienia się.

4.4 Wnioski i inne kwestie związane z dokumentami

4.4.1 Ograniczenie, wycofanie i wnioski o przedstawienie dowodu używania składane w odrębnych dokumentach

[Artykuł 8 ust. 8](#) i [art. 10 ust. 1](#) RDZTUE

Jeżeli zgłaszający chce wycofać lub ograniczyć zakwestionowane zgłoszenie, musi to zrobić za pośrednictwem odrębnego dokumentu, czyli w oddzielnym wniosku lub oddzielnym załączniku do wniosku. Wnioski połączone w uwagi nie będą rozpatrywane i nie będą przyjmowane, nawet jeśli znajdują się w oddzielnym dziale, punkcie lub kategorii i nawet jeśli pojawią się na pierwszej lub ostatniej stronie uwag.

To samo dotyczy wniosków o przedstawienie dowodu używania wcześniejszego znaku na podstawie [art. 47 ust. 2 lub 3 RZTUE](#). Są one dopuszczalne jedynie wtedy, gdy zostają złożone jako bezwarunkowy wniosek w odrębnym dokumencie w terminie wyznaczonym przez Urząd na podstawie art. 8 ust. 2 RDZTUE (28/06/2021, [R 2142/2018-G](#), DIESEL SPORT beat your limits (fig.) / Diesel et al., § 54).

Urząd udostępnił w tym celu konkretne opcje „e-działania” w User Area na stronie internetowej Urzędu. W przypadku, gdy wycofanie lub ograniczenie zakwestionowanego zgłoszenia lub wniosek o dowód używania zostają złożone poprzez wybór odpowiedniej opcji e-działania, automatycznie wygenerowane zgłoszenie zostanie uznane za równoważne z wnioskiem złożonym w formie oddzielnego dokumentu, bez konieczności składania dodatkowych oświadczeń.

Wniosek, nawet jeśli zostanie zauważony, zostanie odrzucony, jeśli nie został przedłożony „oddzielnie”, jak określono powyżej. Urząd potwierdzi przyczynę odrzucenia w odmowie i odmowa ta będzie decyzją tymczasową, od której przysługuje odwołanie wraz z decyzją co do istoty sprawy.

4.4.2 Nieczytelne dokumenty

[Artykuł 63 ust. 3 RDZTUE](#)

W przypadku gdy powiadomienie otrzymane za pomocą środków elektronicznych jest niekompletne lub nieczytelne lub Urząd ma uzasadnione wątpliwości co do dokładności przekazanych danych, Urząd powiadamia o tym nadawcę i wzywa go — w terminie, który mu wyznacza — do ponownego przesłania oryginału lub przekazania oryginału lub przesłania podpisanego oryginału pocztą lub kurierem.

Jeżeli wymóg ten zostanie spełniony w wyznaczonym terminie, data doręczenia nowego przekazu uważana jest za datę otrzymania pierwotnego powiadomienia.

Szczegółowe informacje można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#).

4.4.3 Brak zwrotu oryginalnych dokumentów

Oryginalne dokumenty włączane są do akt sprawy i nie mogą być zwrócone osobie, która je złożyła.

Strona może jednak za opłatą uzyskać poświadczony lub niepoświadczony odpis oryginału. Szczegółowe informacje znajdują się na stronie internetowej Urzędu w części zatytułowanej „Inspection of files and copies” (Wgląd akt i odpisów).

4.4.4 Informacje poufne

[Artykuł 114 ust. 4 RZTUE](#)

W pewnych przypadkach strony mogą zwrócić się do Urzędu o zachowanie poufności niektórych dokumentów nawet w stosunku do drugiej strony postępowania. Mimo że Urząd może chronić poufność dokumentów w stosunku do osób trzecich (wgląd do akt), w żadnym przypadku nie może tego uczynić w stosunku do drugiej strony postępowania *inter partes*.

Każda strona postępowania ma zawsze prawo do obrony. Oznacza to, że powinna mieć pełen dostęp do wszystkich materiałów przedstawionych przez drugą stronę.

Z powyższego wynika, że wszystkie materiały przedstawione przez stronę muszą być ujawnione drugiej stronie postępowania. Urząd ma obowiązek przekazania drugiej stronie wszystkich otrzymanych materiałów. Jeśli zatem jedna ze stron wniesie o zachowanie poufności określonych dokumentów bez wskazania, że chodzi o osoby trzecie, Urząd przyjmuje, że tak właśnie jest i przekazuje dokumenty drugiej stronie oraz oznacza je jako poufne w aktach elektronicznych.

Jeśli w toku postępowania sprzeciwowego wpłyną dokumenty z prośbą o zachowanie ich poufności *inter partes*, Urząd powinien pouczyć stronę je składającą o braku możliwości zachowania poufności w stosunku do drugiej strony postępowania.

W tym celu wysyłane jest pismo z jasną informacją dla strony składającej, że ma wybór pomiędzy ujawnieniem dokumentów i ich wycofaniem. To strona wybiera, która z tych możliwości jest odpowiednia w jej przypadku, i informuje o tym Urząd.

W razie potwierdzenia poufności dokumenty nie są przesyłane drugiej stronie, ale i nie są brane pod uwagę. Oznacza się je jako poufne w aktach elektronicznych.

Dokumenty, które strona chce, aby zostały uwzględnione bez udostępniania osobom trzecim, można przekazać drugiej stronie, ale jednocześnie oznacza się je jako poufne w aktach elektronicznych.

W przypadku braku odpowiedzi strony w wyznaczonym terminie dokumenty nie są przesyłane drugiej stronie i nie są brane pod uwagę. Oznacza się je jako poufne w aktach elektronicznych.

Więcej informacji na temat zastrzeżeń poufności można znaleźć w [Wytycznych, część E: Czynności wykonywane w rejestrze, dział 5: Wgląd do akt, pkt 5.1.3](#).

4.4.5 Odwołania do dokumentów lub dowodów z innych postępowań

Strony mogą w swoich uwagach odnieść się do dokumentów lub dowodów przedstawionych w ramach innych postępowań, np. dowodów używania przedstawionych w ramach innego sprzeciwu.

Więcej informacji na temat sposobu identyfikacji tych dokumentów lub przedmiotów oraz rozpatrywania tych wniosków przez Urząd można znaleźć w Wytycznych, [część A, dział 1: Środki komunikacji, terminy, pkt 3.1.7.](#)

4.5 Późniejsze wymiany

[Artykuł 8 ust. 2, 4, 6 i 9 RDZTUE](#)

Artykuł [24](#) i art. [25 ust. 2](#) RWZTUE

Urząd wzywa zgłaszającego do przedstawienia uwag w terminie wyznaczonym zgodnie z [art. 8 ust. 2 RDZTUE](#).

Wnioskowi zgłaszającego o przedstawienie dowodu używania wcześniejszego prawa może, lecz nie musi, towarzyszyć jednoczesne wniesienie uwag dotyczących podstaw, na których opiera się sprzeciw. W tym przypadku uwagi mogą być wniesione łącznie z uwagami zgłaszanymi w odpowiedzi na dowód używania.

W stosownych przypadkach Urząd może wezwać strony do ograniczenia uwag do określonych kwestii. W takim przypadku strona może podnieść pozostałe kwestie na późniejszym etapie postępowania.

Gdy zgłaszający przedstawił swoje uwagi, osobie wnoszącej sprzeciw wyznaczany jest ostateczny termin na odpowiedź, o ile Urząd uzna to za konieczne. Sporny etap postępowania jest następnie z reguły zamykany i sprzeciw gotowy jest do rozstrzygnięcia.

Urząd może jednak umożliwić jeszcze jedną wymianę uwag. Taka sytuacja może mieć miejsce, gdy sprawa dotyczy złożonych kwestii lub gdy osoba wnosząca sprzeciw podniosła nową kwestię, która zostaje dopuszczona do postępowania. W takim przypadku zgłaszającemu należy umożliwić przedstawienie odpowiedzi. Urząd może według własnego uznania zdecydować, czy osobie wnoszącej sprzeciw należy zezwolić na kolejną rundę wymiany uwag (np. jeśli zgłaszający podnosi nowe kwestie takie jak współistnienie znaków, nieważność wcześniejszego prawa lub umowa między stronami).

4.6 Uwagi osób trzecich

[Artykuł 45 RZTUE](#)

Komunikat nr [2/09](#) prezesa Urzędu z dnia 9 listopada 2009 r.

Osoby trzecie mogą wnosić uwagi, w których wyjaśniają powody, dla których zgłoszenie ZTUE nie może być zarejestrowane na mocy [art. 5 RZTUE](#) lub na mocy bezwzględnej podstawy wskazanej w [art. 7 RZTUE](#). Szczegółowe informacje można znaleźć w Wytycznych, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 4: Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji](#) oraz [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 1: Procedura](#).

Każdy może przedłożyć uwagi osób trzecich; nawet osoba wnosząca sprzeciw ma do tego prawo. Powinna jednak uczynić to w sposób, z którego jasno wynika, że chodzi o uwagi osób trzecich. Zgodnie z wyżej wspomnianym komunikatem Prezesa Urzędu uwagi osób trzecich muszą być składane osobno. W praktyce jednak (30/11/2004, [R 735/2000-2](#), Serie A (fig.) / LEGA PALLAVOLO SERIE A) wymóg „osobnego złożenia” uznaje się za spełniony, gdy uwagi są w jasny sposób oddzielone od podstaw i argumentów na poparcie sprzeciwu, nawet jeśli znajdują się w tym samym dokumencie. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw wyraźnie zaznaczy, że składa uwagi na podstawie [art. 45 RZTUE](#), takie uwagi zostaną rozpatrzone nawet wtedy, gdy nie są osobno złożone. Jeśli jednak w swoich złożonych uwagach osoba wnosząca sprzeciw argumentuje, że zgłoszenie ZTUE powinno być odrzucone na podstawie [art. 5 i 7 RZTUE](#), ale nie powołuje się w żaden sposób na [art. 45 RZTUE](#), takie uwagi nie będą uznawane za uwagi osób trzecich na podstawie [art. 45 RZTUE](#).

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw przedstawi uwagi osób trzecich, Urząd rozważa, czy takie uwagi poddają w wątpliwość możliwość rejestracji zgłoszenia ZTUE, czy też mają zostać przekazane zgłaszającemu wyłącznie do celów informacyjnych.

Jeśli uwagi rodzą poważne wątpliwości, Urząd zawiesza postępowanie sprzeciwowe do czasu podjęcia decyzji odnośnie takich uwag. Jeśli uwagi nie rodzą poważnych wątpliwości (tj. gdy zostały przekazane zgłaszającemu wyłącznie do celów informacyjnych) lub nie wpływają na zakwestionowane towary/usługi, postępowanie sprzeciwowe nie jest zawieszane. Jeśli zachodzi potrzeba zawieszenia postępowania sprzeciwowego, zawieszenie jest skuteczne od daty zgłoszenia przez Urząd zastrzeżenia na podstawie [art. 7 RZTUE](#) i trwa do czasu podjęcia ostatecznej decyzji. W przypadku wpłynięcia uwag osób trzecich w trzymiesięcznym terminie do wniesienia sprzeciwu Urząd zajmuje się najpierw kwestią dopuszczalności sprzeciwu, a po powiadomieniu o decyzji w kwestii dopuszczalności postępowanie sprzeciwowe podlega zawieszeniu.

W przypadku zamknięcia postępowania ze względu na uwagi osób trzecich opłata za sprzeciw nigdy nie jest zwracana, jako że rozporządzenia nie zawierają przepisów dotyczących takiego zwrotu (zob. [art. 6 ust. 5 RDZTUE](#)).

5 Procedura dotycząca wniosku o przedstawienie dowodu używania

5.1 Dopuszczalność wniosku o przedstawienie dowodu używania

Zgodnie z [art. 47 ust. 2 RZTUE](#) należy wykazać używanie wcześniejszego znaku jedynie wtedy, gdy zgłaszający złoży wniosek o przedstawienie dowodu używania. Instytucja dowodu używania funkcjonuje zatem na zasadzie **środka obrony zgłaszającego** w postępowaniu sprzeciwowym.

Urząd nie może pouczyć zgłaszającego o możliwości złożenia wniosku o przedstawienie dowodu używania, ani go do tego wezwać. Z uwagi na neutralność Urzędu w postępowaniu sprzeciwowym do stron należy przedstawienie stanu faktycznego i argumentów oraz obrona swoich stanowisk (zob. [art. 95 ust. 1 zdanie drugie RZTUE](#)). Z powyższego wynika, że zgłaszający może również ograniczyć swój wniosek o przedstawienie dowodu używania do jednego lub kilku wcześniejszych znaków, na które się powołuje (nawet jeżeli wszystkie podlegałyby wymogowi rzeczywistego używania), lub tylko do kilku towarów lub usług, na których oparty jest sprzeciw. W takim przypadku Urząd będzie wymagał od wnoszącego sprzeciw, aby udowodnił rzeczywiste używanie znaku w ramach ograniczonego zakresu wnioskowanego przez zgłaszającego.

[Artykuł 47 ust. 2 RZTUE](#) nie ma zastosowania w sytuacji, gdy wnoszący sprzeciw, z własnej inicjatywy, składa dokumenty dotyczące używania przywołanego wcześniejszego znaku towarowego (na przykład w celu wykazania poprawionego charakteru odróżniającego zgodnie z [art. 8 ust. 1 RZTUE](#), powszechnie znanego charakteru zgodnie z [art. 8 ust. 2 lit. c\) RZTUE](#) lub renomy zgodnie z [art. 8 ust. 5 RZTUE](#)). Urząd nie bada z własnej inicjatywy kwestii rzeczywistego używania, chyba że zgłaszający ZTUE złoży wniosek o przedstawienie dowodu używania. W takich przypadkach nie ma, co do zasady, nawet znaczenia, czy dowody przedstawione przez osobę wnoszącą sprzeciw wskazują jedynie na określony rodzaj lub sposób używania bądź na używanie tylko niektórych z towarów lub usług, dla których wcześniejszy znak został zarejestrowany.

5.1.1 Termin wniosku

Wniosek o przedstawienie dowodu używania musi być wniesiony w pierwszym terminie, w jakim zgłaszający zobowiązany jest ustosunkować się do sprzeciwu ([art. 10 ust. 1](#) i [art. 8 ust. 2 RDZTUE](#)).

Niemniej jednak Urząd przyjmuje również wnioski o przedstawienie dowodu używania złożone w okresie ugodowym lub podczas dwumiesięcznego okresu przyznanego osobie wnoszącej sprzeciw na uzasadnienie sprzeciwu. Jeżeli wniosek o przedstawienie dowodu używania jest dopuszczalny, Urząd wzywa osobę wnoszącą

sprzeciw do przedstawienia dowodu używania, zapewniając jej na to zawsze co najmniej dwa miesiące.

5.1.2 Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany na okres nie krótszy niż 5 lat (znak poza „okresem karencji”)

Właściciel musi rozpocząć rzeczywiste używanie znaku w ciągu 5 lat od jego rejestracji ([art. 18 ust. 1 RZTUE](#)). Właścicielowi przysługuje jednak „okres karencji” wynoszący 5 lat od rejestracji, podczas którego nie można wymagać od niego wykazania używania znaku, aby móc się na niego powoływać. W trakcie „okresu karencji” zwykła formalna rejestracja zapewnia znakowi pełną ochronę. Po upływie tego okresu właściciel znaku może mieć obowiązek udowodnienia rzeczywistego używania wcześniejszego znaku.

W przypadku sprzeciwów wniesionych **wobec zgłoszeń ZTUE**, od osoby wnoszącej sprzeciw można wymagać udowodnienia rzeczywistego używania, jeśli w dniu zgłoszenia lub w dniu zastrzeżenia pierwszeństwa ⁽³²⁾ zgłoszenia ZTUE, wcześniejszy znak towarowy był zarejestrowany przez okres nie krótszy niż 5 lat ([art. 47 ust. 2 RZTUE](#)).

W przypadku sprzeciwów wnoszonych przeciwko **rejestracjom międzynarodowym wskazującym UE** od osoby wnoszącej sprzeciw można wymagać udowodnienia rzeczywistego używania, jeżeli z datą rejestracji RM (kod INID 151) lub z datą zastrzeżenia pierwszeństwa (kod INID 300) lub, w zależności od przypadku, z datą późniejszego wskazania Unii Europejskiej (kod INID 891) ⁽³³⁾, wcześniejszy znak był zarejestrowany od co najmniej pięciu lat.

Jeżeli wcześniejszy znak towarowy znajduje się nadal w okresie karencji na nieużywanie, wszelkie wnioski o przedstawienie dowodu używania zostaną odrzucone. Dzieje się tak nawet wówczas, gdy zgłaszający twierdzi, że wcześniejszy znak towarowy został zgłoszony z zamiarem obejścia ograniczenia okresu karencji, ponieważ takie twierdzenie nie może być rozpatrywane w postępowaniu w sprawie sprzeciwu (19/10/2017, [T-736/15](#), SKYLITE (fig.) / SKY et al., EU:T:2017:729, § 20-28; 16/05/2019, [T-354/18](#), SKYFi / SKY et al., EU:T:2019:33, § 41-43, 46-48).

5.1.2.1 Wcześniejsze ZTUE

Zgodnie z art. [18 ust. 1](#) i art. [47 ust. 2](#) RZTUE datą decydującą dla ustalenia, czy znak towarowy został zarejestrowany na okres nie krótszy niż 5 lat w danym dniu, jest **data rejestracji** wcześniejszego ZTUE, tj. data wpisu ZTUE do rejestru opublikowana zgodnie z [art. 111 ust. 2 lit. o\) RZTUE](#) pod kodem INID 151. Jeżeli od daty rejestracji wcześniejszego ZTUE do właściwej daty upłynęło co najmniej pięć lat, zgłaszający (lub, w przypadku spornej RM, posiadacz) jest uprawniony do złożenia wniosku o przedstawienie dowodu używania.

³² W przypadku sprzeciwów wniesionych przed 23.03.2016 właściwą datą jest data publikacji.

³³ Dla sprzeciwów wniesionych przed 23.03.2016 r. właściwą datą jest data pierwszej publikacji spornej RM lub późniejszego wskazania w biuletynie ZTUE.

5.1.2.2 Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe wskazujące Unię Europejską

W przypadku wcześniejszych rejestracji międzynarodowych wskazujących Unię Europejską, data **drugiej publikacji oznaczenia UE** zgodnie z [art. 190 ust. 2 RZTUE](#) wyznacza początek obliczania pięcioletniego okresu karencji dotyczącego nieużywania ([art. 203 RZTUE](#)). Data ta odpowiada dacie publikacji oznaczenia UE w części M.3.1 biuletynu ZTUE.

5.1.2.3 Wcześniejsze znaki krajowe

W przypadku znaków krajowych „data zakończenia procedury rejestracji”, przewidziana w [art. 16 ust. 1 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#), służy do obliczania momentu rozpoczęcia biegu 5-letniego okresu karencji dotyczącego nieużywania. Data ta jest ustalana przez każde państwo członkowskie zgodnie z jego własnymi przepisami proceduralnymi (14/06/2007, [C-246/05](#), Le Chef de Cuisine, EU:C:2007:340, § 26-28).

Niektóre państwa członkowskie przewidują w szczególności postępowanie w sprawie sprzeciwu **po rejestracji** ⁽³⁴⁾. W przypadku tych krajowych znaków towarowych „data rejestracji” nie może być datą właściwą do obliczania pięcioletniego okresu karencji. Zamiast tego pięcioletni okres liczy się od daty, w której upłynął termin na wniesienie sprzeciwu wobec tego znaku, lub — jeżeli zgłoszono sprzeciw — od dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie sprzeciwowe stała się prawomocna lub w którym sprzeciw wycofano ([art. 16 ust. 2 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#), wdrożonej w odpowiednim ustawodawstwie krajowym).

Zgodnie z [art. 16 ust. 4 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#) państwa członkowskie są zobowiązane do wpisania do rejestru daty rozpoczęcia biegu 5-letniego okresu. Do czasu, gdy informacje te staną się łatwo dostępne w odpowiednich oficjalnych bazach danych znaków towarowych, odpowiednie daty w poszczególnych jurysdykcjach można sprawdzić w tabeli w załączniku do niniejszego działu. Urząd będzie opierał się na informacjach zawartych w tej tabeli w celu ustalenia, czy wniosek o dowód używania w odniesieniu do konkretnego krajowego znaku towarowego jest dopuszczalny.

5.1.2.4 Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe wskazujące państwo członkowskie

[Artykuł 16 ust. 3 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#) stanowi, że dla międzynarodowych rejestracji ze skutkiem w państwie członkowskim właściwy pięcioletni okres liczy się od daty, w której upłynął termin na odmowę tego znaku lub na wniesienie sprzeciwu wobec niego. W przypadku wniesienia sprzeciwu lub podniesienia zarzutu opartego na bezwzględnych lub względnych podstawach odmowy, okres ten liczy się od dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie w sprawie sprzeciwu stała się prawomocna,

³⁴ Niemcy, Austria, Finlandia, Szwecja, Łotwa i w przypadku znaków zarejestrowanych w trybie „procedury przyspieszonej”, w krajach Beneluksu.

lub dnia, w którym prawomocne stało się orzeczenie dotyczące bezwzględnych lub względnych podstaw odmowy, lub dnia, w którym sprzeciw wycofano.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a) i b) protokołu madryckiego wyznaczone urzędy mają 12 lub 18 miesięcy od daty zawiadomienia o wskazaniu na wydanie wstępnej odmowy. Jeśli państwo członkowskie nie zostało wskazane w zgłoszeniu międzynarodowym, lecz w drodze późniejszego wskazania, termin 12 lub 18 miesięcy rozpoczyna bieg od daty zawiadomienia wyznaczonych urzędów o późniejszym wskazaniu. Jeżeli Biuro Międzynarodowe nie zostanie powiadomione o wstępnej odmowie w obowiązującym terminie, uznaje się, że rejestracja międzynarodowa jest chroniona we wskazanym państwie (zasada milczącej zgody, art. 4 ust. 1 protokołu madryckiego).

Państwami członkowskimi, które stosują **12-miesięczny termin** na wydanie wstępnej odmowy na mocy protokołu w przypadku występowania w charakterze wyznaczonej strony, są: Beneluks, Republika Czeska, Niemcy, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Łotwa, Węgry, Austria, Portugalia, Rumunia i Słowenia.

Państwami członkowskimi, które stosują **18-miesięczny termin** na wydanie wstępnej odmowy na mocy protokołu w przypadku występowania w charakterze wyznaczonej strony, są: Dania, Estonia, Irlandia, Grecja, Litwa, Finlandia i Szwecja.

Bułgaria, Włochy, Cypr, Polska i Słowacja stosują obowiązujący termin **12 lub 18 miesięcy** w przypadku występowania w charakterze wyznaczonej strony w zależności od tego, czy (i) dany kraj został wyznaczony (lub później wyznaczony) przed czy po 1 września 2008 r., i czy (ii) urząd pochodzenia związany jest przepisami zarówno porozumienia, jak i protokołu (termin: 12 miesięcy), czy też tylko protokołu (termin: 18 miesięcy).

Zob. przeglądowa tabela poniżej:

Wyznaczony kraj ⁽³⁵⁾	Kraj pochodzenia	Termin wydania odmowy
Beneluks, Republika Czeska, Niemcy, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Łotwa, Węgry, Austria, Portugalia, Rumunia i Słowenia (Państwa członkowskie UE będące stronami zarówno porozumienia, jak i protokołu)	Wszystkie umawiające się strony [Stan na 1 marca 2022 r.: 109 członków] ⁽³⁶⁾ (Bez względu na to, czy są stronami porozumienia i protokołu, czy też samego protokołu)	12 miesięcy

³⁵ Malta nie należy do systemu madryckiego.

³⁶ Pełny wykaz państw członkowskich będących stronami porozumienia madryckiego i protokołu madryckiego – zob.: http://www.wipo.int/export/sites/www/treaties/en/documents/pdf/madrid_marks.pdf.

Wyznaczony kraj ⁽³⁵⁾	Kraj pochodzenia	Termin wydania odmowy
<i>Dania, Estonia, Irlandia, Grecja, Litwa, Finlandia, Szwecja</i> (Państwa członkowskie UE będące stronami jedynie protokołu)	<i>Wszystkie umawiające się strony</i> [Stan na 1 marca 2022 r.: 109 członków] (Bez względu na to, czy są stronami porozumienia i protokołu, czy też samego protokołu)	18 miesięcy
<i>Bułgaria, Włochy, Cypr, Polska, Słowacja; jeśli wskazane lub później wskazane przed 01/09/2008 ⁽³⁷⁾</i> (Państwa członkowskie UE, które są stronami zarówno porozumienia, jak i protokołu i wybrały przedłużony termin)	<i>Wszystkie umawiające się strony</i> [Stan na 1 marca 2022 r.: 109 członków] (Bez względu na to, czy są stronami porozumienia i protokołu, czy też samego protokołu)	18 miesięcy
<i>Bułgaria, Cypr, Polska, Słowacja, Włochy, jeśli wskazane lub później wskazane po 01.09.2008 r.</i> (Państwa członkowskie UE, które są stronami zarówno porozumienia, jak i protokołu i wybrały przedłużony termin)	<i>Państwa będące stronami zarówno porozumienia, jak i protokołu</i> [Stan na 1 marca 2022 r.: 55 członków]	12 miesięcy
	<i>Państwa będące stronami jedynie protokołu</i> [Stan na 1 marca 2022 r.: 54 członków]	18 miesięcy

Aby ustalić, czy wcześniejsza rejestracja międzynarodowa wskazująca państwo członkowskie podlega wymogowi udowodnienia używania, Urząd sprawdza najpierw, czy dane oznaczenie nie oczekuje na wstępną odmowę ochrony lub czy nie odmówiono jej na mocy ostatecznej decyzji. Jeżeli wstępna odmowa jest w toku, procedura rejestracji nie może być jeszcze uznana za zakończoną. Jeżeli wstępna odmowa została potwierdzona decyzją ostateczną, odpowiednie oznaczenie nie może być brane pod uwagę jako podstawa sprzeciwu w zakresie, w jakim zostało odrzucone.

Następnie Urząd sprawdza, czy zostało wydane oświadczenie o przyznaniu ochrony. Jeśli tak, Urząd z urzędu uzna **datę publikacji oświadczenia o przyznaniu ochrony** w Dzienniku WIPO (wskazaną kodem INID 450 pod odpowiednią pozycją wyciągu z

³⁵ Malta nie należy do systemu madryckiego.

³⁷ Data wejścia w życie art. 9sexies ust. 1 lit. b) protokołu, na mocy którego nieskuteczne są wszelkie oświadczenia na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b) lub c) protokołu (przedłużenie terminu na zawiadomienie o wstępnej odmowie) pomiędzy umawiającymi się stronami związanymi zarówno porozumieniem, jak i protokołem.

bazy danych Madrid Monitor) za datę początkową obliczania pięcioletniego okresu karencji (zasada 18 *ter* ust. 1 i 2 rozporządzenia na mocy protokołu odnoszącego się do porozumienia madryckiego).

W przypadku gdy nie zostało wydane oświadczenie o udzieleniu ochrony, Urząd z urzędu uzna **datę upływu terminu na zgłoszenie odmowy** za datę początkową obliczania pięcioletniego okresu karencji. Datę tę oblicza się poprzez dodanie odpowiedniego 12- lub 18-miesięcznego okresu, zgodnie z powyższymi zasadami, do daty powiadomienia o międzynarodowej rejestracji lub jej późniejszym wyznaczeniu, od której to daty rozpoczyna się bieg terminu na powiadomienie o odmowie (wskazanej kodem INID 580 pod odpowiednią pozycją wyciągu z bazy danych Madrid Monitor, zob. zasada 18 ust. 1 lit. a) pkt (iii) rozporządzenia na mocy protokołu odnoszącego się do porozumienia madryckiego).

Tylko wtedy, gdy jest to decydujące dla ustalenia, czy wcześniejszy znak podlega wymogowi udowodnienia używania, osoba wnosząca sprzeciw może powołać się na datę **późniejszą** niż ta, którą Urząd uwzględnił z urzędu (np. gdy wyznaczone państwo wybrało okres nawet dłuższy niż 18 miesięcy na powiadomienie o odmowie na podstawie sprzeciwu zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. c) protokołu madryckiego lub gdy wszystkie procedury dotyczące ochrony znaku przed wyznaczonym Urzędem zostały zakończone po wydaniu oświadczenia o udzieleniu ochrony, na podstawie zasady 18 *ter* ust. 4 rozporządzenia na mocy protokołu odnoszącego się do porozumienia madryckiego). Dotyczy to również sytuacji, w której zgłaszający lub posiadacz chciałby powołać się na datę **wcześniejszą** niż te daty (np. datę następującą po terminie na wniesienie sprzeciwu, w przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu – zob. [art. 16 ust. 3 dyrektywy \(UE\) 2015/2436](#)). Niezbite dowody na poparcie tych twierdzeń należy przedłożyć Urzędowi.

5.1.2.5 Podsumowanie obliczania początku biegu okresu karencji

Wcześniejszy znak	Początek biegu pięcioletniego okresu karencji
Znak towarowy UE (ZTUE)	Data rejestracji.
Rejestracja międzynarodowa wskazująca UE	Data drugiej ponownej publikacji wskazania UE w części M.3.1 biuletynu ZTUE.
Znak krajowy	Data zakończenia procedury rejestracji, jak określono w przepisach krajowych (zob. tabela w załączniku).
Rejestracja międzynarodowa wskazująca państwo członkowskie	Domyślnie, data publikacji oświadczenia o przyznaniu ochrony w Dzienniku WIPO (kod INID 450 odpowiedniej pozycji).

5.1.3 Wniosek musi być bezwarunkowy, wyraźny i jednoznaczny.

Wniosek zgłaszającego jest formalnym oświadczeniem, które wywołuje poważne skutki proceduralne.

Zgodnie z [art. 10 ust. 1 RDZTUE](#) wniosek musi być **bezwarunkowy**. Sformułowania typu „jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie ograniczy swoich towarów/usług w klasach X lub Y, zażądamy dowodu używania”, „jeśli Urząd nie odrzuci sprzeciwu ze względu na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, zażądamy dowodu używania” lub „jeśli Urząd uzna za stosowne, osoba wnosząca sprzeciw jest wzywana do przedstawienia dowodu używania swojego znaku towarowego”, mają charakter twierdzeń warunkowych lub pomocniczych, a zatem nie stanowią skutecznego żądania dowodu używania (26/05/2010, [R 1333/2008-4](#), RFID SOLUTIONS (fig.) / rfid (fig.)).

Ponadto wniosek musi być **wyraźny i jednoznaczny**. Wniosek o przedstawienie dowodu używania musi być wyrażony za pomocą kategoriycznych sformułowań. Jako że problem używania lub nieużywania może przybierać wiele różnych postaci (np. powoływanie się na większy odróżniający charakter wcześniejszego znaku lub jego zakwestionowanie), same uwagi zgłaszającego dotyczące używania lub nieużywania znaku osoby wnoszącej sprzeciw nie będą dostatecznie wyraźne i nie mogą stanowić ważnego wniosku o dowód rzeczywistego używania (16/03/2005, [T-112/03](#), Flexi Air, EU:T:2005:102).

Przykłady

Dostatecznie wyraźny i jednoznaczny wniosek:

- „Wnoszę, aby osoba wnosząca sprzeciw przedstawiła dowód używania...”;
- „Wzywam Urząd do wyznaczenia terminu na przedstawienie przez osobę wnoszącą sprzeciw dowodu używania...”;
- „Niniejszym kwestionuje się używanie wcześniejszego znaku...”;
- „Niniejszym podaje się w wątpliwość używanie wcześniejszego znaku zgodnie z [art. 47 RZTUE](#)”;
- „Zgłaszający podnosi zarzut nieużywania” (05/08/2010, [R 1347/2009-1](#), CONT@XT/CONTXTA).

Niedostatecznie wyraźny i jednoznaczny wniosek:

- „Osoba wnosząca sprzeciw używała znaku wyłącznie dla...”;
- „Osoba wnosząca sprzeciw nie używała znaku dla...”;
- „Brakuje dowodów na to, że osoba wnosząca sprzeciw kiedykolwiek używała znaku...”;
- „[N]ie można zasadnie powoływać się na wcześniejsze rejestracje osoby wnoszącej sprzeciw w odniesieniu do zgłoszenia [ZTUE]”, jako że „nie przedstawiono informacji lub dowodów dotyczących używania (...)” (22/09/2008, [B 1 120 973](#)).

Nie tylko wniosek, lecz także zakres wniosku muszą być jasno określone i jednoznaczne. Urząd przyjmie wniosek wyłącznie dla towarów i usług wymienionych w specyfikacji wcześniejszego znaku, na podstawie którego wniesiono sprzeciw. Poniżej

przedstawiono przykłady, w których zakres wniosku nie jest jasno określony i jednoznaczny:

- „Wniosuję, aby wnoszący sprzeciw udowodnił rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku dla towarów zgłaszanych w zakwestionowanym znaku towarowym” – zgłaszający nie może wnioskować o to, aby wnoszący sprzeciw udowodnił używanie towarów zgłaszającego (zob. np. 24/09/2008, [R 1947/2007-4](#), HOKAMP/HOLTKAMP, § 20);
- „Wniosuję, aby wnoszący sprzeciw udowodnił rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku dla towarów, które są identyczne lub podobne do zgłaszanych towarów” – nie można określać zakresu wniosku przez odniesienie do towarów zgłaszającego i zakres wniosku nie może podlegać interpretacji;
- „Wniosuję, aby wnoszący sprzeciw udowodnił rzeczywiste używanie *spodni i koszul*” – w przypadku gdy towary objęte wcześniejszym znakiem to *ubrania, obuwie i nakrycia głowy*. Zakres jasno określonego wniosku nie może podlegać interpretacji. Ani od Urzędu, ani od wnoszącego sprzeciw nie wymaga się określenia, czy dany przedmiot mieści się w szerszej kategorii specyfikacji wcześniejszego znaku towarowego. Ponadto nie można wymagać, aby wnoszący sprzeciw udowodnił używanie konkretnego przedmiotu w ramach danej kategorii, ponieważ może on udowodnić rzeczywiste używanie tej kategorii poprzez inne przedmioty mieszczące się w tej kategorii (zob. np. 24/09/2008; [R 1947/2007-4](#), HOKAMP/HOLTKAMP, § 23; 07/07/2009, [R 1294/2008-4](#), ORDACTIN/Orthangin, § 16; 08/10/2010, [R 1316/2009-4](#), miha bodytec/bodytec, § 18).

Urząd odrzuci wniosek o przedstawienie dowodu używania, jeżeli zakres wniosku nie jest wyraźnie określony i jednoznaczny.

5.1.4 Wniosek złożony w odrębnym dokumencie

Zgodnie z [art. 10 ust. 1 RDZTUE](#) wniosek o przedstawienie dowodu używania musi zostać złożony w odrębnym dokumencie. Dalsze informacje znajdują się w [pkt 4.4.1 powyżej](#).

5.1.5 Interes zgłaszającego, aby w pierwszej kolejności zająć się dowodem używania

Zgodnie z [art. 10 ust. 5 RDZTUE](#) wniosek o przedstawienie dowodu używania może być złożony w tym samym czasie, co uwagi. Pierwsze uwagi zgłaszającego mogą ograniczać się do złożenia wniosku o przedstawienie dowodu używania. Na sprzeciw zgłaszający musi odpowiedzieć w ramach drugich uwag, czyli gdy ma możliwość ustosunkowania się do przedstawionego dowodu używania. Może to również uczynić, gdy tylko jedno wcześniejsze prawo podlega wymogowi używania, jako że nie należy zobowiązywać zgłaszającego do dzielenia swoich uwag.

Jeżeli zgłaszający ograniczy się do złożenia wniosku o przedstawienie dowodu używania w terminie wyznaczonym na przedstawienie uwag dotyczących sprzeciwu,

ale wniosek ten jest niedopuszczalny, Urząd zamyka etap sporny postępowania bez zapewnienia zgłaszającemu kolejnej możliwości przedstawienia uwag (zob. [pkt 5.1.6](#)).

5.1.6 Konsekwencje niedopuszczalnego wniosku o przedstawienie dowodu używania

Jeżeli niedopuszczalnemu wnioskowi o przedstawienie dowodu używania towarzyszą uwagi dotyczące sprzeciwu, Urząd informuje strony o niedopuszczalności wniosku i kontynuuje postępowanie, nie wzywając osoby wnoszącej sprzeciw do przedstawienia dowodów używania wcześniejszych znaków.

W przypadku gdy niedopuszczalnemu wnioskowi o przedstawienie dowodu używania nie towarzyszą uwagi dotyczące sprzeciwu, Urząd informuje strony o niedopuszczalności wniosku i zamyka etap sporny postępowania. Urząd może jednak wydłużyć termin określony w [art. 8 ust. 2 RDZTUE](#), jeśli niedopuszczalny wniosek został złożony przed upływem terminu wyznaczonego zgłaszającemu, lecz Urząd zajął się nim dopiero po upływie tego terminu. Biorąc pod uwagę fakt, że oddalenie wniosku o przedstawienie dowodu używania po upływie terminu wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę interesom zgłaszającego, Urząd wydłuży termin o liczbę dni, jaka pozostała do jego końca w chwili złożenia wniosku przez stronę. Praktyka ta opiera się na zasadach dobrej administracji.

Jeśli wniosek jest niedopuszczalny tylko w odniesieniu do niektórych wcześniejszych znaków, na których opiera się sprzeciw (np. gdy niektóre z wcześniejszych znaków podlegają obowiązkowi udowodnienia rzeczywistego używania, ale inne nie), Urząd wyraźnie ogranicza wezwanie osoby wnoszącej sprzeciw do przedstawienia dowodu używania wcześniejszych znaków, które podlegają obowiązkowi udowodnienia rzeczywistego używania.

5.2 Wyraźne wezwanie przez Urząd

Jeśli wniosek zgłaszającego w sprawie dowodu używania jest ważny, Urząd wyznacza osobie wnoszącej sprzeciw termin dwóch miesięcy na przedstawienie dowodu używania lub wykazanie istnienia usprawiedliwionych powodów nieużywania. Podjęcie decyzji w sprawie używania w sytuacji braku wyraźnego wezwania przez Urząd do przedstawienia dowodu używania stanowi istotne naruszenie proceduralne, nawet jeśli wniosek zgłaszającego jest jasny, osoba wnosząca sprzeciw go rozumie i przedstawia żądane dowody używania (28/02/2011, [R 16/2010-4](#), COLORPLUS, § 20; 19/09/2000, [R 733/1999-1](#), AFFINITÉ / AFFINAGE).

W przypadku gdy wniosek o przedstawienie dowodu używania wpłynął w okresie ugodowym i został przekazany osobie wnoszącej sprzeciw w tym okresie, termin na przedstawienie dowodu używania będzie taki sam jak na przedstawienie pierwszych lub uzupełniających dowodów, argumentów i stanu faktycznego. Termin ten ulega automatycznie przedłużeniu w przypadku wydłużenia okresu ugodowego.

Jeśli wniosek wpłynął do Urzędu przed upływem terminu na przedstawienie lub zmianę stanu faktycznego, dowodów i argumentów oraz został rozpatrzony w tym terminie, termin do przedstawienia stanu faktycznego, dowodów i argumentów jest przedłużany, aby zbiec się z dwumiesięcznym terminem na przedstawienie dowodu używania.

5.3 Reakcja osoby wnoszącej sprzeciw: przedstawienie dowodu używania

5.3.1 Termin na przedstawienie dowodu używania

Urząd wyznacza wnoszącemu sprzeciw termin dwóch miesięcy na przedstawienie dowodu używania. Osoba wnosząca sprzeciw może zwrócić się o wydłużenie terminu zgodnie z [art. 68 RDZTUE](#). Do takich wniosków zastosowanie mają zwykłe praktyki w zakresie przedłużania terminów (zob. [pkt 7.2.1 poniżej](#)).

[Artykuł 10 ust. 2 RDZTUE](#) wyraźnie stanowi, że jeżeli strona wnosząca sprzeciw nie przedstawi dowodu używania w terminie, Urząd odrzuca sprzeciw.

Należy rozróżnić trzy scenariusze:

- Przy ocenie dowodu używania należy automatycznie uwzględnić wszelkie dowody przedstawione przez osobę wnoszącą sprzeciw w dowolnym momencie postępowania przed upływem terminu na przedstawienie dowodu używania, nawet przed złożeniem przez zgłaszającego wniosku o przedstawienie dowodu używania.
- Osoba wnosząca sprzeciw nie przedstawiła w terminie **żadnego wskazania lub dowodu bądź żadnego istotnego wskazania lub dowodu**: przedstawienie istotnych wskazań lub dowodu używania po raz pierwszy po upływie terminu skutkuje odrzuceniem sprzeciwu, a **Urząd nie ma w tym względzie uprawnień do działania w uznaniowy sposób**. [Artykuł 10 ust. 2 RDZTUE](#) jest zasadniczo przepisem proceduralnym i z jego brzmienia wynika, że jeżeli w terminie wyznaczonym przez Urząd nie zostanie przedstawiony żaden dowód używania danego znaku, sprzeciw musi zostać automatycznie odrzucony. Jednakże jeśli sprzeciw opiera się również na innych wcześniejszych znakach, które nie podlegają wymogowi przedstawienia dowodu używania, postępowanie będzie kontynuowane w oparciu o te wcześniejsze znaki.
- Osoba wnosząca sprzeciw przedłożyła **istotne wskazania lub dowody** w terminie i przedstawia **dodatkowe wskazania lub dowody** po upływie terminu. Urząd może uwzględnić dowody przedłożone po terminie, **korzystając ze swobody uznania** przyznanej mu w [art. 95 ust. 2 RDZTUE](#).

W tym kontekście należy ocenić, **po pierwsze**, czy Urząd może skorzystać ze swobody uznania, a jeżeli tak, to **po drugie**, w jaki sposób należy z tej swobody skorzystać, tj. czy dopuścić, czy odrzucić takie spóźnione fakty lub dowody.

Zgodnie z [art. 10 ust. 7 RDZTUE](#) Urząd musi skorzystać z przysługującej mu swobody uznania, jeżeli wskazania lub dowody przedłożone po upływie terminu jedynie uzupełniają, wzmacniają i wyjaśniają wcześniejsze istotne dowody przedstawione w terminie w celu wykazania spełnienia tego samego wymogu

prawnego ustanowionego w [art. 10 ust. 3 RDZTUE](#), a mianowicie określenia miejsca, czasu, zakresu i charakteru używania znaku towarowego, którego dotyczy sprzeciw, dla towarów lub usług, w odniesieniu do których jest on zarejestrowany oraz co do których wniesiono sprzeciw. Wynika z tego, że Urząd nie może korzystać ze swobody uznania, jeżeli dowody przedłożone po upływie terminu służą dowiedzeniu istnienia wymogu prawnego, w odniesieniu do którego nie przedstawiono żadnych wstępnych dowodów. Na przykład jeżeli w odpowiednim terminie nie przedłożono żadnych wskazań ani dowodów dotyczących miejsca używania, wszelkie dowody przedstawione w tym względzie po tym terminie muszą zostać odrzucone.

Korzystając ze swobody uznania, Urząd musi uwzględnić w szczególności **etap postępowania** oraz to, czy fakty lub dowody są dowodami **prima facie mogącymi mieć znaczenie** dla wyniku sprawy oraz czy istnieją **istotne przyczyny** spóźnionego przedłożenia faktów lub dowodów.

Czynniki te są współzależne. Im późniejszy etap postępowania, tym mocniejszy musi być powód spóźnionego przedłożenia lub większe znaczenie dowodów. W związku z tym dodatkowe wskazania lub dowody mogą zostać zaakceptowane, jeżeli na pierwszy rzut oka mogą mieć znaczenie dla wyniku sprawy i są przedstawiane na wczesnym etapie postępowania wraz z uzasadnieniem, dlaczego są przedkładane na tym etapie postępowania.

Mogą istnieć **inne istotne przyczyny**. Zamiar przedłużenia postępowania poprzez częściowe przedstawienie dowodów (taktyczne opóźnianie postępowania przez strony), o ile okoliczności sprawy pozwalają na wyciągnięcie takiego wniosku, przemawia przeciwko dopuszczeniu spóźnionych dowodów.

Naturalne trudności związane z uzyskaniem dowodów nie są same w sobie uzasadnioną przyczyną spóźnionego przedłożenia dowodów.

Urząd w należyty sposób uzasadnia powody, dla których odrzuca lub uwzględnia w decyzji „dodatkowe dowody”.

5.3.2 Środki dowodowe

5.3.2.1 Zasady

Dowody używania należy przedstawić w uporządkowany sposób.

[Artykuł 95 ust. 1 RZTUE](#) stanowi, że „w postępowaniu odnoszącym się do względnych podstaw odmowy rejestracji Urząd ogranicza się w tym badaniu do stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony”. Przedstawione dowody muszą być wystarczająco jasne i precyzyjne, aby umożliwić drugiej stronie skorzystanie z prawa do obrony, a Urzędowi przeprowadzenie badania bez konieczności uciekania się do zewnętrznych lub dodatkowych informacji.

Zasadniczo Urząd nie może przedstawiać argumentów w imieniu żadnej ze stron ani nie może wcielać się w rolę osoby wnoszącej sprzeciw lub jego doradcy poprzez podejmowanie prób znalezienia i wskazania wśród przedstawionych dokumentów

informacji, które mogłyby uznać za dowód używania. Oznacza to, że Urząd nie powinien starać się poprawić prezentacji dowodów żadnej ze stron.

Uporządkowanie dowodów należy do obowiązków strony. [Art. 10 ust. 4 RDZTUE](#) stanowi, że dowody używania musi zostać przedłożone zgodnie z [art. 55 RDZTUE](#), który określa podstawową strukturę i format dowodów pisemnych. Przepis ten oznacza, że w przedłożonych dokumentach należy wyraźnie wskazać dowody i argumenty podniesione przez strony, aby zapewnić w ten sposób szybki przebieg postępowania.

W celu uzyskania dalszych informacji na temat wymagań dotyczących formatu i struktury załączników do dokumentów oraz zaleceń dotyczących struktury dowodów pisemnych należy zapoznać się z Wytocznymi, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy, pkt 3.1.3](#).

Urząd przesyła osobie wnoszącej sprzeciw zalecenia i wymogi dotyczące dowodów pisemnych określone w [art. 55 ust. 2 RDZTUE](#) wraz z informacją o złożonym przez zgłaszającego wniosku o przedstawienie dowodu używania.

Zgodnie z [art. 10 ust. 4 RDZTUE](#) dowody muszą być przedstawione zgodnie z [art. 55 ust. 2](#) oraz [art. 63](#) i [64 RDZTUE](#) i co do zasady ograniczone do przedłożenia dokumentów oraz przedmiotów mających znaczenie dowodowe, takich jak: opakowania, etykiety, cenniki, katalogi, faktury, fotografie, ogłoszenia prasowe oraz oświadczenia pisemne, o których mowa w [art. 97 ust. 1 lit. f\) RDZTUE](#). [Art. 10 ust. 4 RDZTUE](#) dopuszcza również badania rynkowe oraz wskazania znaku w wykazach i publikacjach stowarzyszeń danej branży jako właściwe środki dowodowe (14/03/2011, [B 1 582 579](#); 18/06/2010, B 1 316 134).

Cenniki i katalogi są przykładami „materiałów pochodzących bezpośrednio od strony”. Roczne raporty i sprawozdania przedsiębiorstwa również zaliczają się do tej kategorii.

[Artykuł 10 ust. 4 RDZTUE](#) należy odczytywać w związku z [art. 64 RDZTUE](#). Oznacza to, że załączniki do dokumentów można składać na nośnikach danych zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi przez dyrektora wykonawczego. Niemniej jednak materiały, których nie można zeskanować lub skserować (np. przedmioty fizyczne), nie mogą zostać uwzględnione, chyba że zostały przedstawione w dwóch egzemplarzach w celu przekazania jednego drugiej stronie.

Wymóg przedłożenia dowodu używania zawsze powoduje powstanie pytania o **wartość dowodową** przedstawionych materiałów. Dowody muszą być przynajmniej w pewnym stopniu wiarygodne. Urząd ogólnie przyjmuje, że materiały przedstawione przez osoby trzecie mają wyższą wartość dowodową niż te pochodzące od samego właściciela lub jego pełnomocnika. Szczególny problem stwarza powoływanie się przez osobę wnoszącą sprzeciw na wewnętrzne wydruki lub hipotetyczne badania bądź zamówienia. W przypadku jednak gdy materiały muszą być regularnie udostępniane opinii publicznej lub władzom zgodnie z przepisami prawa, np. prawem spółek lub regulaminem giełdy papierów wartościowych, i można założyć, że podlegają urzędowej weryfikacji, ich wartość dowodowa jest z całą pewnością wyższa niż w przypadku zwykłych, „osobistych” materiałów przedstawionych przez osobę wnoszącą sprzeciw (zob. też poniżej w [pkt 5.3.2.3 Oświadczenia](#)).

5.3.2.2 Odwołania

Osoba wnosząca sprzeciw może skorzystać z ustaleń urzędów i sądów krajowych w równoległych postępowaniach. Urząd nie jest wprawdzie związany ustaleniami urzędów i sądów krajowych, ale bierze je pod uwagę i mogą one wpływać na jego decyzję. Urząd musi mieć możliwość sprawdzenia, jakiego rodzaju dowody doprowadziły do podjęcia danej decyzji na szczeblu krajowym. Urząd bierze pod uwagę ewentualne różnice wymogów proceduralnych i materialnych przy występowaniu przed danym organem krajowym (25/08/2003, [R 1132/2000-4](#), VANETTA / VIENNETTA (fig.), § 16; 18/10/2000, [R 550/1999-3](#), (DUKE) (fig.) / DUKE, § 23).

Osoba wnosząca sprzeciw może odwołać się do materiałów przedstawionych jako dowody używania w poprzednich postępowaniach przed Urzędem. Urząd akceptuje takie odwołania pod warunkiem, że osoba wnosząca sprzeciw wyraźnie wskaże materiały, na które się powołuje, i postępowanie, w ramach którego zostały przedłożone. Jeśli odwołanie nie zawiera dostatecznego wskazania odnośnych materiałów, Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do wyraźnego wskazania lub przedstawienia takich materiałów (30/11/2010, [B 1 080 300](#)). Dalsze informacje na temat warunków klasyfikacji odpowiedniego materiału znajdują się w [pkt 4.4.5](#).

Ciężar przedstawienia dowodu używania spoczywa na osobie wnoszącej sprzeciw, a nie na Urzędzie lub zgłaszającym. Samo wskazanie strony internetowej, na której Urząd może znaleźć dodatkowe informacje, jest zatem niewystarczające, jako że nie dostarcza Urzędowi dostatecznych informacji na temat miejsca, charakteru, czasu i zakresu używania (31/10/2001, [B 260 192](#)). Więcej informacji na temat dowodów pochodzących z Internetu – zob. Wytyczne, [część C: Sprzeciw, dział 5: Znaki towarowe cieszące się renomą \(art. 8 ust. 5 RZTUE\), pkt 3.1.4.4](#).

5.3.2.3 Oświadczenia

Wskazane środki dowodowe takie jak opakowania, etykiety, cenniki, katalogi, faktury, zdjęcia lub reklamy prasowe nie stanowią szczególnego problemu, natomiast należy zastanowić się głębiej nad oświadczeniami, o których mowa w [art. 97 ust. 1 lit. f\) RZTUE](#).

Osoba wnosząca sprzeciw nie ma obowiązku złożenia oświadczenia z mocą przysięgi w sprawie sprzedaży dokonanej z użyciem wcześniejszego znaku towarowego. Do decyzji strony wnoszącej sprzeciw należy wybór postaci dowodów, które uzna za odpowiednie do wykazania rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego w danym okresie (08/07/2004, [T-203/02](#), Vitafruit, EU:T:2004:225, § 37).

Celem oświadczenia z mocą przysięgi jest przedstawienie faktów lub wyjaśnień dotyczących dokumentów potwierdzających, a nie przedstawienie opinii prawnej (06/11/2014, [T-463/12](#), MB, EU:T:2014:935, § 56).

Rozróżnienie pomiędzy dopuszczalnością a istotnością (wartością dowodową)

Znaczenie oświadczeń jest szeroko dyskutowaną kwestią. Należy w tym względzie wyraźnie rozróżnić pomiędzy dopuszczalnością a wartością dowodową materiałów.

Jeśli chodzi o **dopuszczalność**, w [art. 10 ust. 4 RDZTUE](#) wyraźnie wymienia się pisemne oświadczenia, o których mowa w [art. 97 ust. 1 lit. f\) RZTUE](#), jako dopuszczalny dowód używania. [Artykuł 97 ust. 1 RZTUE](#) wskazuje na środki udostępniania dowodów, wśród których znajdują się pisemne oświadczenia, dokonywane pod przysięgą lub potwierdzone, lub inne oświadczenia mające podobny skutek zgodnie z prawem państwa, w którym sporządzono takie oświadczenia. Należy zatem ocenić, czy złożone oświadczenie stanowi oświadczenie w rozumieniu [art. 97 ust. 1 lit. f\) RZTUE](#). Skutków pisemnego oświadczenia należy szukać w ustawodawstwie krajowym jedynie w przypadkach, w których oświadczenie nie zostało dokonane pod przysięgą lub nie jest potwierdzone (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 40; potwierdzony wyrokiem z 09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 49). W razie wątpliwości co do tego, czy oświadczenie jest dokonane pod przysięgą lub potwierdzone, ciężar dowodu spoczywa na osobie wnoszącej sprzeciw. W przeciwnym razie oświadczenia nie uznaje się za oświadczenie w rozumieniu [art. 97 ust. 1 lit. f\) RZTUE](#).

[Artykuł 97 ust. 1 lit. f\) RZTUE](#) nie wskazuje, kto powinien podpisywać takie oświadczenia, dlatego nie ma powodów, aby uznać, że oświadczenia podpisane przez same strony postępowania nie są objęte tym przepisem (16/12/2008, [T-86/07](#), Deitech, EU:T:2008:577, § 46).

Z przepisów RZTUE, RDZTUE i RWZTUE nie wynika, aby wartość dowodową dowodów używania znaku, w tym oświadczeń z mocą przysięgi, należało oceniać w świetle ustawodawstwa państwa członkowskiego (28/03/2012, [T-214/08](#), Outburst, EU:T:2012:161, § 33; 09/12/2014, [T-278/12](#) PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 53). Wartość dowodowa oświadczenia zależy przede wszystkim od wiarygodności zawartych w nim informacji. W szczególności należy zatem wziąć pod uwagę pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, dla kogo jest przeznaczony, a następnie na podstawie jego treści zadać sobie pytanie, czy wydaje się on sensowny i wiarygodny (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 42).

Jeśli chodzi o **wartość dowodową** tego rodzaju dokumentów, Urząd zgodnie z utrwalonym orzecznictwem rozróżnia pomiędzy oświadczeniami pochodzącymi od samej osoby wnoszącej sprzeciw lub jej pracowników a oświadczeniami pochodzącymi z niezależnych źródeł (09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 51; 06/11/2014, [T-463/12](#), MB, EU:T:2014:935, § 54).

Oświadczenia właściciela lub jego pracowników

Oświadczeniom pochodzącym od właściciela wcześniejszego znaku (wydanym przez same zainteresowane strony lub ich pracowników) przypisuje się zazwyczaj mniejsze znaczenie niż dowodom z niezależnych źródeł. Wynika to z faktu, że osobisty interes strony w sprawie może w mniejszym lub większym stopniu wpływać na jej punkt widzenia (11/01/2011, [R 490/2010-4](#), BOTODERM / BOTOX, § 34; 27/10/2009, [B 1 086 240](#), 31/08/2010, [B 1 568 610](#)).

Takie oświadczenie nie może samo w sobie stanowić wystarczającego dowodu rzeczywistego używania (09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 54). Nie oznacza to jednak, że takie oświadczenia są całkowicie pozbawione wartości dowodowej (28/03/2012, [T-214/08](#), Outburst, EU:T:2012:161, § 30). Należy unikać uogólnień, jako że dokładna wartość takich oświadczeń zawsze zależy od konkretnej formy i zawartości. Oświadczenia zawierające szczegółowe i konkretne informacje mają wyższą wartość dowodową niż oświadczenia bardzo ogólne i sformułowane pokrótce.

Ostateczne rozstrzygnięcie zależy od ogólnej oceny dowodów w każdym indywidualnym przypadku. Ogólnie rzecz biorąc, konieczne są dodatkowe materiały w celu udowodnienia używania, jako że oświadczeniom należy przypisać niższą wartość dowodową niż dowodom fizycznym (etykiety, opakowania itd.) lub pochodzącym z niezależnych źródeł. Duże znaczenie ma zatem moc dowodowa dodatkowych przedstawionych materiałów. Należy ocenić, czy dodatkowe materiały stanowią wystarczające potwierdzenie treści oświadczenia z mocą przysięgi (lub na odwrót). Fakt, że dany urząd krajowy stosuje określoną praktykę w zakresie oceny tego rodzaju dowodu używania, nie oznacza, że ma ona również zastosowanie w postępowaniu dotyczącym znaków towarowych Unii Europejskiej (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 41 et seq.).

Zmiana właściciela po dacie zgłoszenia ZTUE lub dacie pierwszeństwa zgłoszenia ZTUE może sprawić, że oświadczenia nowych właścicieli będą nieważne, jako że generalnie nie posiadają oni bezpośredniej wiedzy pozwalającej dokonywać oświadczeń na temat używania znaku przez poprzedniego właściciela (17/06/2004, [R 16/2004-1](#), REPORTER / REPORTER).

W przypadku przeniesienia własności nowy właściciel może natomiast powołać się na używanie znaku przez poprzednika (lub poprzedników) w okresie karencji. Używanie znaku przez poprzednika można wykazać w oparciu o przedstawione przez niego dowody, a jeśli nie ma z nim kontaktu – za pomocą innych wiarygodnych materiałów, np. informacji z ewidencji handlowej.

Oświadczenia osób trzecich

Oświadczeniom (takim jak np. sondaże) pochodzącym z **niezależnych źródeł**, np. ekspertów, organizacji zawodowych, izb handlowych, dostawców, klientów lub partnerów biznesowych osoby wnoszącej sprzeciw, przypisuje się wyższą wartość dowodową (19/01/2011, [R 1595/2008-2](#), FINCONSUM ESTABLECIMIENTO FINANCIERO DE CREDITO / FINCONSUMO (fig.), pkt 31).

Praktyka ta jest zgodna z orzecznictwem w sprawie *Chiemsee* (04/05/1999, [C-108/97](#) & [C-109/97](#), Chiemsee, EU:C:1999:230), w której Trybunał wskazał odpowiednie dowody świadczące o nabyciu przez znak charakteru odróżniającego na rynku. Choć nabycie charakteru odróżniającego nie jest samo w sobie równoznaczne z rzeczywistym używaniem, obejmuje ono dowody używania oznaczenia na rynku. Z tego względu można przez analogię posłużyć się orzecznictwem dotyczącym charakteru odróżniającego.

Oświadczenia wydane przez strony nie są „dowodami osób trzecich”, wszelkie inne dowody, np. ankiety, oświadczenia izb handlowych, organizacji zawodowych lub ekspertów, są natomiast dowodami pochodzącymi od osób trzecich.

5.4 Reakcja zgłaszającego

5.4.1 Przekazywanie dowodów

Urząd przekazuje zgłaszającemu komplet dowodów używania otrzymanych od osoby wnoszącej sprzeciw.

Urząd zazwyczaj wyznacza zgłaszającemu termin dwóch miesięcy na ustosunkowanie się do dowodu używania (i sprzeciwu).

5.4.2 Brak dowodów lub brak istotnych dowodów

Urząd może jednak niezwłocznie zamknąć postępowanie, jeśli w wyznaczonym terminie osoba wnosząca sprzeciw **nie przedstawiła żadnych dowodów lub przedstawione dowody są ewidentnie nieistotne**, co wpływa na wszystkie wcześniejsze rejestracje znaku towarowego. Praktyka ta ma na celu uniknięcie kontynuowania postępowania, jeśli jego rozstrzygnięcie jest przesądzone, czyli wiadomo, że zakończy się odrzuceniem sprzeciwu ze względu na brak dowodu używania (zasada ekonomii postępowania i dobrej administracji).

W przypadku gdy tylko niektóre z wcześniejszych znaków podlegają wymogowi przedstawienia dowodu używania, a osoba wnosząca sprzeciw nie przedstawi żadnych dowodów lub dowody te są w sposób oczywisty nieistotne, zgłaszający zostanie wezwany do przedstawienia uwag do sprzeciwu w odniesieniu do pozostałych wcześniejszych znaków, niezależnie od tego, czy ograniczył swoje pierwsze uwagi do żądania przedstawienia dowodu używania, czy też przedstawił również wstępne uwagi do sprzeciwu.

We wszystkich pozostałych przypadkach dowody są przekazywane zgłaszającemu, który ma dwa miesiące na ustosunkowanie się do nich. Urząd nie może poinformować osoby wnoszącej sprzeciw, że dostateczność dowodów budzi wątpliwości, ani nawet wezwać jej do uzupełnienia dowodów w takich przypadkach. Takie działania byłyby wbrew zasadzie bezstronności Urzędu w postępowaniu kontradiktoryjnym (01/08/2007, [R 201/2006-4](#), OCB (fig.) / O.C.B., OCB (fig.), § 19).

5.4.3 Brak reakcji zgłaszającego

Jeśli zgłaszający nie zareaguje w wyznaczonym terminie, Urząd wydaje decyzję na podstawie przedłożonych dowodów. Brak odpowiedzi ze strony zgłaszającego nie oznacza, że akceptuje on przedstawione materiały jako dostateczny dowód używania (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 79).

5.4.4 Formalne wycofanie wniosku

Jeśli zgłaszający zareaguje na dowód używania, formalnie wycofując wniosek o jego przedstawienie, sprawa staje się niebyła. Jest bowiem rzeczą logiczną, że zgłaszający jako osoba inicjująca odnośną procedurę powinien mieć możliwość zakończenia tej części postępowania w drodze formalnego wycofania swojego wniosku (21/04/2004, [R 174/2003-2](#), SONNENGARTEN / SOMMERGARTEN, § 23).

5.5 Dalsze działania osoby wnoszącej sprzeciw

Osoba wnosząca sprzeciw ma prawo ustosunkować się do uwag zgłaszającego. Ma to szczególne znaczenie w przypadkach, w których rozstrzygnięcie sprawy może opierać się częściowo na argumentacji zgłaszającego, że dowody nie wskazują na używanie znaku.

Izba Odwoławcza uznała, że nieumówienie osobie wnoszącej sprzeciw przedstawienia swoich uwag w takim przypadku stanowi istotne naruszenie zasad proceduralnych (28/02/2011, [R 16/2010-4](#), COLORPLUS, § 20).

Dalsze informacje na temat przedstawiania dodatkowych dowodów znajdują się w [pkt 5.3.1 powyżej](#).

5.6 Języki w postępowaniu dotyczącym dowodu używania

Zgodnie z [art. 10 ust. 6 RDZTUE](#), jeżeli dowody przedstawione na podstawie ustępów 1, 2 i 3 nie są w języku postępowania sprzeciwowego, Urząd **może** wezwać osobę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia w wyznaczonym przez Urząd terminie tłumaczenia tych dowodów na ten język.

To, czy osoba wnosząca sprzeciw powinna przedstawić tłumaczenie dowodu używania na język postępowania, zależy od uznania Urzędu. W ramach przysługującej mu swobody uznania Urząd bierze pod uwagę interesy obu stron.

Należy pamiętać, że tłumaczenie przedstawionych dowodów na język postępowania może być bardzo kosztowne i kłopotliwe dla osoby wnoszącej sprzeciw.

Z drugiej strony zgłaszający ma prawo znać treść przedstawionych dowodów, aby móc bronić swoich interesów. Zgłaszający musi bezwzględnie mieć możliwość oceny zawartości dowodów przedstawionych przez osobę wnoszącą sprzeciw. Należy tu wziąć pod uwagę charakter wniesionych dokumentów. Na przykład można uznać, że „standardowe” faktury i próbki opakowań nie wymagają tłumaczenia, aby mogły być zrozumiałe dla zgłaszającego (15/12/2010, [T-132/09](#), Epcos, EU:T:2010:518, § 51 et seq.; 30/04/2008, [R 1630/2006-2](#), DIACOR / DIACOL PORTUGAL, § 46 et seq. (odwołanie 24/01/2017, [T-258/08](#), DIACOR / DIACOL, EU:T:2017:22); 15/09/2008, [R 1404/2007-2](#) & [R 1463/2007-2](#), FAY (fig) / FAY & CO, § 26 et seq.).

Jeśli zgłaszający wyraźnie zażąda tłumaczenia dowodów na język postępowania i uzasadni swoje żądanie (zob. [art. 10 ust. 6 RDZTUE](#) w związku z [art. 24 RWZTUE](#)), Urząd co do zasady wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia tłumaczenia. Dopuszcza się jednak możliwość odrzucenia wniosku zgłaszającego, jeśli wydaje się przesadny lub wręcz stanowi nadużycie w świetle oczywistego charakteru przedstawionych dowodów.

Jeśli Urząd żąda tłumaczenia dowodów, osoba wnosząca sprzeciw ma dwa miesiące na jego dostarczenie. Jeśli przedstawione dowody używania są bardzo obszerne, Urząd może wyraźnie wezwać osobę wnoszącą sprzeciw do przetłumaczenia jedynie tych części, które jej zdaniem wystarczają do wykazania rzeczywistego używania znaku w odnośnym okresie. Ocena konieczności tłumaczenia całości przedłożonego materiału dowodowego należy zasadniczo do osoby wnoszącej sprzeciw. Dowody są uwzględniane, o ile zostały przetłumaczone lub nie wymagają wyjaśnień bez względu na ich elementy tekstowe.

Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw przedstawi dowód używania w języku innym niż język postępowania w terminie wyznaczonym na przedstawienie dowodu używania, a następnie z własnej inicjatywy przedstawi tłumaczenie tego dowodu na język postępowania po upływie tego terminu, dowody te zostaną uwzględnione i przekazane zgłaszającemu w celu zajęcia stanowiska. Zasada ta ma zastosowanie, nawet jeśli Urząd nie wezwał osoby wnoszącej sprzeciw do przedstawienia tłumaczenia, a zgłaszający nie wniósł jeszcze zastrzeżeń do przedstawionych dowodów.

6 Zakończenie postępowania

6.1 Ugoda

[Artykuł 47 ust. 4 RZTUE](#)

[Artykuł 6 ust. 2 RDZTUE](#)

Strony mają swobodę decydowania o sposobie zakończenia postępowania sprzeciwowego. Podczas gdy mogą wycofać sprzeciw, mogą też zwrócić się do Urzędu o zamknięcie sprawy bez podania konkretnych powodów. Wystarczy poinformowanie o zawartej na piśmie i podpisanej umowie stron, która nie musi zawierać uzasadnienia. Urząd następnie podejmuje kroki w celu zamknięcia postępowania w oparciu o taką umowę.

Informacje na temat zwrotu opłat i decyzji w sprawie kosztów w przypadku ugody znajdują się w stosownym ustępie poniżej.

Urząd może, jeżeli uzna to za stosowne, wezwać strony do zawarcia ugody. Zarówno Urząd, jak i strony mogą zatem zainicjować procedurę ugodową.

W tym celu Urząd może wydać propozycje ugody. Jako że co do zasady Urząd nie może (ani nie chce) zastępować stron, działania podejmuje w bardzo rzadkich

przypadkach, w których ugoda wydaje się pożądanym rozwiązaniem i istnieją przesłanki, by uznać, że postępowanie można zakończyć w drodze ugody.

Na wyraźny wniosek stron Urząd może również zapewnić pomoc w prowadzeniu negocjacji, na przykład występując w charakterze mediatora lub dostarczając potrzebnych środków rzeczowych. Całość kosztów ponoszą strony. Ugoda może być poprzedzona wnioskiem o zawieszenie.

6.2 Ograniczenie i wycofanie

[Artykuł 66 ust. 1](#), [art. 71 ust. 3](#), [art. 146 ust. 6 lit. a\)](#), [art. 146 ust. 9](#) oraz [art. 109 RZTUE](#)
[Artykuł 6 ust. 2, 3 i 4 RDZTUE](#)

6.2.1 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE

[Artykuł 49 RZTUE](#)
[Artykuł 6 ust. 5 RDZTUE](#)

Zgłaszający może wycofać zgłoszenie znaku towarowego lub ograniczyć zawarty w nim wykaz towarów lub usług na dowolnym etapie postępowania sprzeciwowego.

Wnioski takie należy składać jako oddzielne dokumenty, jak określono powyżej w [pkt 4.4.1](#).

Ograniczenie i wycofanie musi być jednoznaczne i bezwarunkowe. Braku reakcji ze strony zgłaszającego ZTUE w trakcie postępowania w żadnym przypadku nie uznaje się za milczące wycofanie zgłoszenia.

Warunkowe lub dwuznaczne wycofanie lub ograniczenie nie może być zaakceptowane i jest przekazywane drugiej stronie wyłącznie do celów informacyjnych, przy czym informuje się strony, że to wycofanie lub ograniczenie nie będzie brane pod uwagę.

Urząd nie akceptuje ograniczeń warunkowych. Na przykład zgłaszający może utrzymywać w uwagach przedstawionych w odpowiedzi na sprzeciw, że oznaczenia nie są podobne, ale dodawać, że ograniczy wykaz towarów i usług objętych zgłoszeniem ZTUE, jeśli ekspert uzna znaki za podobne. W takim przypadku ograniczenie jest niemożliwe do zaakceptowania i należy pouczyć zgłaszającego, że ograniczenie musi być jednoznaczne i bezwarunkowe.

Jeżeli ograniczenie jest niedopuszczalne, przynajmniej w ograniczonym zakresie, Urząd zwróci się do zgłaszającego o uzupełnienie braków. Jeżeli zgłaszający uzupełni braki, ograniczenie zostanie wpisane wraz z datą złożenia pierwszego wniosku. Jeżeli zgłaszający nie uzupełni braków, ograniczenie zostanie odrzucone w całości, a postępowanie będzie kontynuowane na podstawie pierwotnego wykazu towarów i usług (Wytyczne, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 3: Klasyfikacja, pkt 5.3.5](#)).

Osoba wnosząca sprzeciw zostanie poinformowana o wyżej wymienionych procedurach.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw go wycofa po zgłoszeniu niemożliwego do zaakceptowania ograniczenia, wycofanie nie jest brane pod uwagę, jeśli jednoznacznie odnosi się do takiego ograniczenia. Gdy ograniczenie stało się możliwe do zaakceptowania, osoba wnosząca sprzeciw jest informowana o nowym wykazie towarów i usług oraz otrzymuje nowy termin na potwierdzenie wycofania sprzeciwu.

Jeśli ograniczenie jest możliwe do zaakceptowania, zgłaszającemu przesyłane jest potwierdzenie.

Ograniczenie lub wycofanie powoduje różne skutki w zależności od fazy postępowania, jak opisano poniżej.

Dalsze informacje na temat ograniczeń zgłoszenia ZTUE można znaleźć w Wytycznych, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 3: Klasyfikacja, pkt 5.3](#) i część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 1: Procedura, pkt [5.1](#) i [5.2](#).

6.2.1.1 Wycofanie lub ograniczenie przed badaniem dopuszczalności

Ograniczenie obejmujące całość sprzeciwu / wycofanie

W przypadku wycofania zgłoszenia ZTUE lub jego ograniczenia do towarów i usług, które nie zostały zakwestionowane, przed wydaniem zawiadomienia o dopuszczalności sprzeciwu zamyka się postępowanie sprzeciwowe i zwraca się opłatę za sprzeciw. Innymi słowy, w takich przypadkach rozpatrzenie wycofania lub ograniczenia ma pierwszeństwo przed dopuszczalnością sprzeciwu.

Nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.

Ograniczenie nieobejmujące całości sprzeciwu

Jeśli ograniczenie może wciąż zawierać zakwestionowane towary i usługi, przeprowadza się badanie dopuszczalności.

Osobę wnoszącą sprzeciw zawiadamia się o ograniczeniu wraz z zawiadomieniem o dopuszczalności bądź zawiadomieniem o niedopełnieniu bezwzględnego lub względnego warunku dopuszczalności.

W przypadku wycofania sprzeciwu opłata za sprzeciw jest zwracana, nawet jeśli stwierdzone braki są niemożliwe do usunięcia.

Pismo osoby wnoszącej sprzeciw nie musi zawierać bezpośredniego odwołania do ograniczenia, o ile zostało otrzymane nie później niż w dniu ograniczenia dokonanego przez zgłaszającego.

Nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.

6.2.1.2 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE przed zakończeniem okresu ugodowego

Ograniczenie obejmujące całość sprzeciwu / wycofanie

Jeśli nie ma wątpliwości, że ograniczenie obejmuje całość sprzeciwu, lub w przypadku wycofania zgłoszenia ZTUE, strony są powiadamiane o tym fakcie i postępowanie zostaje zamknięte. Osobie wnoszącej sprzeciw zwracana jest opłata za sprzeciw.

Nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.

Ograniczenie nieobejmujące całości sprzeciwu / wycofanie

Jeśli nie ma pewności, czy ograniczenie obejmuje całość sprzeciwu, lub jeśli ograniczenie nie obejmuje całości sprzeciwu, osoba wnosząca sprzeciw wzywana jest do poinformowania Urzędu o zamiarze utrzymania lub wycofania sprzeciwu. Strony są powiadamiane o jej odpowiedzi. Opłata za sprzeciw jest zwracana osobie wnoszącej sprzeciw w przypadku jego wycofania.

Nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.

O ile ograniczenie zgłaszającego zostanie otrzymane przed upływem okresu ugodowego, opłata za sprzeciw zostanie zwrócona, nawet jeśli następnie sprzeciw zostanie wycofany, a postępowanie zostanie zamknięte po upływie okresu ugodowego.

Ponadto, jeśli wycofanie sprzeciwu wpłynie do Urzędu, zanim urzędowe zawiadomienie o ograniczeniu zostało przesłane osobie wnoszącej sprzeciw, uznaje się, że wycofanie zostało dokonane w wyniku ograniczenia i opłata za sprzeciw również podlega zwrotowi.

Pismo osoby wnoszącej sprzeciw nie musi zawierać bezpośredniego odwołania do ograniczenia, o ile zostało otrzymane nie później niż w dniu ograniczenia dokonanego przez zgłaszającego.

Pierwsza reakcja osoby wnoszącej sprzeciw na zawiadomienie nie ma znaczenia, jeśli deklarację wycofania złoży później.

Przykłady

- Osoba wnosząca sprzeciw nie odpowiedziała w wyznaczonym terminie, lecz następnie wycofała sprzeciw w okresie ugodowym (który został przedłużony).
- Osoba wnosząca sprzeciw udzieliła odpowiedzi, w której podtrzymała sprzeciw, ale następnie go wycofała w przedłużonym okresie ugodowym.

6.2.1.3 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE po zakończeniu okresu ugodowego

Ograniczenie obejmujące całość sprzeciwu / wycofanie

Jeśli nie ma wątpliwości, że ograniczenie obejmuje całość sprzeciwu, lub w przypadku wycofania zgłoszenia ZTUE, strony są powiadamiane o tym fakcie i postępowanie zostaje zamknięte.

Urząd podejmuje decyzję w sprawie kosztów, chyba że strony przedstawiają porozumienie w tej sprawie. Informacje na temat podziału kosztów znajdują się w [pkt 6.5.3 poniżej](#).

Ograniczenie nieobejmujące całości sprzeciwu / wycofanie

Jeśli nie ma pewności, czy ograniczenie obejmuje całość sprzeciwu, lub jeśli ograniczenie nie obejmuje całości sprzeciwu, osoba wnosząca sprzeciw wzywana jest do poinformowania Urzędu o zamiarze utrzymania lub wycofania sprzeciwu. Strony są powiadamiane o jakiegokolwiek odpowiedzi. W przypadku utrzymania sprzeciwu postępowanie jest kontynuowane. W przypadku wycofania sprzeciwu postępowanie sprzeciwowe zostaje zamknięte. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw najpierw utrzymuje go, a następnie wycofuje, traktuje się to jako wycofanie sprzeciwu zgodnie z [pkt 6.2.2.2 poniżej](#).

Urząd podejmuje decyzję w sprawie kosztów, chyba że strony przedstawią porozumienie w tej sprawie. Informacje na temat podziału kosztów znajdują się w [pkt 6.5.3 poniżej](#).

6.2.1.4 Ograniczenie i wycofanie zgłoszenia ZTUE po podjęciu decyzji

W następstwie decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej z 27/09/2006, [R 331/2006-G](#), Optima, Urząd akceptuje ograniczenie i wycofanie, które wpłynęło po podjęciu decyzji w sprawie sprzeciwu w terminie przewidzianym na wniesienie odwołania, nawet jeśli odwołanie nie zostało wniesione.

Oznacza to, że Urząd przyjmuje do wiadomości wycofanie i zamyka sprawę. Potwierdzenie wycofania przesyłane jest stronom (przy czym takie powiadomienie nie zawiera decyzji w sprawie kosztów). Część pierwotnej decyzji dotycząca kosztów zachowuje ważność i może być egzekwowana przez stronę wygrywającą, chyba że osiągnięte zostanie inne porozumienie. Baza danych Urzędu jest aktualizowana o informacje dotyczące wycofania zgłoszenia ZTUE.

Dalsze informacje można znaleźć w Wytycznych, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 1: Procedura, pkt 5.1](#) oraz [część E: Czynności wykonywane w rejestrze, dział 2: Konwersja, pkt 4.3](#).

Zgłoszenie ZTUE nie może zostać wycofane po uprawomocnieniu się decyzji o odrzuceniu zgłoszenia ZTUE w całości.

Jeśli decyzja przewiduje odrzucenie sprzeciwu, zgłoszenie można w dowolnym czasie wycofać lub ograniczyć.

Wycofanie wniesionego odwołania (przed Izbami Odwoławczymi, Sądem lub Trybunałem Sprawiedliwości) oznacza, że **decyzja będąca przedmiotem odwołania staje się ostateczna**. W związku z tym zakwestionowane zgłoszenie ZTUE nie może zostać już później wycofane.

6.2.1.5 Język

Artykuł 146 ust. 6 lit. a) RZTUE
--

W toku postępowania sprzeciwowego ograniczenie może zostać złożone w pierwszym lub w drugim języku zgłoszenia ZTUE.

W przypadku gdy ograniczenie nie obejmuje całego sprzeciwu i jest złożone w pierwszym języku zgłoszenia ZTUE, który nie jest językiem postępowania, takie ograniczenie jest przekazywane osobie wnoszącej sprzeciw wraz z wezwaniem do poinformowania Urzędu o zamiarze utrzymania lub wycofania sprzeciwu. Osoba wnosząca sprzeciw może wnieść zastrzeżenie do języka, w którym sporządzone jest ograniczenie, i zażądać tłumaczenia na język postępowania. Urząd wtedy zapewnia tłumaczenie.

Jeśli możliwe do zaakceptowania ograniczenie złożone jest w pierwszym i drugim języku, ekspert winien wprowadzić ograniczenie w obu językach do bazy danych Urzędu oraz wydać zgłaszającemu potwierdzenie nowego wykazu towarów i usług w tych językach.

6.2.2 Wycofanie sprzeciwu

Osoba wnosząca sprzeciw może go wycofać na dowolnym etapie postępowania.

Wycofanie sprzeciwu musi być jednoznaczne i bezwarunkowe. Warunkowe lub dwuznaczne wycofanie nie może być zaakceptowane i jest przekazywane zgłaszającemu wyłącznie do celów informacyjnych, przy czym informuje się strony, że wycofanie to nie będzie brane pod uwagę.

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw wycofa go niezależnie od ograniczenia zgłoszenia ZTUE, możliwe są trzy scenariusze w zależności od statusu sprzeciwu. Informacje na temat skutków wycofania sprzeciwu z powodu ograniczenia zgłoszenia ZTUE można znaleźć w pkt [6.2.1.1-6.2.1.3](#) powyżej.

6.2.2.1 Wycofanie sprzeciwu przed zakończeniem okresu ugodowego

Jeśli sprzeciw został wycofany przed zakończeniem okresu ugodowego, strony są powiadamiane o tym fakcie. Inaczej niż w przypadku wycofania sprzeciwu po ograniczeniu zgłoszenia ZTUE w trakcie okresu ugodowego (zob. [pkt 6.2.1.2 powyżej](#)), Urząd nie zwraca opłaty za sprzeciw i nie wydaje decyzji w sprawie podziału kosztów.

6.2.2.2 Wycofanie sprzeciwu po zakończeniu okresu ugodowego

Jeśli sprzeciw został wycofany po zakończeniu okresu ugodowego, strony są powiadamiane o tym fakcie. Opłata za sprzeciw nie jest zwracana. Urząd podejmuje decyzję w sprawie kosztów, chyba że strony przedstawią porozumienie w tej sprawie. Informacje na temat podziału kosztów znajdują się w [pkt 6.5.3 poniżej](#).

6.2.2.3 Wycofanie sprzeciwu po podjęciu decyzji

W następstwie decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej z 27/09/2006, [R 331/2006-G](#), Optima, Urząd akceptuje wycofanie sprzeciwu, które wpłynęło po podjęciu decyzji w sprawie sprzeciwu w terminie przewidzianym na wniesienie odwołania, nawet jeśli odwołanie nie zostało wniesione.

Oznacza to, że Urząd przyjmuje do wiadomości wycofanie i zamyka sprawę. Potwierdzenie wycofania przesyłane jest stronom, przy czym takie powiadomienie nie zawiera decyzji w sprawie kosztów. Część pierwotnej decyzji dotycząca kosztów zachowuje ważność i może być egzekwowana przez stronę wygrywającą. Baza danych Urzędu jest aktualizowana o informacje dotyczące wycofanego sprzeciwu i zgłoszenie przekazywane jest do rejestracji.

Wycofanie wniesionego odwołania (przed Izbami Odwoławczymi, Sądem lub Trybunałem Sprawiedliwości) oznacza, że **decyzja będąca przedmiotem odwołania staje się ostateczna**. W związku z tym sprzeciw nie może zostać już później wycofany.

Dalsze informacje na temat wycofania w trakcie postępowania odwoławczego można znaleźć w Wytycznych, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 1: Procedura, pkt 5.1](#).

6.2.2.4 Język

[Artykuł 146 ust. 9 RZTUE](#)

Wycofanie sprzeciwu musi być sporządzone w języku postępowania. Jeżeli wycofanie zostało wniesione w języku niebędącym językiem postępowania, tłumaczenie należy przedłożyć w ciągu jednego miesiąca od daty złożenia oryginału dokumentu. W przeciwnym razie wycofanie zostaje odrzucone.

6.2.3 Wycofanie wycofania/ograniczenia

Strona może wycofać uprzednio złożone wycofanie/ograniczenie, wyłącznie jeśli pismo wycofujące wcześniejsze wycofanie/ograniczenie wpłynie do Urzędu w tym samym dniu co pierwszy wniosek (zob. również Wytyczne, [część B: Rozpatrywanie zgłoszeń, dział 1: Postępowanie w sprawie unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia, pkt 5.2.1](#)).

6.3 Decyzja co do istoty sprawy

Decyzja co do istoty sprawy jest podejmowana dopiero po przedłożeniu przez strony wszystkich wymaganych dokumentów i należy w niej rozważyć jedynie te kwestie lub wcześniejsze prawa, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Istnieją dwa wyjątki, które mają miejsce, gdy:

- wcześniejsze prawo nie zostało udowodnione;
- wcześniejsze prawo przestało istnieć.

6.3.1 Brak udowodnienia wcześniejszego prawa

Artykuł 8 ust. 1 RDZTUE

Jeśli dowody na istnienie, ważność i zakres ochrony nie zostały prawidłowo przedstawione w odniesieniu do jakichkolwiek przywołanych wcześniejszych praw, sprzeciw zostaje odrzucony niezwłocznie po upływie terminu wyznaczonego osobie wnoszącej sprzeciw na uzupełnienie dokumentacji.

Jeśli jednak istnienie, ważność i zakres ochrony przynajmniej jednego wcześniejszego prawa zostały udowodnione, postępowanie jest kontynuowane na normalnych zasadach, przy czym nieuzasadnione prawa nie są brane pod uwagę w ostatecznej decyzji co do istoty sprawy.

6.3.2 Wcześniejsze prawo przestało istnieć

Jeśli w toku postępowania wcześniejsze prawo przestanie istnieć (np. ze względu na stwierdzenie nieważności lub brak przedłużenia), ostateczna decyzja nie może opierać się na takim prawie. Sprzeciw można utrzymać jedynie w odniesieniu do wcześniejszego prawa, które jest ważne na dzień podjęcia decyzji. Wynika to z faktu, że wymóg odmowy rejestracji znaku towarowego, w przypadku zastosowania którejkolwiek z podstaw sprzeciwu, jest sformułowany w czasie teraźniejszym w [art. 8 RZTUE](#), co wymaga obecności konfliktu w momencie podejmowania decyzji. Nie ma znaczenia powód, dla którego wcześniejsze prawo przestało istnieć.

Urząd nie ma możliwości wykrycia unieważnienia wcześniejszego prawa poza ZTUE. Jeśli jednak jedna ze stron poinformuje Urząd o takim unieważnieniu, należy przesłuchać drugą stronę – może się zdarzyć, że sprzeciw nie będzie mógł zostać rozpatrzony na podstawie tego wcześniejszego prawa.

Przed podjęciem decyzji Urząd sprawdza, czy w międzyczasie nie zaistniały warunki ku przedłużeniu powołanego wcześniejszego prawa. Jeśli tak, Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia dowodów na przedłużenie rejestracji znaku. Ma to zastosowanie nawet wówczas, gdy znak objęty jest okresem karencji na przedłużenie w stosownych przypadkach. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie przedstawi dowodu, sprzeciw nie będzie mógł zostać rozpatrzony na podstawie tego wcześniejszego prawa.

Przed podjęciem decyzji Urząd może również sprawdzić dokumenty znajdujące się w aktach, aby sprawdzić, czy przywołane wcześniejsze prawo jest przedmiotem krajowego postępowania po rejestracji. Jeśli tak, Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia dowodów ostatecznego wyniku postępowania krajowego. Jeżeli osoba wnosząca sprzeciw przedstawi dowody wskazujące, że postępowanie krajowe nadal jest w toku, Urząd może zawiesić postępowanie sprzeciwowe do czasu wydania ostatecznej decyzji w postępowaniu, które doprowadziło do zawieszenia.

6.4 Zwrot opłat

6.4.1 Sprzeciw uznany za niewniesiony

Artykuł [46 ust. 3](#) i art. [181 ust. 1](#) RZTUE

[Artykuł 5 ust. 1 RDZTUE](#)

Jeśli sprzeciw uznaje się za niewniesiony ze względu na to, że opłata za sprzeciw została uiszczona częściowo lub po upływie terminu (zob. [pkt 2.2.2 powyżej](#)), uiszczona opłata, wraz z ewentualną opłatą dodatkową, musi zostać zwrócona osobie wnoszącej sprzeciw.

6.4.1.1 Sprzeciw i wycofanie sprzeciwu wniesione w tym samym dniu

Opłata za sprzeciw jest zwracana w przypadku jego wycofania w tym samym dniu, w którym został wniesiony.

6.4.1.2 Zwrot po ponownej publikacji

Jeśli po ponownej publikacji zgłoszenia ZTUE w części A.2. Biuletynu wynikającej z błędu Urzędu „osoba wnosząca sprzeciw na podstawie pierwszej publikacji” chce wycofać sprzeciw wskutek ponownej publikacji, postępowanie należy zamknąć. Jako że Urząd popełnił błąd przy pierwszej publikacji, opłata za sprzeciw podlega zwrotowi.

6.4.2 Zwrot ze względu na wycofanie/ograniczenie zgłoszenia ZTUE

[Artykuł 6 ust. 2, 3, 4 i 5 RDZTUE](#)

6.4.2.1 Zgłoszenie ZTUE wycofane/ograniczone przed zakończeniem okresu ugodowego

Jeśli zgłaszający wycofa zgłoszenie ZTUE lub wszystkie towary i usługi, których dotyczy sprzeciw, przed okresem ugodowym lub w jego trakcie, postępowanie sprzeciwowe jest zamykane, nie podejmuje się decyzji w sprawie podziału kosztów, a opłata za sprzeciw podlega zwrotowi (zob. pkt [6.2.1.1](#) i [6.2.1.2](#) powyżej).

6.4.2.2 Sprzeciw wycofany wskutek ograniczenia zgłoszenia ZTUE w okresie ugodowym

Jeżeli w okresie ugodowym zgłaszający wycofa niektóre towary i usługi, których dotyczy sprzeciw, Urząd wzywa osobę wnoszącą sprzeciw do określenia, czy

podtrzymuje sprzeciw (i, jeśli tak, w stosunku do których pozostałych towarów i usług), czy go wycofuje ze względu na ograniczenie.

Jeśli sprzeciw zostanie następnie wycofany, postępowanie sprzeciwowe jest zamykane, nie podejmuje się decyzji w sprawie podziału kosztów, a opłata za sprzeciw podlega zwrotowi (zob. pkt [6.2.1.1](#) i [6.2.1.2](#) powyżej).

6.4.3 Wiele sprzeciwów i zwrot 50% opłaty za sprzeciw

[Artykuł 9 ust. 4 RDZTUE](#)

W niektórych szczególnych przypadkach wniesienia wielu sprzeciwów istnieje możliwość zwrotu osobie wnoszącej sprzeciw 50% opłaty za sprzeciw. Jak przedstawiono w poniższym przykładzie, spełnione muszą być dwa warunki:

- jedno z postępowań sprzeciwowych zostało zakończone wskutek odrzucenia zaskarżonego zgłoszenia ZTUE w równoległym postępowaniu sprzeciwowym. Na przykład wobec zgłoszenia ZTUE X wniesiono cztery sprzeciwy A, B, C i D (osoby wnoszące sprzeciw A, B, C i D) i takie zgłoszenie zostało odrzucone ze względu na sprzeciw A;
- pozostałe sprzeciwy (B, C i D) zostały zawieszone przed rozpoczęciem etapu spornego (z uwagi na dokonane w ramach wstępnego badania ustalenie, że zachodzi duże prawdopodobieństwo odrzucenia w całości zgłoszenia ZTUE X ze względu na sprzeciw A).

W takim przypadku osoby wnoszące sprzeciw B, C i D otrzymują zwrot 50% opłaty za sprzeciw.

6.4.4 Brak zwrotu opłaty za sprzeciw

6.4.4.1 Wycofanie sprzeciwu przed zakończeniem okresu ugodowego z innych powodów niż ograniczenie

[Artykuł 6 ust. 3, 4 i 5 RDZTUE](#)

Jeśli osoba wnosząca sprzeciw wycofała go przed upływem okresu ugodowego, a zgłoszenie ZTUE nie było przedmiotem ograniczenia, Urząd nie zwraca opłaty za sprzeciw i nie wydaje decyzji w sprawie podziału kosztów (zob. [pkt 6.2.2.1 powyżej](#)).

6.4.4.2 Wcześniejsze wycofanie przez osobę wnoszącą sprzeciw

[Artykuł 6 ust. 3 i 5 RDZTUE](#)

Opłata nie podlega zwrotowi, jeśli sprzeciw został wycofany, zanim zgłaszający ograniczył zgłoszenie (zob. pkt [6.2.1.1](#) i [6.2.1.2](#) powyżej). Ponadto jeśli zgłaszający

wycofał zgłoszenie po wycofaniu sprzeciwu (np. w reakcji na wycofanie sprzeciwu), opłata nie jest zwracana.

Taka sama zasada ma zastosowanie w przypadku, gdy zgłaszający ograniczył zgłoszenie w następstwie częściowego wycofania sprzeciwu.

6.4.4.3 Ugoda między stronami przed rozpoczęciem postępowania

[Artykuł 6 ust. 2, 4 i 5 RDZTUE](#)

Jeśli chodzi o zwrot opłaty za sprzeciw, w [art. 6 ust. 5 RDZTUE](#) mowa jest o takiej możliwości jedynie w przypadku wycofania lub ograniczenia zgłoszenia ZTUE. Opłata podlega zatem zwrotowi, jeśli postępowanie zakończone jest porozumieniem, w którym wspomina się o wycofaniu lub ograniczeniu zgłoszenia ZTUE. W pozostałych przypadkach opłata za sprzeciw nie jest zwracana.

6.4.4.4 Zakończenie postępowania z innych powodów

Artykuły [7](#), [45](#) i art. [119 ust. 2 RZTUE](#)

Artykuły [5](#) i [6](#) RDZTUE

W przypadku odrzucenia zgłoszenia na podstawie:

- [art. 7 RZTUE](#) (odrzucenie zgłoszenia w oparciu o bezwzględne podstawy, z inicjatywy Urzędu lub ze względu na uwagi osób trzecich) lub
- [art. 119 ust. 2 RZTUE](#) (pełnomocnictwo w przypadku zgłaszających spoza EOG),

opłata za sprzeciw nie jest zwracana, jako że żadna z tych sytuacji nie została wskazana w RDZTUE jako powód zwrotu opłaty.

6.5 Decyzja o podziale kosztów

6.5.1 Przypadki, w których wymagana jest decyzja w sprawie kosztów

[Artykuł 109 RZTUE](#)

[Artykuł 6 ust. 4 RDZTUE](#)

Decyzja w sprawie kosztów podejmowana jest w ramach postępowania sprzeciwowego po zakończeniu okresu ugodowego, tj. po rozpoczęciu i zakończeniu spornego etapu postępowania.

W przypadku podjęcia decyzji co do istoty sprawy postanowienie o podziale kosztów podawane jest na końcu takiej decyzji. We wszystkich pozostałych przypadkach, w których wydział sprzeciwów zamknął sprawę, decyzja w sprawie kosztów wydawana

jest wraz z pismami o zamknięciu, chyba że strony poinformowały Urząd o zawarciu porozumienia w sprawie kosztów.

6.5.2 Przypadki, w których nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów

Decyzja w sprawie kosztów nie jest podejmowana w przypadku postępowania zamkniętego przed okresem ugodowym lub w jego trakcie.

6.5.2.1 Porozumienie w sprawie kosztów

[Artykuł 109 ust. 6 RZTUE](#)

Urząd nie podejmuje decyzji w sprawie kosztów, jeśli strony zakończyły postępowanie sprzeciwowe w drodze ugody, która obejmuje rozliczenie kosztów. Taka sama zasada obowiązuje, gdy Urząd otrzymał podpisaną przez obie strony informację o zawarciu umowy w sprawie kosztów. Taką informację można również przesłać Urzędowi w drodze dwóch osobnych pism. Informacja musi wpłynąć, zanim Urząd potwierdzi zakończenie postępowania.

Jeśli strony zakończą postępowanie w drodze ugody, ugoda nie musi obejmować kwestii kosztów. W przypadku braku wskazania, czy strony porozumiały się w sprawie kosztów, Urząd niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie kosztów wraz z potwierdzeniem wycofania/ograniczenia. Jeśli strony informują Urząd, że zawarły porozumienie w sprawie kosztów po wycofaniu/ograniczeniu, Urząd nie zmienia wydanej decyzji w sprawie kosztów. Przestrzeganie umowy i „niewykonanie” decyzji Urzędu w sprawie kosztów pozostawia się uznaniu stron.

6.5.2.2 Informacje od „potencjalnie wygrywającej strony”

Jeśli strona, która byłaby uprawniona do otrzymania zwrotu kosztów zgodnie z ogólnymi zasadami opisanymi w [pkt 6.5.3](#) poniżej, informuje Urząd o zgodzie na poniesienie przez każdą ze stron własnych kosztów, decyzja w sprawie podziału kosztów nie jest konieczna. Urząd wstrzymuje się od wydania decyzji w sprawie kosztów w każdym przypadku, w którym „strona potencjalnie wygrywająca” informuje go o zgodzie na podział kosztów, nawet jeśli „strona przegrana” nie potwierdzi zgody na takie rozwiązanie. Przed wydaniem decyzji należy zatem uważnie zapoznać się z ostatnimi pismami obu stron.

Jeśli jednak taki wniosek przedstawi Urzędowi strona przegrana, zostanie on po prostu przesłany drugiej stronie, a decyzja w sprawie kosztów będzie podjęta z urzędu na normalnych zasadach.

6.5.3 Typowe przypadki, w których podejmuje się decyzję w sprawie kosztów

[Artykuł 109 RZTUE](#)

Obowiązuje ogólna zasada, że strona, która przegrała proces lub zakończyła postępowanie w drodze wycofania zgłoszenia ZTUE (w całości lub częściowo) lub wycofania sprzeciwu, obciążana jest opłatami, które poniosła druga strona, oraz wszystkimi poniesionymi kosztami niezbędnymi do celów postępowania.

Jeśli obie strony częściowo przegrały proces, należy postanowić o innym podziale kosztów. Zasadniczo zasada słuszności wymaga, aby każda strona ponosiła własne koszty.

Stronę, która zakończyła postępowanie, uznaje się za poddającą się stronę. Nie ma przy tym znaczenia hipotetyczne rozstrzygnięcie sprawy, gdyby decyzja co do istoty sprawy okazała się konieczna.

W typowych przypadkach rozstrzygnięcie jest następujące.

- Zgłaszający wycofał zgłoszenie lub ograniczył je do towarów i usług, których sprzeciw nie dotyczy (częściowe wycofanie). W takim przypadku koszty ponosi zgłaszający.
- Sprzeciw został wycofany po okresie ugodowym przez osobę, która go wniosła, choć zgłoszenie ZTUE nie zostało ograniczone w odniesieniu do zakwestionowanych towarów i usług. W takim przypadku koszty ponosi osoba wnosząca sprzeciw.
- Sprzeciw został wycofany w następstwie ograniczenia zgłoszenia (28/04/2004, [T-124/02](#) & [T-156/02](#), Vitatate, EU:T:2004:116, § 56). Co do zasady każda strona ponosi własne koszty.

Zasada słuszności może jednak wymagać innego podziału kosztów (np. jeśli zgłoszenie zostało ograniczone tylko w bardzo niewielkim stopniu).

Urząd nie uwzględnia argumentów stron dotyczących tego, kto powinien ponieść koszty.

6.5.4 Sprawy, w których nie doszło do wydania orzeczenia

6.5.4.1 Wiele sprzeciwów

Odrzucenie zgłoszenia ZTUE w całości

Jeśli zgłoszenie ZTUE jest przedmiotem wielu sprzeciwów, których Urząd nie zawiesił zgodnie z [art. 9 ust. 2 RDZTUE](#), a jeden z tych sprzeciwów prowadzi do odrzucenia zgłoszenia ZTUE, Urząd nie podejmuje żadnych działań w sprawie pozostałych sprzeciwów do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania.

Jeśli nie wniesiono odwołania w tym terminie, Urząd zamyka pozostałe postępowania sprzeciwowe i nie dochodzi do wydania orzeczenia w sprawie.

W takim przypadku ustalenie kosztów leży w gestii działu ds. obsługi sprzeciwów ([art. 109 ust. 5 RZTUE](#)). Urząd nie jest w stanie wskazać „strony wygrywającej i przegrywającej”, a nie można wymagać, aby zgłaszający pokrył koszty kilku innych osób wnoszących sprzeciw, jeśli został wskazany jako przegrywający w decyzji co do istoty jednej ze spraw. Z tego względu, zgodnie z zasadą słuszności, każda strona zostanie wezwana do poniesienia własnych kosztów.

Częściowe odrzucenie zgłoszenia ZTUE

W przypadku wniesienia wielu sprzeciwów, które częściowo dotyczą tych samych towarów i usług objętych spornym znakiem towarowym, decyzja w sprawie sprzeciwu podjęta jako pierwsza może wpłynąć na rozstrzygnięcie pozostałych sprzeciwów.

Przykład

Sprzeciw A dotyczy klasy 1, a sprzeciw B klas 1 i 2 zaskarżonego zgłoszenia ZTUE. W pierwszej kolejności podjęta zostaje decyzja w sprawie sprzeciwu A, która przewiduje odrzucenie zaskarżonego zgłoszenia dla klasy 1. Gdy o decyzji zostają powiadomione strony sprzeciwu A, sprzeciw B musi zostać zawieszony do czasu uprawomocnienia się decyzji w sprawie sprzeciwu A. Gdy decyzja uprawomocni się, osoba wnosząca sprzeciw B wzywana jest do poinformowania Urzędu, czy zamierza utrzymać, czy też wycofać sprzeciw z uwagi na zmianę wykazu towarów. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw go wycofa, sprawa jest zamykana.

W takiej sytuacji, o ile zamknięcie sprawy nastąpiło po rozpoczęciu etapu spornego postępowania, Urząd wydaje decyzję w sprawie podziału kosztów zgodnie z [art. 109 ust. 3 RZTUE](#). Osoba wnosząca sprzeciw wycofała go w następstwie częściowego odrzucenia spornego znaku towarowego. W tym zakresie osoba wnosząca sprzeciw jest stroną wygrywającą w postępowaniu. Jednakże zakres sprzeciwu był szerszy od zakresu częściowego odrzucenia znaku towarowego. W tym zakresie zgłaszający/ właściciel również odniósł sukces w postępowaniu. W efekcie, zgodnie z zasadą słuszności, każda strona powinna ponieść własne koszty.

Jeśli sprzeciw zostanie utrzymany przez osobę, która go wniosła po częściowym odrzuceniu, postępowanie jest kontynuowane, a o kosztach rozstrzyga się na normalnych zasadach w ostatecznej decyzji co do istoty sprawy.

6.5.4.2 Odrzucenie zgłoszenia z uwagi na bezzwzględne podstawy lub formalności

Zgłoszenie ZTUE może być odrzucone w trakcie postępowania sprzeciwowego w oparciu o bezzwzględne podstawy odmowy (na podstawie uwag osób trzecich, [art. 45 RZTUE](#) lub z *urzędu* w przypadku ponownego otwarcia sprawy) lub ze względu na formalności (np. brak pełnomocnika zgłaszającego spoza EOG wbrew [art. 119 ust. 2 RZTUE](#)).

Gdy odrzucenie staje się ostateczne, postępowanie sprzeciwowe zamykane jest w drodze zawiadomienia.

W takiej sytuacji stosuje się następującą praktykę odnośnie do kosztów.

Jeśli odrzucenie staje się ostateczne po wygaśnięciu okresu ugodowego, decyzja w sprawie podziału kosztów podejmowana jest na podstawie [art. 109 ust. 5 RZTUE](#). Jeśli taka sama sytuacja powstanie przed rozpoczęciem etapu spornego postępowania, nie podejmuje się decyzji w sprawie kosztów.

6.5.4.3 Łączenie sprzeciwów

[Artykuł 9 RDZTUE](#)

Dalsze informacje na temat łączenia postępowań można znaleźć poniżej w [pkt 7.4.3 Łączenie sprzeciwów](#).

W przypadku gdy wspólny sprzeciw zostaje przyjęty w całości, zgłaszający powinien zostać obciążony opłatami za sprzeciw poniesionymi przez każdą osobę wnoszącą sprzeciw, ale tylko jednokrotnymi kosztami pełnomocnictwa. Jeśli zgłaszający jest stroną wygrywającą, poniesione przez niego koszty pełnomocnictwa są przyznawane jednokrotnie, przy czym każda z osób wnoszących sprzeciw ponosi odpowiedzialność z tytułu takich kosztów. Zasada słuszności może wymagać innego podziału kosztów. W przypadku odniesienia częściowego sukcesu w postępowaniu lub z innych, podyktowanych zasadą słuszności powodów, każda strona powinna ponieść własne koszty.

6.5.4.4 Znaczenie określenia „ponieść własne koszty”

Pojęcie „kosztów” obejmuje opłatę za sprzeciw i koszty niezbędne do celów postępowania, o których mowa w [art. 109 ust. 1 RZTUE](#). W większości przypadków koszty obejmują wynagrodzenie agenta w granicach skali określonej rozporządzeniem.

Sformułowanie „każda strona ponosi własne koszty” oznacza, że żadnej stronie nie przysługuje roszczenie wobec drugiej strony.

6.6 Ustalanie kosztów

[Artykuł 109, ust. 1, 2, 7 i 8 RZTUE](#)

[Artykuł 18 RWZTUE](#)

Jeśli koszty ograniczają się do kosztów pełnomocnictwa i opłaty za sprzeciw, decyzja ustalająca wysokość kosztów zawarta jest w decyzji w sprawie podziału kosztów (tj. co do zasady w decyzji co do istoty sprawy), z wyjątkiem przypadków, w których strony ponoszą koszty własne.

Oznacza to, że w zdecydowanej większości przypadków nie będzie konieczne osobne ustalanie wysokości kosztów.

Jedynie wyjątki to przypadki, w których:

- odbyło się postępowanie ustne;

- nieumyślnie pominięto ustalenie kosztów w decyzji głównej.

6.6.1 Kwoty podlegające ustaleniu

Koszty, które należy ponieść, obejmują: (i) opłatę za sprzeciw i (ii) koszty niezbędne do celów postępowania, o których mowa w [art. 109 ust. 1 RZTUE](#). Są one ustalane w euro bez względu na walutę, w której strona zapłaciła pełnomocnikowi.

Opłata za sprzeciw wynosi 320 EUR (jak określono w [załączniku](#) do RZTUE).

Podstawowe koszty postępowania obejmują koszty pełnomocnictwa, podróży i utrzymania. Jeśli nie odbędzie się rozprawa, zastosowanie mają jedynie koszty pełnomocnictwa.

Jeśli chodzi o koszty pełnomocnictwa, kwota zwrotu ograniczona jest do 300 EUR. Dotyczy to zarówno osoby wnoszącej sprzeciw, jak i zgłaszającego, o ile byli reprezentowani w postępowaniu sprzeciwowym przez zawodowego pełnomocnika w rozumieniu [art. 120 ust. 1 RZTUE](#), bez względu na to, czy koszty te zostały rzeczywiście poniesione. Stronie wygrywającej, która była reprezentowana na dowolnym etapie postępowania przez zawodowego pełnomocnika, lecz nie korzystała z jego usług na dzień podjęcia decyzji w sprawie kosztów, również przysługuje przyznanie kosztów bez względu na to, kiedy w trakcie postępowania przestała korzystać z usług zawodowego pełnomocnika.

Koszty pełnomocnictwa w odniesieniu do pracowników, nawet jeśli są to pracownicy innego przedsiębiorstwa powiązanego gospodarczo, nie podlegają zwrotowi i nie są ustalane. Takie koszty nie są rozpatrywane w decyzji w sprawie kosztów.

Dalsze informacje na temat pełnomocnictwa można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo](#).

W przypadku łączenia sprzeciwów na podstawie [art. 9 ust. 1 RDZTUE](#), gdy sprzeciwy zostaną rozstrzygnięte pozytywnie, Urząd ustala obie (lub wszystkie) opłaty za sprzeciw (po jednej za każdy sprzeciw), ale tylko jedną opłatę za pełnomocnictwo.

Jeśli chodzi o koszty postępowania w sprawie sprzeciwu, podejmuje się jedną decyzję w sprawie podziału i ustalenia kosztów dla całego postępowania.

Jeśli decyzja jest unieważniona przez izby odwoławcze i przekazana do wydziału sprzeciwów, wydział ten musi ponownie rozstrzygnąć sprawę oraz w zwyczajowy sposób ustalić wysokość kosztów.

Jeśli ta decyzja jest ponownie przedmiotem odwołania (i nie zostaje przekazana po raz drugi do ponownego rozpatrzenia), izba odwoławcza w zwyczajowy sposób ustala wysokość kosztów i podejmuje decyzję w sprawie kosztów.

6.6.2 Procedura w przypadku ustalenia kosztów w ramach głównej decyzji

Jeśli decyzja ustalająca wysokość kosztów zawarta jest w decyzji w sprawie podziału kosztów, nie wymaga się przedstawienia żadnych rachunków lub dowodów. Urząd wie,

że opłata za sprzeciw została wniesiona, a jeśli stronę reprezentuje pełnomocnik, kwota 300 EUR musi być przyznana bez względu na dowody.

Nie zachodzi zatem konieczność korespondencji ze stronami w sprawie ustalenia wysokości kwoty. Ustalenie wysokości kwoty odbywa się automatycznie.

6.6.3 Procedura w przypadku konieczności osobnego ustalenia kosztów

W rzadkich przypadkach, w których zachodzi konieczność osobnego ustalenia wysokości kosztów (w tym jeśli nieumyślnie nie ustalono wysokości kosztów, w którym to przypadku zainteresowana strona musi spełnić stosowne wymagania), zastosowanie mają następujące wymogi proceduralne:

- dopuszczalność,
- dowody.

6.6.3.1 Dopuszczalność

Wniosek o ustalenie kosztów jest dopuszczalny przez okres dwóch miesięcy po uprawomocnieniu się decyzji, w stosunku do której wymaga się ustalenia wysokości kosztów.

6.6.3.2 Dowody

Do przyznania kosztów opłaty za sprzeciw nie wymaga się dowodów.

Do przyznania kosztów pełnomocnictwa według standardowej stawki wystarczające jest oświadczenie pełnomocnika, że koszty te zostały poniesione. Co więcej, w przypadku przedstawienia rachunku wystarcza, aby opiewał co najmniej na kwotę podlegającą zwrotowi, i nie ma znaczenia, czy jest wystawiony na stronę postępowania, jako że złożenie rachunku jest równoznaczne z poręczeniem.

W odniesieniu do wszystkich innych kosztów (występujących w bardzo rzadkich przypadkach) wymaga się rachunku oraz dowodów potwierdzających, przy czym wystarcza, że uprawdopodobniają one poniesienie kosztów (a nie stanowią pełnoprawny dowód).

6.6.4 Weryfikacja ustalonej wysokości kosztów

Jeśli jedna ze stron nie zgadza się z ustaloną wysokością kosztów, może ona wnieść o weryfikację decyzji w tej sprawie. Wniosek o weryfikację musi zawierać uzasadnienie i należy go złożyć w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji ustalającej wysokość kosztów. Wniosek uznaje się za złożony pod warunkiem wniesienia opłaty za rozpatrzenie w wysokości 100 EUR.

W procedurze weryfikacji nie ma kosztów podlegających zwrotowi (16/12/2004, [R 503/2001-4](#) BIOLACT / BIO).

7 **Inne kwestie proceduralne**

7.1 **Korekta błędów**

[Artykuł 49 ust. 2 RZTUE](#)

7.1.1 Korekta błędów w sprzeciwie

W rozporządzeniach nie ma szczególnych przepisów dotyczących korekty błędów w sprzeciwie. Zastosowanie przez analogię [art. 49 ust. 2 RZTUE](#), który odnosi się do zgłoszenia ZTUE, umożliwia korygowanie oczywistych pomyłek w sprzeciwie.

Informacje na temat sprostowań dotyczących nazwy (imienia i nazwiska) i adresu osoby wnoszącej sprzeciw lub jej pełnomocnika znajdują się w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo, pkt 11](#).

7.1.2 Korekta błędów i pomyłek w publikacjach

[Artykuł 44 ust. 3 RZTUE](#)

W przypadku gdy opublikowane zgłoszenie zawiera błąd lub pomyłkę popełnione przez Urząd, Urząd poprawia taki błąd lub pomyłkę z własnej inicjatywy lub na wniosek zgłaszającego.

Sprostowania dokonane na podstawie tej zasady muszą być publikowane. Jeśli sprostowanie dotyczy błędów, które nie mają wpływu na sprzeciw, jest ono publikowane po zarejestrowaniu ZTUE. Jeśli sprostowanie prowadzi do poszerzenia wykazu towarów lub usług bądź dotyczy przedstawienia znaku towarowego, bieg rozpoczyna nowy termin do wniesienia sprzeciwu, ale wyłącznie w odniesieniu do skorygowanych części.

Jeśli sprzeciwy zostały wniesione po „pierwszej” publikacji zgłoszenia ZTUE, osoby wnoszące sprzeciw należy poinformować o ponownej publikacji. Osoby wnoszące sprzeciw, które zakwestionowały „pierwszą” publikację, nie muszą wnosić nowego sprzeciwu. Postępowanie musi zostać zawieszone do czasu wygaśnięcia terminu do wniesienia sprzeciwu po „drugiej” publikacji.

Jeśli „osoba wnosząca sprzeciw na podstawie pierwszej publikacji” pragnie wycofać swój sprzeciw w następstwie ponownej publikacji, należy zamknąć postępowanie i zwrócić opłatę za sprzeciw (zob. [pkt 6.4.1.2 powyżej](#)).

7.2 Terminy

[Artykuł 101](#) i [Artykuł 146 ust. 9 RZTUE](#)

Artykuły [63](#) i [68 RDZTUE](#)

Terminy to element o zasadniczym znaczeniu dla przeprowadzenia uporządkowanego i odpowiednio szybkiego postępowania. Stanowią one kwestię porządku publicznego i rygorystyczne ich przestrzeganie jest niezbędne dla zapewnienia jasności i pewności prawa.

Ogólne informacje na temat terminów i kontynuacji postępowania można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#).

7.2.1 Przedłużanie terminów w postępowaniu sprzeciwowym

7.2.1.1 Terminy podlegające i niepodlegające przedłużeniu

Termin nie może być przedłużony, jeśli jego długość określona jest w rozporządzeniach. Terminy niepodlegające przedłużeniu to między innymi:

- trzymiesięczny termin na wniesienie sprzeciwu ([art. 46 ust. 1 RZTUE](#));
- trzymiesięczny termin na wniesienie opłaty za sprzeciw ([art. 46 ust. 3 RZTUE](#));
- miesięczny termin na wniesienie opłaty dodatkowej, jeżeli wpłata nastąpiła po terminie i nie przedstawiono dowodu na wydanie dyspozycji przelewu co najmniej 10 dni przed upływem terminu płatności ([art. 141 ust. 3 RZTUE](#));
- dwumiesięczny termin na usunięcie braków ([art. 5 ust. 5 RDZTUE](#)).

Długość terminów **podlegających przedłużeniu** jest określana przez Urząd. Przykładem terminu podlegającego przedłużeniu jest termin na przedstawienie uwag w odpowiedzi na sprzeciw.

7.2.1.2 Wymagania dotyczące wniosku

Należy zwrócić uwagę, że przedłużenie okresu ugodowego podlega szczególnym zasadom. Szczegółowe informacje można znaleźć powyżej w [pkt 3.2 Przedłużenie okresu ugodowego](#).

Wniosek o przedłużenie musi spełniać następujące wymogi:

- musi istnieć możliwość przedłużenia terminu;
- o przedłużenie musi wnosić zainteresowana strona;
- wniosek musi być opatrzony podpisem (w przypadku złożenia wniosku drogą elektroniczną, wskazanie imienia i nazwiska wysyłającego uznaje się za równoważne podpisowi);
- wniosek musi wpłynąć do Urzędu najpóźniej ostatniego dnia obowiązywania terminu;

- spełnione są wymagania dotyczące języka, tj. jeśli wniosek nie jest sporządzony w języku postępowania, należy dostarczyć tłumaczenie w terminie jednego miesiąca od jego złożenia; w przeciwnym razie wniosek nie zostanie rozpatrzony.

Przedłużenie jest możliwe jedynie wtedy, gdy wniosek został złożony i otrzymany przed upływem pierwotnego terminu. Wniosek o przedłużenie terminu, który wpłynął do Urzędu po terminie, musi zostać odrzucony.

Zasadniczo pierwszy wniosek o przedłużenie terminu, który wpłynie w terminie, będzie uważany za właściwy i zostanie rozpatrzony pozytywnie, co przedłuży termin o okres równy pierwotnemu terminowi (lub krótszy okres, jeśli o taki wnioskowano). Każdy kolejny wniosek o przedłużenie tego samego terminu jest natomiast odrzucany, chyba że strona wnioskująca odpowiednio wyjaśni wyjątkowe okoliczności, które uniemożliwiły jej dotrzymanie pierwotnego i przedłużonego terminu, oraz uzasadni potrzebę kolejnego przedłużenia terminu. Ogólnikowe lub niejasne wyjaśnienia nie uzasadniają kolejnego przedłużenia terminu. Wnioskowi muszą zawsze towarzyszyć dowody lub dokumentacja potwierdzająca.

Z drugiej strony okoliczności, na które zainteresowana strona ma wpływ, nie mogą stanowić „wyjątkowych okoliczności”. Nie można do nich zaliczyć na przykład dyskusji z ostatniej chwili z drugą stroną, jest to bowiem okoliczność, na którą strony mają wpływ.

Wniosek musi wnieść strona, której termin dotyczy. Na przykład jeśli zgłaszający ma przedstawić uwagi w odpowiedzi na sprzeciw, tylko on może zwrócić się o przedłużenie terminu na przedstawienie takich uwag.

Nie wyklucza to możliwości uzyskania przez stronę składającą wniosek pisemnej zgody drugiej strony na złożenie wniosku. **Zgoda** udzielona przez drugą stronę nie odbiera jednak Urzędowi **uprawnień dyskrejonalnych** pozwalających na takie przedłużenie. W każdym przypadku Urząd, korzystając ze swoich uprawnień dyskrejonalnych, należycie rozważy zgodę udzieloną przez drugą stronę.

W celu uwzględnienia zgody drugiej strony nie wystarczy, aby strona wnioskująca zapewniła Urząd, że taka zgoda została udzielona. Druga strona musi wyrazić swoją zgodę poprzez odrębne złożenie oświadczenia lub podpisanie oświadczenia strony wnioskującej. W drugim przypadku, jeżeli jest składana drogą elektroniczną, wskazanie nazwiska nadawcy jest uważane za równoważne z jego podpisem; niemniej jednak wymagany jest podpis drugiej strony, aby zgoda została przyjęta.

Więcej informacji na temat przedłużania terminów można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 1: Środki komunikacji, terminy](#).

7.2.1.3 Przedłużenie terminu przez Urząd z jego inicjatywy

Urząd może przedłużyć termin z własnej inicjatywy, jeśli zaistnieje taka konieczność. Na przykład wniosek o przedłużenie terminu bez podania uzasadnienia wpłynął do Urzędu dwadzieścia dni przed upływem terminu na przedstawienie uwag, ale został rozpatrzony dopiero po upływie tego terminu. Jako że oddalenie wniosku po upływie terminu wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę interesom strony wnioskującej o

przedłużenie terminu, Urząd przedłuża termin o liczbę dni, jaka pozostała do jego końca w chwili złożenia wniosku przez stronę, czyli w tym konkretnym przypadku o 20 dni. Praktyka ta opiera się na zasadach dobrej administracji.

Jeśli wniosek o przedłużenie terminu podlegającego przedłużeniu został złożony i wpłynął przed upływem tego terminu, zainteresowanej stronie przedłuża się termin o co najmniej jeden dzień, nawet jeśli wniosek o przedłużenie wpłynął ostatniego dnia obowiązywania terminu.

7.3 Zawieszenie

[Artykuł 71](#) oraz [art. 9 ust. 2 RDZTUE](#)

Urząd może zawiesić postępowanie sprzeciwowe z urzędu albo na wniosek jednej ze stron lub obu stron.

7.3.1 Zawieszenie na wniosek obu stron

Zgodnie z [art. 71 ust. 2 RDZTUE](#), jeżeli obie strony złożą wniosek o zawieszenie postępowania po upływie okresu ugodowego, zawieszenie zostanie przyznane bez konieczności uzasadnienia wniosku. W takim przypadku, bez względu na długość okresu zawieszenia wnioskowanego przez strony, pierwszego zawieszenia udziela się na okres sześciu miesięcy, przy czym daje się stronom możliwość rezygnacji z zawieszenia. Proces rezygnacji jest taki sam jak w przypadku przedłużenia okresu ugodowego: jeśli jedna ze stron zrezygnuje, zawieszenie kończy się 14 dni po poinformowaniu stron. Postępowanie zostanie wznowione następnego dnia, a stronie, której termin w momencie zawieszenia nie upłynął, zostanie przyznany w całości taki sam okres. Niemożliwa jest rezygnacja w ostatnim miesiącu okresu zawieszenia, a wszelkie wnioski w tej sprawie zostaną odrzucone.

Wspólny wniosek o zawieszenie nie zostanie rozpatrzony pozytywnie, jeśli wpłynie w okresie ugodowym, gdyż celem okresu ugodowego jest właśnie zapewnienie ram czasowych na potrzeby negocjacji przed rozpoczęciem etapu spornego postępowania.

Na wspólny wniosek stron zawieszenie zostanie przedłużone, bez konieczności uzasadniania wniosku.

Maksymalny czas trwania tego zawieszenia postępowania jest jednak ograniczony do **dwóch** lat, jak stanowi [art. 71 ust. 2 RDZTUE](#) – ten czas trwania należy rozumieć jako okres łącznie dwóch lat w toku postępowania.

Takie wspólne wnioski o przedłużenie zawieszenia zostaną rozpatrzone pozytywnie na kolejne okresy 6 miesięcy (niezależnie od okresu, o który wnioskuje strony, ale z możliwością rezygnacji) lub na pozostały czas, jeżeli z łącznego maksymalnego okresu 2 lat pozostało mniej niż 6 miesięcy. Wspólny wniosek o zawieszenie zostanie odrzucony jako niedopuszczalny, jeżeli strony wykorzystały w całości maksymalnie 2 lata.

7.3.2 Zawieszenie z urzędu lub na wniosek jednej ze stron

Urząd może zawiesić postępowanie sprzeciwowe *z urzędu* lub na wniosek jednej ze stron w różnych okolicznościach, na przykład:

- gdy sprzeciw opiera się na wniosku o rejestrację znaku towarowego (łącznie z konwersją);
- gdy sprzeciw opiera się na wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia;
- gdy wcześniejsze prawo jest zagrożone (w przypadku sprzeciwu lub unieważnienia);
- gdy uwagi przedłożone przez osoby trzecie wzbudzają poważne wątpliwości co do możliwości zarejestrowania zgłoszenia ZTUE (zob. [pkt 4.6](#) powyżej);
- gdy publikacja zaskarżonego zgłoszenia zawiera błędy, które wymagają ponownej publikacji znaku towarowego;
- gdy w toku jest przeniesienie wcześniejszych ZTUE / zgłoszeń ZTUE lub zakwestionowanych zgłoszeń ZTUE.
- brak został zgłoszony w związku z ograniczeniem zakwestionowanego wniosku;
- brak został zgłoszony w związku z zawodowym pełnomocnictwem.

Należy zauważyć, że w żadnym z powyższych przypadków nie występuje obowiązek zawieszenia postępowania. Urząd decyduje, czy zawieszenie jest uzasadnione okolicznościami danej sprawy. Decyzja leży zatem w gestii Urzędu. Na prośbę jednej ze stron, wniosek musi być należycie uzasadniony. Negocjacje prowadzone między stronami nie stanowią właściwego uzasadnienia dla zawieszenia, o które wnioskuje tylko jedna ze stron.

Postępowanie zostaje zwyczajowo zawieszone do czasu zakończenia postępowania, które skutkowało zawieszeniem. Nie ma zastosowania ograniczenie dotyczące całkowitego czasu trwania zawieszenia określone w [art. 71 ust. 2 RDZTUE](#).

7.3.2.1 Wyjaśnienie podstawowej zasady, moment zawieszenia

[Artykuł 71 ust. 1 lit. a\) i b\) RDZTUE](#)

Co do zasady sprzeciwów opartych na (i) zgłoszeniach lub (ii) wcześniejszych prawach, które są zagrożone, nie zawiesza się **z urzędu** na początku postępowania. Zakłada się, że w większości przypadków zgłoszenie przechodzi w rejestrację, a sprzeciw lub unieważnienie w odniesieniu do wcześniejszych praw można rozstrzygnąć w trakcie postępowania.

W takich przypadkach sprzeciw toczy się, aż możliwe będzie podjęcie decyzji. Należy rozważyć *prima facie*, czy dane wcześniejsze prawo może wpłynąć na rozstrzygnięcie sprzeciwu. W przypadku uznania, że sprzeciw zostanie przyjęty lub odrzucony bez względu na rozstrzygnięcie w sprawie wcześniejszego zagrożonego prawa, postępowanie nie powinno być zawieszone. Jeśli natomiast zachodzi konieczność uwzględnienia wcześniejszego zagrożonego prawa przy podejmowaniu decyzji w sprawie sprzeciwu, postępowanie zostaje zawieszone, a w przypadku zgłoszenia

krajowego lub zagrożonego wcześniejszego znaku krajowego należy wezwać osobę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia informacji o statusie zgłoszenia lub rejestracji. W przypadku wcześniejszych ZTUE Urząd dysponuje tymi informacjami.

Urząd może jednak zawiesić postępowanie wcześniej, jeśli **wniosła o to jedna ze stron**, a wcześniejsze prawo jest zgłoszeniem lub jest zagrożone. Jeśli wcześniejsze prawo ma charakter krajowy, strony muszą przedstawić dowody, że prawo to napotkało problemy. W takim przypadku wynik postępowania w sprawie wcześniejszego znaku musi nieść pewne skutki dla sprzeciwu. Należy zatem wziąć pod uwagę prawdopodobne rozstrzygnięcie sprzeciwu, aby podjąć decyzję w sprawie zawieszenia – w szczególności czy ostateczna decyzja w sprawie sprzeciwu nie może zostać wydana bez uwzględnienia wcześniejszego zgłoszenia lub wcześniejszej rejestracji. Taka sytuacja zachodzi, gdy okoliczności sprawy nie pozwalają Urzędowi stwierdzić, że sprzeciw zostanie odrzucony (np. ze względu na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd) lub utrzymany (jako że istnieją inne wcześniejsze prawa, które wystarczają do odrzucenia spornego znaku w odniesieniu do wszystkich zakwestionowanych towarów i usług).

Jeśli sprzeciw opiera się na wniosku o rejestrację, wskazane może być zawieszenie postępowania sprzeciwowego na podstawie [art. 71 ust. 1 lit. a\) RDZTUE](#) w oczekiwaniu na rejestrację wcześniejszego znaku osoby wnoszącej sprzeciw. Jeśli jednak sprzeciw ma być odrzucony z powodów formalnych lub merytorycznych, zawieszenie byłoby pozbawione sensu, niepotrzebnie wydłużając postępowanie.

Jeśli nie można wziąć pod uwagę innych wcześniejszych praw (bo nie istnieją lub nie zostały udowodnione) lub należy jednak wziąć pod uwagę zgłoszenie lub rejestrację (bo inne wcześniejsze prawa nie zapewniają pozytywnego rozstrzygnięcia sprzeciwu), przed wydaniem decyzji o zawieszeniu należy ocenić, czy sprzeciw zakończy się pozytywnym rozstrzygnięciem w oparciu o zgłoszenie. Postępowanie jest zawieszane jedynie wtedy, gdy stwierdzono, że wcześniejsze zgłoszenie, o ile przekształci się w rejestrację, doprowadzi do odrzucenia zaskarżonego zgłoszenia ZTUE w całości lub w części.

7.3.2.2 Wcześniejsze zgłoszenia lub rejestracje ZTUE

W tym przypadku sprzeciw opiera się na zgłoszeniu, ale nie podlega zawieszeniu ze względu na istnienie innego wcześniejszego prawa (zarejestrowanego znaku towarowego), w oparciu o które zaskarżone zgłoszenie może zostać odrzucone. Jeśli osoba wnosząca sprzeciw nie udowodni tego wcześniejszego prawa, wcześniejsze zgłoszenie zyskuje kluczowe znaczenie przy podejmowaniu decyzji. Jeśli z dokumentacji wynika, że wcześniejsze zgłoszenie lub wcześniejsza rejestracja napotkały problemy, sprzeciw należy zawiesić.

7.3.2.3 Wcześniejsze znaki krajowe/międzynarodowe (zgłoszenia lub rejestracje/prawa)

W takim przypadku kwestię zawieszenia podnoszą strony (zazwyczaj zgłaszający) i należy przedstawić dowody na to, że wcześniejszy znak (zgłoszenie lub rejestracja/prawo) napotkał problemy. Dowody muszą mieć urzędowy charakter oraz jasno wskazywać postępowanie prowadzące do zawieszenia i poszukiwane zadośćuczynienie. W szczególności dowody powinny jasno wskazywać możliwe skutki w stosunku do wcześniejszego prawa, na którym opiera się sprzeciw. W razie potrzeby zainteresowaną stronę można wezwać do przedłożenia tłumaczenia dowodów.

Po otrzymaniu wniosku Urząd rozważa, czy okoliczności sprawy uzasadniają zawieszenie postępowania.

Jeśli żadna ze stron nie podniesie kwestii zawieszenia, zastosowanie ma ogólna zasada, w myśl której Urząd musi podjąć decyzję w sprawie zawieszenia jedynie wtedy, gdy postępowanie dobiegło do końca spornego etapu i nie ma informacji, czy zgłoszenie przeszło w rejestrację lub czy postępowanie krajowe przeciwko wcześniejszemu znakowi dobiegło końca. W takim przypadku należy wymagać, aby osoba wnosząca sprzeciw poinformowała Urząd o statusie swojego wcześniejszego zgłoszenia lub rejestracji.

7.3.2.4 Przykłady

Poniżej przedstawiono przykłady, w których zgodnie z omówioną powyżej ogólną praktyką sytuacja nie wymaga zawieszenia postępowania, ale Urząd może to zrobić, jeśli uzna to za stosowne.

- Sprzeciw opiera się na francuskim znaku towarowym i zgłoszeniu ZTUE, z których ani znak, ani zgłoszenie nie napotkało problemów. Oba dotyczą tego samego oznaczenia i tych samych towarów, które są mylączo podobne do spornego znaku towarowego. Sprzeciw można zatem rozpatrywać jedynie w oparciu o francuski znak towarowy. Jeśli prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd może wystąpić jedynie w państwach członkowskich innych niż Francja, solidniejszą podstawą decyzji byłoby zgłoszenie ZTUE, dlatego należy zawiesić postępowanie w oczekiwaniu na wynik tego zgłoszenia ZTUE.
- Wcześniejsze zgłoszenie nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, ale zgłaszający zwrócił się o zawieszenie. Jeśli wcześniejsze prawo jest zgłoszeniem ZTUE, co do którego Urząd stwierdził, że napotkał problemy, lub – w przypadku zgłoszenia krajowego – jeśli zgłaszający przedstawi dowody na problematyczność zgłoszenia osoby wnoszącej sprzeciw, postępowanie może zostać zawieszone.

Poniżej przedstawiono przykłady wcześniejszych krajowych znaków towarowych napotyających problemy:

- zgłaszający (lub osoba trzecia) wniósł powództwo lub powództwo wzajemne dotyczące unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia wcześniejszej rejestracji;

- zgłaszający (lub osoba trzecia) wniósł powództwo lub powództwo wzajemne dotyczące przeniesienia na niego wcześniejszego prawa.

7.3.3 Wiele sprzeciwów

Artykuł 9 ust. 2 RDZTUE

Poza wyjątkowymi okolicznościami, takimi jak sytuacja, w której jeden sprzeciw wyraźnie prowadzi do odrzucenia spornego znaku obejmującego wszystkie towary i usługi, Urząd nie zawiesza drugiego postępowania.

7.3.3.1 Po odrzuceniu zgłoszenia ZTUE

Jeśli zgłoszenie ZTUE zostaje następnie odrzucone wskutek „aktywnego” sprzeciwu, zawieszone sprzeciwy uznaje się za umorzone z chwilą uprawomocnienia się decyzji. W przypadku uprawomocnienia się decyzji należy poinformować strony pozostałych postępowań, zamknąć postępowanie w sprawie sprzeciwów zawieszonych na wczesnym etapie (przed okresem ugodowym) i zwrócić 50% opłaty za sprzeciw każdej osobie wnoszącej sprzeciw zgodnie z [art. 9 ust. 4 RDZTUE](#).

Jeśli wniesione zostało odwołanie od decyzji, sprzeciwy pozostają zawieszone. Jeśli Izba Odwoławcza uchyli decyzję, pozostałe postępowania są niezwłocznie wznowiane bez oczekiwania na uprawomocnienie się takiej decyzji.

7.3.4 Aspekty proceduralne

W piśmie o zawieszeniu postępowania należy zawsze wskazać dzień, w którym zawieszenie staje się skuteczne, który jest zazwyczaj dniem złożenia ważnego wniosku.

7.3.4.1 Monitorowanie zawieszonych spraw

W przypadku gdy postępowanie jest zawieszone na czas nieokreślony, Urząd co sześć miesięcy monitoruje sprzeciw.

W przypadku gdy wcześniejsze prawo jest zgłoszeniem o rejestrację krajową lub zagrożoną rejestracją krajową/międzynarodową, oczekuje się, że strony będą niezwłocznie informować Urząd o wszelkich zmianach statusu postępowania mających wpływ na zgłoszenie lub rejestrację oraz przedstawiać dowody na tę okoliczność. Niemniej jednak Urząd będzie co 6 miesięcy zapoznawał się z dowodami online, o których mowa w sprzeciwie. Jeżeli okaże się, że toczące się postępowanie dotyczące wcześniejszego prawa zostało zakończone, wznowi on postępowanie. Ewentualnie zwróci się do stron o przedstawienie aktualnych informacji.

7.3.4.2 Wznowienie postępowania

We wszystkich przypadkach strony są informowane o wznowieniu postępowania oraz, w stosownych przypadkach, o wszelkich bieżących terminach. Każdy termin, który biegł w momencie zawieszenia, zostaje ponownie wyznaczony w pełnym wymiarze z wyjątkiem okresu ugodowego, który w żadnym wypadku nie może przekroczyć 24 miesięcy zgodnie z [art. 6 ust. 1 RDZTUE](#).

Postępowanie należy wznowić z chwilą wydania ostatecznej decyzji w toku postępowania krajowego lub zarejestrowania bądź odrzucenia wcześniejszego zgłoszenia. Jeśli decyzja podjęta w postępowaniu krajowym unieważnia lub powoduje cofnięcie, wygaśnięcie lub przeniesienie wcześniejszego prawa osoby wnoszącej sprzeciw, sprzeciw uznaje się za bezzasadny w zakresie, w jakim opiera się na takim wcześniejszym prawie. Jeśli wcześniejsze prawa, na których opiera się sprzeciw, przestały istnieć, osobie wnoszącej sprzeciw umożliwia się wycofanie sprzeciwu. Jeśli tego nie uczyni, Urząd podejmuje decyzję o odrzuceniu sprzeciwu.

7.3.4.3 Obliczanie terminów

Jeśli zawieszenie ma obowiązywać na czas określony, zawiadomienie Urzędu powinno również zawierać wskazanie daty wznowienia postępowania i działań, jakie zostaną podjęte po tej dacie. Jeśli obie strony złożą wniosek o zawieszenie ze względu na toczące się negocjacje, zawieszenia zawsze udziela się na sześć miesięcy bez względu na okres wnioskowany przez strony.

Na przykład jeśli 30.01.2017 r. rozpatrzono wniosek o dwumiesięczne zawieszenie, który został podpisany i złożony przez obie strony 15.01.2017 r. (pięć dni przed upływem terminu na uzupełnienie dokumentacji przez osobę wnoszącą sprzeciw, tj. 20.01.2017 r.), skutek będzie następujący:

- Urząd zawiesi postępowanie sprzeciwowe na wniosek obu stron;
- zawieszenie będzie skuteczne od 15.01.2017 r. (tj. od dnia wpłynięcia do Urzędu wniosku o zawieszenie) i wygaśnie 15.07.2017 r.;
- postępowanie zostanie wznowione 16.07.2017 r. (po upływie sześciu miesięcy bez względu na okres wnioskowany przez strony) bez dodatkowego powiadomienia ze strony Urzędu;
- termin dla osoby wnoszącej sprzeciw upływa wtedy 15.09.2017 r. (osoba wnosząca sprzeciw ma pełne dwa miesiące na uzupełnienie dokumentacji);
- termin dla zgłaszającego upływa wtedy 15.11.2017 r. (pełne dwa miesiące po upływie terminu wyznaczonego osobie wnoszącej sprzeciw).

7.4 Wiele sprzeciwów

Artykuł 9 RDZTUE

Wiele sprzeciwów ma miejsce wtedy, gdy wniesione zostały różne sprzeciwy w odniesieniu do tego samego zgłoszenia ZTUE.

W przypadku wniesienia wielu sprzeciwów należy wziąć pod uwagę pewne dodatkowe czynniki.

Po pierwsze, o ile nie ma poważnego opóźnienia na etapie badania dopuszczalności w odniesieniu do jednego ze sprzeciwów, praktyką jest powiadomienie zgłaszającego o dopuszczalności wszystkich sprzeciwów jednocześnie. Po drugie, wniesienie wielu sprzeciwów może prowadzić do zawieszenia niektórych z nich ze względu na zasadę ekonomii postępowania. Po trzecie, ograniczenie dokonane przez zgłaszającego w toku jednego z postępowań może wpływać na pozostałe sprzeciwy. Ponadto względy praktyczne mogą nakazywać podejmowanie decyzji w pewnej kolejności.

W niektórych okolicznościach wiele sprzeciwów można łączyć i rozpatrywać w ramach jednego postępowania.

7.4.1 Wiele sprzeciwów i ograniczenia

W przypadku gdy wniesiono wiele sprzeciwów, a zgłaszający ograniczył zakres towarów i usług w jednym z postępowań sprzeciwowych, o fakcie tym należy poinformować stosownym pismem pozostałe osoby wnoszące sprzeciw, o ile ograniczenie dotyczy towarów lub usług zakwestionowanych w pozostałych sprzeciwach.

Osoby wnoszącej sprzeciw nie trzeba jednak informować, jeśli nie zachodzi związek pomiędzy towarami/usługami objętymi ograniczeniem a zakwestionowanymi towarami/usługami.

Przykład: wniesiono cztery sprzeciwy wobec tego samego zgłoszenia ZTUE dla towarów w klasach 3, 14, 18 i 25. Sprzeciwy dotyczą następujących klas:

Sprzeciw	Zakres
Nr 1	Klasa 3
Nr 2	Klasa 25
Nr 3	Klasy 18 i 25
Nr 4	Klasy 14 i 25

Zgłaszający dokonał ograniczenia w zakresie sprzeciwu nr 2, wykreślając *odzież i nakrycia głowy*. Stosowne pisma należy również wysłać nie tylko w odniesieniu do

sprzeciwu nr 2, lecz także sprzeciwów nr 3 i 4. Żadne działania nie są natomiast wymagane w odniesieniu do sprzeciwu nr 1, jako że ograniczenie nie dotyczy zakresu zakwestionowanych w nim towarów.

7.4.2 Wiele sprzeciwów i decyzje

Na etapie podjęcia decyzji w sprawie sprzeciwu należy wziąć pod uwagę wszelkie inne wielokrotne sprzeciwy w toku przeciwko temu samemu zgłoszeniu ZTUE. Przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie sprzeciwu należy przeanalizować, na jakim etapie znajdują się postępowania w sprawie wielu sprzeciwów, i w zależności od sytuacji podjąć decyzję lub zawiesić sprzeciw. Obowiązuje ogólna zasada, że zakwestionowanych towarów i usług nie należy odrzucać więcej niż jednokrotnie w różnych momentach w czasie. Poniżej przedstawiono trzy możliwe sytuacje.

7.4.2.1 Możliwość rozstrzygnięcia nastąpiła jednocześnie dla wszystkich sprzeciwów skierowanych przeciwko temu samemu zgłoszeniu ZTUE

Kolejność podejmowania decyzji zależy od uznania eksperta. Należy jednak wziąć pod uwagę następujące kwestie.

Jeśli wszystkie sprzeciwy zostaną odrzucone, decyzje mogą być podjęte w dowolnej kolejności, jako że odrzucenie sprzeciwu nie wpływa na zgłoszenie ZTUE. Nawet jeśli od jednej z decyzji miałoby być wniesione odwołanie przed podjęciem pozostałych decyzji, zawieszenie sprzeciwów nie wydaje się być wskazane, jako że postępowanie przed izbą odwoławczą może być czasochłonne.

Jeśli kilka sprzeciwów ma zakończyć się sukcesem w odniesieniu do pokrywających się towarów i usług, najpierw należy podjąć decyzję w sprawie sprzeciwu eliminującego największą liczbę towarów i usług objętych zgłoszeniem ZTUE (najszerszy zakres sprzeciwu), a pozostałe sprzeciwy zawiesić. Kiedy pierwsza decyzja uprawomocni się, należy skonsultować się pozostałymi osobami wnoszącymi sprzeciw, aby ustalić, czy chcą utrzymać, czy wycofać swoje sprzeciwy.

Zakładając, że sprzeciwy zostaną utrzymane, rozstrzygany jest kolejny sprzeciw o najszerszym zakresie i proces ten kontynuowany jest do momentu rozpatrzenia wszystkich sprzeciwów.

W przypadku gdy dwa sprzeciwy mają taki sam zakres, przy podejmowaniu decyzji zastosowanie mają zasady ogólne.

W przykładzie przedstawionym powyżej w [pkt 7.4.1](#) decyzję w pierwszej kolejności należałoby podjąć w sprawie sprzeciwu nr 3 lub 4. Sprzeciw 1 nie dotyczy towarów i usług, które pokrywają się z towarami i usługami objętymi innymi sprzeciwami, i dlatego można go rozpatrywać niezależnie.

Założmy, że pierwsza decyzja jest podjęta w sprawie sprzeciwu nr 4 i zgłoszenie ZTUE zostało odrzucone dla klas 14 i 25. W takim przypadku zachodzi konieczność zawieszenia sprzeciwów nr 2 i 3.

Jeśli nie wniesiono odwołania we wskazanym do tego celu terminie, sprzeciw nr 2 uważa się za umorzony, ponieważ stał się bezprzedmiotowy. Strony są o tym informowane, a postępowanie sprzeciwowe jest zamykane. W takim przypadku uznaje się, że postępowanie nie doprowadziło do wydania orzeczenia w rozumieniu [art. 109 ust. 5 RZTUE](#). W efekcie rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zależy od uznania Urzędu. Jeśli strony poinformują Urząd, że zawarły porozumienie w sprawie kosztów, Urząd nie podejmuje decyzji w sprawie kosztów. Co do zasady rozstrzyga się, że każda strona ponosi własne koszty.

7.4.2.2 Sytuacja, w której jeden sprzeciw gotowy jest do rozstrzygnięcia, a postępowanie w sprawie pozostałych sprzeciwów wciąż znajduje się na etapie spornym

Jeśli sprzeciw ma być odrzucony, decyzja nie niesie żadnych skutków dla toczących się postępowań w sprawie pozostałych sprzeciwów, jako że odrzucenie nie wpływa na zgłoszenie ZTUE.

Jeśli sprzeciw został przyjęty, a w decyzji odrzuca się w całości zaskarżone zgłoszenie ZTUE, należy zawiesić toczące się postępowania w sprawie pozostałych sprzeciwów do czasu uprawomocnienia się takiej decyzji. Jeśli nie wniesiono odwołania we wskazanym do tego celu terminie, wiele sprzeciwów uznaje się za umorzone, ponieważ stały się bezprzedmiotowe. Strony są o tym informowane, a postępowanie sprzeciwowe jest zamykane. W takim przypadku uznaje się, że postępowanie nie doprowadziło do wydania orzeczenia w rozumieniu [art. 109 ust. 5 RZTUE](#). W efekcie rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zależy od uznania Urzędu. Jeśli strony poinformują Urząd, że zawarły porozumienie w sprawie kosztów, Urząd nie podejmuje decyzji w sprawie kosztów. Co do zasady rozstrzyga się, że każda strona ponosi własne koszty.

Taka sama zasada ma zastosowanie, gdy w decyzji w sprawie sprzeciwu odrzucono **część** towarów i usług objętych zaskarżonym zgłoszeniem ZTUE, lecz **wszystkie** towary i usługi będące przedmiotem wielu sprzeciwów.

W sytuacji natomiast, gdy w decyzji w sprawie sprzeciwu odrzucono **część** towarów i usług objętych zaskarżonym zgłoszeniem ZTUE oraz **część** towarów i usług będących przedmiotem wielokrotnych sprzeciwów, zachodzi konieczność zawieszenia wielu sprzeciwów. Zawieszenie trwa do czasu uprawomocnienia się decyzji. W takim przypadku osoby wnoszące wiele sprzeciwów wzywane są do poinformowania Urzędu o utrzymaniu lub wycofaniu sprzeciwu. W przypadku wycofania sprzeciwu postępowanie jest zamykane, o czym informuje się strony. Jeśli postępowanie zostało zamknięte po upływie okresu ugodowego, Urząd rozstrzyga o kosztach zgodnie z [art. 109 ust. 3 RZTUE](#), decydując o poniesieniu własnych kosztów przez każdą ze stron. Jeśli strony poinformują Urząd przed zamknięciem postępowania, że zawarły porozumienie w sprawie kosztów, Urząd nie podejmuje decyzji w sprawie kosztów.

7.4.2.3 Sytuacja, w której co najmniej dwa sprzeciwy są gotowe do rozstrzygnięcia, a postępowanie w sprawie pozostałych sprzeciwów wciąż znajduje się na etapie spornym

Może zdarzyć się, że niektóre sprzeciwy wobec zgłoszenia ZTUE są gotowe do rozstrzygnięcia, a postępowanie w sprawie pozostałych sprzeciwów wciąż znajduje się na etapie spornym. W takiej sytuacji stosuje się kombinację zasad opisanych w pkt 1 i 2. Możliwość podjęcia decyzji lub konieczność zawieszenia postępowań w sprawie niektórych sprzeciwów zależy od rozstrzygnięcia w danej sprawie i zakresu toczących się postępowań.

7.4.3 Łączenie sprzeciwów

[Artykuł 9 ust. 1 RDZTUE](#)

[Art. 9 ust. 1 RDZTUE](#) umożliwia Urzędowi rozpatrzenie wielu sprzeciwów w ramach jednego postępowania. O połączeniu sprzeciwów należy poinformować strony.

Sprzeciwy można łączyć na wniosek jednej ze stron, jeśli są skierowane przeciwko temu samemu zgłoszeniu ZTUE. Prawdopodobieństwo połączenia sprzeciwów przez Urząd jest wyższe, jeżeli dodatkowo zostały wniesione przez tę samą stronę lub osoby wnoszące sprzeciw są powiązane gospodarczo, np. są nimi jednostka dominująca i jednostka zależna. Sprzeciwy muszą znajdować się na tym samym etapie postępowania.

Po podjęciu przez Urząd decyzji o połączeniu sprzeciwów należy sprawdzić, czy osoby wnoszące sprzeciw mają tego samego pełnomocnika. Jeśli nie, należy nakazać im wyznaczenie wspólnego pełnomocnika. Ponadto wcześniejsze prawa muszą być tożsame lub bardzo podobne. Jeśli pełnomocnicy nie odpowiadają lub nie chcą wyznaczyć jednego pełnomocnika, sprzeciwy należy rozdzielić i osobno rozpatrzyć.

Jeśli na jakimkolwiek etapie powyższe warunki przestają być spełnione (np. nastąpiło przeniesienie na rzecz osoby trzeciej jednego wcześniejszego prawa objętego połączonymi sprzeciwami), sprzeciwy można rozdzielić.

W sprawie połączonych sprzeciwów podejmowana jest jedna decyzja, chyba że zostały rozłączone przed jej wydaniem.

7.5 Zmiana stron (przeniesienie, zmiana nazwy (imienia i nazwiska), zmiana pełnomocnika, przerwanie postępowania)

7.5.1 Przeniesienie i postępowanie sprzeciwowe

7.5.1.1 Wprowadzenie i podstawowa zasada

[Artykuł 20 RZTUE](#)

Przeniesienie lub cesja wcześniejszego prawa oznacza zmianę właściciela takiego prawa. Dalsze informacje można znaleźć w Wytycznych, [część E: Czynności wykonywane w rejestrze, dział 3: ZTUE i ZWW jako przedmiot własności, rozdział 1: Przeniesienie](#).

Obowiązuje podstawowa zasada, że nowy właściciel zastępuje poprzedniego właściciela w postępowaniu. Praktyka Urzędu w zakresie przeniesień opisana jest w pkt [7.5.1.2](#) (wcześniejsza rejestracja jest rejestracją ZTUE), [7.5.1.3](#) (wcześniejsza rejestracja jest rejestracją krajową), [7.5.1.4](#) (wcześniejsza rejestracja jest połączeniem rejestracji ZTUE i rejestracji krajowej) i [7.5.1.5](#) (przeniesienie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE w toku postępowania sprzeciwowego).

Przeniesienia można dokonać na kilka sposobów, w tym w drodze nabycia wcześniejszego znaku przez przedsiębiorstwo A od przedsiębiorstwa B, przejęcia przedsiębiorstwa C przez przedsiębiorstwo D (wraz ze znakami towarowymi), przekształcenia przedsiębiorstw E i F w przedsiębiorstwo G (sukcesja uniwersalna) lub następstwa prawnego (spadkobiercy zmarłego właściciela stają się nowymi właścicielami). Powyższe przykłady nie stanowią pełnej listy.

Przeniesienie w toku postępowania sprzeciwowego może powodować zaistnienie kilku sytuacji. W przypadku wcześniejszych rejestracji lub zgłoszeń ZTUE, na których opiera się sprzeciw, nowy właściciel może stać się stroną postępowania (lub wnieść uwagi) po wpłynięciu do Urzędu wniosku o rejestrację przeniesienia, w przypadku wcześniejszych krajowych rejestracji lub zgłoszeń natomiast wystarcza, aby nowy właściciel przedstawił dowód przeniesienia.

7.5.1.2 Przeniesienie wcześniejszego ZTUE

[Artykuł 20 ust. 11 i 12 RZTUE](#)

W odniesieniu do wcześniejszych ZTUE lub zgłoszeń [ZTUE art. 20 ust. 11 RZTUE](#) stanowi, że do momentu wpisania przeniesienia do rejestru następca prawny nie może powoływać się na prawa wynikające z rejestracji (zgłoszenia) ZTUE. W przypadku konieczności przestrzegania terminów w kontaktach z Urzędem nowy właściciel może jednak składać odpowiednie oświadczenia do Urzędu po otrzymaniu przez ten Urząd

wniosku o wpis do rejestru przeniesienia znaku towarowego i przed faktyczną datą wpisu do rejestru owego przeniesienia.

Sprzeciw oparty tylko na jednym ZTUE

Jeśli sprzeciw opiera się tylko na jednym wcześniejszym ZTUE, który uległ przeniesieniu w toku postępowania sprzeciwowego, nowy właściciel staje się nową osobą wnoszącą sprzeciw. Nowy właściciel zastępuje dotychczasowego.

W tym celu dotychczasowy lub nowy właściciel musi poinformować Urząd o przeniesieniu ZTUE, na którym opiera się sprzeciw, i złożyć wniosek o rejestrację przeniesienia. Jak wspomniano wyżej, nowy właściciel może składać oświadczenia po otrzymaniu przez Urząd takiego wniosku, do postępowania może natomiast dołączyć jako strona dopiero po zarejestrowaniu przeniesienia.

W praktyce postępowanie może być kontynuowane, gdy Urząd został poinformowany o wpłynięciu wniosku o rejestrację. Rejestracja przeniesienia musi jednak nastąpić przed podjęciem decyzji w sprawie sprzeciwu. Jeśli sprzeciw jest gotowy do rozstrzygnięcia, ale przeniesienie nie zostało zarejestrowane, postępowanie należy zawiesić.

Jeśli nowy właściciel poinformuje Urząd, że nie zamierza kontynuować postępowania, sprzeciw uznaje się za wycofany.

Częściowe przeniesienie jedyne ZTUE, na którym opiera się sprzeciw

W przypadku częściowego przeniesienia dotychczasowy właściciel zachowuje prawo do części wcześniejszego ZTUE, a nowy właściciel nabywa prawo do innej jego części. Do częściowego przeniesienia zastosowanie mają te same zasady, co do przeniesienia tylko jednej z kilku rejestracji ZTUE, na których opiera się sprzeciw, jak opisano w punkcie bezpośrednio poniżej.

Sprzeciw oparty na więcej niż jednym wcześniejszym ZTUE

Jeśli sprzeciw opiera się na kilku wcześniejszych ZTUE, które uległy przeniesieniu na rzecz tego samego nowego właściciela w trakcie postępowania sprzeciwowego, sytuacja jest taka sama jak w wyżej opisanym przypadku sprzeciwu opartego na pojedynczym ZTUE.

Sytuacja jest jednak inna, jeśli przeniesienie dotyczy tylko jednego z wcześniejszych ZTUE. W takim przypadku nowy właściciel może również stać się osobą wnoszącą sprzeciw, co oznacza, że w efekcie będą dwie osoby wnoszące sprzeciw. Nowe osoby wnoszące sprzeciw uznaje się za „współwnoszących sprzeciw”, co oznacza, że Urząd traktuje sprawę na dotychczasowych zasadach, czyli jako **jeden** sprzeciw, lecz z udziałem więcej niż jednej osoby wnoszącej sprzeciw. Ponadto Urząd uznaje pierwotnego pełnomocnika za „wspólnego” pełnomocnika obu osób wnoszących sprzeciw i nie wzywa nowej osoby wnoszącej sprzeciw do wyznaczenia nowego pełnomocnika. Nowa osoba wnosząca sprzeciw może jednak zawsze wyznaczyć własnego pełnomocnika.

Wspólne pełnomocnictwo nie oznacza, że osoby wnoszące sprzeciw nie mogą występować niezależnie w zakresie, w jakim ich wcześniejsze prawa są niezależne; na przykład jeśli jedna z osób wnoszących sprzeciw zawrze ugodę ze zgłaszającym,

sprzeciw uznaje się za częściowo wycofany w odniesieniu do wcześniejszych praw należących do tej osoby.

Jeśli jedna z osób współwnoszących sprzeciw zamierza się wycofać, taką decyzję akceptuje się bez względu na chęć kontynuowania sprzeciwu przez drugą osobę wnoszącą sprzeciw. W razie kontynuacji postępowanie opiera się wyłącznie na prawach osoby wnoszącej sprzeciw, która nie wycofała się. Nie podejmuje się osobnej decyzji w sprawie kosztów.

7.5.1.3 Przeniesienie wcześniejszej rejestracji krajowej

Sprzeciw oparty tylko na jednej rejestracji krajowej

Jeśli sprzeciw opiera się tylko na jednej wcześniejszej rejestracji krajowej, która uległa przeniesieniu w toku postępowania sprzeciwowego, nowy właściciel staje się nową osobą wnoszącą sprzeciw. Nowy właściciel zastępuje dotychczasowego.

W tym celu dotychczasowy lub nowy właściciel powinien poinformować Urząd o przeniesieniu wcześniejszej rejestracji krajowej, na której opiera się sprzeciw, i przedstawić stosowne dowody, tj. akt przeniesienia lub jakiegokolwiek inny dowód wskazujący na zgodę stron na przeniesienie lub zmianę własności.

Urząd nie wymaga, aby nowy właściciel potwierdził zamiar kontynuowania postępowania. O ile dowód przeniesienia jest w porządku, nowy właściciel staje się nową osobą wnoszącą sprzeciw. Jeśli poinformuje on Urząd o przeniesieniu, lecz nie przedstawi na to (dostatecznych) dowodów, postępowanie sprzeciwowe jest zawieszane, a nowemu właścicielowi wyznacza się termin na przedstawienie dowodów przeniesienia.

Z uwagi na różne praktyki krajowe nie zawsze istnieje obowiązek przedstawiania kopii wniosku rejestracji przeniesienia złożonego w urzędzie krajowym. W państwach członkowskich, w których przeniesienie musi zostać zarejestrowane, aby było skuteczne wobec osób trzecich, konieczne jest jednak jego zarejestrowanie przed podjęciem decyzji w sprawie sprzeciwu. Jeśli sprzeciw jest gotowy do rozstrzygnięcia, ale przeniesienie nie zostało zarejestrowane, postępowanie sprzeciwowe musi zostać zawieszone, a osobę wnoszącą sprzeciw wzywa się do przedstawienia dowodu rejestracji przeniesienia.

Jeśli nowy właściciel nie przedstawi wymaganego dowodu, postępowanie musi być kontynuowane z udziałem dotychczasowego właściciela. Jeśli dotychczasowy właściciel twierdzi, że nie jest już właścicielem, sprzeciw staje się bezzasadny, ponieważ osoba wnosząca sprzeciw przestała być właścicielem wcześniejszego prawa. Dotychczasowego właściciela należy poinformować, że sprzeciw zostanie odrzucony jako bezzasadny, chyba że go wycofa.

Jeśli nowy właściciel dostarczy wymagane dowody i poinformuje Urząd, że nie zamierza kontynuować postępowania, sprzeciw uznaje się za wycofany.

Częściowe przeniesienie jedynej rejestracji krajowej, na której opiera się sprzeciw

W przypadku częściowego przeniesienia dotychczasowy właściciel zachowuje prawo do części wcześniejszej rejestracji krajowej, a nowy właściciel nabywa prawo do innej jej części. Do częściowego przeniesienia zastosowanie mają te same zasady, co do przeniesienia tylko jednej z kilku rejestracji krajowych, na których opiera się sprzeciw, jak opisano w punkcie bezpośrednio poniżej.

Sprzeciw oparty na więcej niż jednej wcześniejszej rejestracji krajowej

Jeśli sprzeciw opiera się na kilku wcześniejszych rejestracjach krajowych, które uległy przeniesieniu na rzecz tego samego nowego właściciela w trakcie postępowania sprzeciwowego, sytuacja jest taka sama jak w wyżej opisanym przypadku przeniesienia pojedynczego ZTUE, na którym oparty jest sprzeciw.

Sytuacja jest jednak inna, jeśli przeniesienie dotyczy tylko jednego z wcześniejszych krajowych praw. W takim przypadku nowy właściciel może również stać się osobą wnoszącą sprzeciw, co oznacza, że w efekcie będą dwie osoby wnoszące sprzeciw. Nowe osoby wnoszące sprzeciw uznaje się za „współwnoszących sprzeciw”, co oznacza, że Urząd traktuje sprawę na dotychczasowych zasadach, czyli jako **jeden** sprzeciw, lecz z udziałem więcej niż jednej osoby wnoszącej sprzeciw. Ponadto Urząd uznaje pierwotnego pełnomocnika za „wspólnego” pełnomocnika obu osób wnoszących sprzeciw i nie wzywa nowej osoby wnoszącej sprzeciw do wyznaczenia nowego pełnomocnika. Nowa osoba wnosząca sprzeciw może jednak zawsze wyznaczyć własnego pełnomocnika.

Jeśli jedna z osób współwnoszących sprzeciw zamierza się wycofać, taką decyzję akceptuje się bez względu na chęć kontynuowania sprzeciwu przez drugą osobę wnoszącą sprzeciw. W razie kontynuacji postępowanie opiera się wyłącznie na prawach osoby wnoszącej sprzeciw, która nie wycofała się. Nie podejmuje się osobnej decyzji w sprawie kosztów.

7.5.1.4 Sprzeciw oparty na połączeniu rejestracji ZTUE i rejestracji krajowych

Jeśli sprzeciw opiera się jednocześnie na co najmniej jednej rejestracji ZTUE **oraz** co najmniej jednej rejestracji krajowego znaku towarowego, a jeden z tych znaków uległ przeniesieniu na rzecz nowego właściciela w trakcie postępowania sprzeciwowego, zastosowanie mają odpowiednio powyższe zasady.

We wszystkich takich sytuacjach Urząd, po otrzymaniu informacji o przeniesieniu własności, aktualizuje swoją bazę danych poprzez wpisanie nowej osoby wnoszącej sprzeciw / obu osób wnoszących sprzeciw, o czym powiadamia strony wyłącznie w celach informacyjnych. Sam fakt przeniesienia wcześniejszych rejestracji nie uzasadnia jednak wyznaczenia nowego terminu przedstawienia uwag lub innych dokumentów po upływie pierwotnego terminu.

7.5.1.5 Przeniesienie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE

Jeśli w trakcie postępowania sprzeciwowego zaskarżone zgłoszenie ZTUE zostało przeniesione, sprzeciw „podąża” za zgłoszeniem, tj. osoba wnosząca sprzeciw jest

informowana o przeniesieniu i postępowanie jest kontynuowane z udziałem nowego właściciela zgłoszenia ZTUE i osoby wnoszącej sprzeciw.

7.5.1.6 Częściowe przeniesienie zaskarżonego zgłoszenia ZTUE

[Artykuł 14 ust. 2 RWZTUE](#)

W przypadku częściowego przeniesienia (zaskarżonego) zgłoszenia ZTUE Urząd otwiera osobne akta dla nowej rejestracji (zgłoszenia) z nowym numerem rejestracji (zgłoszenia).

W takim przypadku, gdy przeniesienie zostało wpisane do rejestru i stworzony został nowy numer zgłoszenia ZTUE, ekspert badający sprzeciw również tworzy nowe akta sprzeciwu dla nowego zgłoszenia ZTUE, jako że nie można rozpatrywać sprzeciwu dotyczącego dwóch różnych zgłoszeń ZTUE.

Taka sytuacja zachodzi jednak jedynie wtedy, gdy część pierwotnie zakwestionowanych towarów/usług jest objęta dotychczasowym zgłoszeniem ZTUE, a część nowym zgłoszeniem ZTUE. Przykład: X wniósł sprzeciw wobec wszystkich towarów objętych zgłoszeniem ZTUE Y dla kasy 12 *urządzenia służące do poruszania się na lądzie i w powietrzu* i dla klasy 25 *odzież i obuwie*. Zgłoszenie ZTUE Y zostało częściowo przeniesione i podzielone na zgłoszenie ZTUE Y dla *urządzeń służących do poruszania się na lądzie i odzieży* oraz zgłoszenie ZTUE Y dla *urządzeń służących do poruszania się w powietrzu i obuwia*.

[Artykuły 20 i 27 RZTUE](#)

Jako że osoba wnosząca sprzeciw miała do uiszczenia tylko jedną opłatę, nie jest wymagane wniesienie drugiej opłaty za nowy sprzeciw wynikły z podziału zgłoszenia ZTUE, ponieważ w momencie zgłoszenia sprzeciw był skierowany tylko przeciwko jednemu zgłoszeniu ZTUE.

Jeśli chodzi o podział kosztów, ekspert uwzględnia fakt, że wniesiona została tylko jedna opłata za sprzeciw.

Ponadto, w zależności od okoliczności sprawy, istnieje możliwość połączenia postępowań (np. jeśli pełnomocnik dla nowego i dotychczasowego zgłoszenia jest taki sam).

7.5.2 Te same strony po przeniesieniu

Jeśli w wyniku przeniesienia osoba wnosząca sprzeciw i zgłaszający stają się tymi samymi osobami, sprzeciw staje się bezcelowy i w związku z tym jest zamykany z urzędu.

7.5.3 Zmiana nazwy

Jak wspomniano wyżej, zmiana nazwy (imienia i nazwiska) nie implikuje zmiany własności.

7.5.4 Zmiana pełnomocnika

[Artykuł 119 RZTUE](#)

W przypadku zmiany pełnomocnika w toku postępowania sprzeciwowego należy o tym fakcie poinformować drugą stronę, przesyłając jej kopię pisma i złożone upoważnienie.

Szczegółowe informacje można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo](#).

7.5.5 Przerwanie postępowania ze względu na śmierć lub brak zdolności do czynności prawych zgłaszającego lub jego pełnomocnika

[Artykuł 106 RZTUE](#)

[Artykuł 72 RDZTUE](#)

[Artykuł 106 RZTUE](#) dotyczy przerwania postępowania. W ust. 1 tego artykułu wyróżniono trzy poniższe sytuacje.

Postępowanie sprzeciwowe przed Urzędem przerywa się:

1. gdy **zgłaszający** ZTUE zmarł lub znajduje się pod opieką opiekuna prawnego;
2. gdy wobec zgłaszającego ZTUE toczy się postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie;
3. gdy pełnomocnik zgłaszającego zmarł lub w inny sposób utracił zdolność do reprezentowania zgłaszającego. Więcej informacji można znaleźć w Wytycznych, [część A: Zasady ogólne, dział 5: Strony postępowania i zawodowe pełnomocnictwo](#).

[Artykuł 106 RZTUE](#) odnosi się jedynie do zgłaszającego i jego pełnomocnika i nie wspomina o innych stronach, np. osobie wnoszącej sprzeciw. Z braku odpowiednich przepisów Urząd stosuje tę zasadę jedynie w przypadku, gdy zgłaszający (lub jego pełnomocnik) nie jest w stanie kontynuować postępowania. Jeśli zatem, na przykład, osoba wnosząca sprzeciw została postawiona w stan upadłości, postępowanie nie jest przerywane (nawet w przypadku gdy jest ona zgłaszającym/właścicielem wcześniejszego (zgłoszenia) ZTUE). Brak pewności co do statusu prawnej osoby wnoszącej sprzeciw lub jej pełnomocnika nie może działać na szkodę zgłaszającego. W takim przypadku, gdy zawiadomienie zostało zwrócone do Urzędu jako nienależne, zastosowanie mają zwykłe zasady dotyczące zawiadomień publicznych.

7.5.5.1 Śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego

W przypadku śmierci zgłaszającego lub osoby upoważnionej przepisami prawa krajowego do występowania w jego imieniu, ze względu na brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego, postępowanie przerywa się jedynie na wniosek pełnomocnika zgłaszającego/upoważnionej osoby lub w przypadku rezygnacji pełnomocnika.

7.5.5.2 Brak możliwości kontynuowania przez zgłaszającego postępowania przed Urzędem ze względu na przeszkody prawne (np. upadłość)

[Artykuł 106 ust. 1 lit. b\) RZTUE](#)

[Artykuł 72 ust. 3 RDZTUE](#)

[Artykuł 106 ust. 1 lit. b\) RZTUE](#) ma zastosowanie od chwili, gdy strona postępowania utraciła kontrolę nad postępowaniem, tj. utraciła prawo do rozporządzania majątkiem, do czasu wyznaczenia likwidatora lub syndyka, który z mocy prawa kontynuuje reprezentowanie takiej strony.

Jeśli zgłaszającego reprezentuje zawodowy pełnomocnik, który nie zrezygnował, nie zachodzi konieczność przerwania postępowania. Urząd uznaje, że pełnomocnik upoważniony jest do reprezentowania zgłaszającego do czasu otrzymania przeciwnej informacji od samego pełnomocnika, wyznaczonego syndyka lub sądu zajmującego się danym powództwem.

Jeśli pełnomocnik poinformuje Urząd o swojej rezygnacji, dalsze kroki podjęte przez Urząd zależą od tego, czy pełnomocnik wskaże również osobę występującą w charakterze syndyka lub likwidatora.

- Jeśli pełnomocnik wskaże syndyka lub likwidatora, Urząd kontynuuje korespondencję z tym syndykiem lub likwidatorem. Jeśli w chwili upadłości zgłaszającego biegły terminy go dotyczące, Urząd ponownie uruchamia bieg takich terminów. W tym przypadku postępowanie jest zatem przerywane i natychmiast wznowiane. Na przykład jeśli na dzień upadłości zgłaszający miał wciąż dziesięć dni na przedstawienie uwag, Urząd w nowym piśmie do syndyka wyznacza nowy termin dwóch miesięcy na przedstawienie uwag.
- Jeżeli pełnomocnik nie przekazał żadnych informacji na temat syndyka lub likwidatora, Urząd nie ma innego wyboru niż ogłosić przerwanie postępowania. Zawiadomienie w tej sprawie przesyłane jest bezpośrednio zgłaszającemu będącemu w stanie upadłości oraz osobie wnoszącej sprzeciw. Choć ustalenie tożsamości likwidatora nie należy do jego obowiązków, Urząd będzie podejmował dalsze próby kontaktu ze zgłaszającym będącym w stanie upadłości w celu wznowienia postępowania. Choć bowiem zgłaszający będący w stanie upadłości nie może wykonywać wiążących czynności prawnych, na ogół może on wciąż odbierać korespondencję lub, jeżeli nie może, korespondencja jest doręczana automatycznie syndykowi, o ile został wyznaczony. Urząd może również wziąć pod uwagę

pochodzące od osoby wnoszącej sprzeciw informacje na temat tożsamości syndyka.

Gdy zawiadomienie zostało zwrócone do Urzędu jako niedoręczone, zastosowanie mają zwykłe zasady dotyczące zawiadomień publicznych.

Złożone dokumenty dotyczące wyznaczenia syndyka lub likwidatora nie muszą być tłumaczone na język postępowania.

Po otrzymaniu informacji o tożsamości syndyka lub likwidatora Urząd wznowia postępowanie od dnia, który wskaże. Musi o tym poinformować drugą stronę. W przypadku braku tej informacji postępowanie zostanie przerwane.

Terminy, które nie upłynęły przed datą przerwania postępowania, zaczynają ponownie bieg, licząc od dnia wznowienia postępowania. Na przykład, jeśli postępowanie zostało przerwane na dziesięć dni przed upływem terminu na złożenie uwag przez zgłaszającego, bieg rozpoczyna nowy termin dwóch miesięcy, a nie dziesięciu dni, jakie pozostały na dzień przerwania postępowania. W celu wyjaśnienia Urząd wysyła stronom pismo w sprawie wznowienia postępowania, w którym określa nowy termin.

7.5.5.3 Śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego

[Artykuł 106 ust. 1 lit. c\)](#) i [art. 119 ust. 2 RZTUE](#)

W przypadku, o którym mowa w [art. 106 ust. 1 lit. c\) RZTUE](#), postępowanie musi zostać przerwane, a następnie wznowione, gdy Urząd otrzyma informację o wyznaczeniu nowego pełnomocnika zgłaszającego ZTUE.

Przerwa może trwać do trzech miesięcy, a jeśli pełnomocnik nie zostanie wyznaczony w tym terminie, Urząd wznowia postępowania. Urząd podejmuje następujące kroki przy wznowianiu postępowania:

- Jeśli wyznaczenie pełnomocnika jest wymagane na mocy [art. 119 ust. 2 RZTUE](#), jako że zgłaszający nie ma stałego miejsca zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności na terytorium EOG, Urząd kontaktuje się ze zgłaszającym i informuje go, że jeśli nie wyznaczy pełnomocnika w wyznaczonym terminie, zgłoszenie ZTUE zostanie odrzucone.
- Jeśli wyznaczenie pełnomocnika **nie** jest wymagane na podstawie [art. 119 ust. 2 RZTUE](#), Urząd wznowia postępowanie i wysyła wszystkie pisma bezpośrednio do zgłaszającego.

W obu przypadkach wznowienie postępowania oznacza, że wszelkie terminy biegnące dla zgłaszającego w momencie przerwania postępowania zaczynają ponownie bieg, licząc od dnia wznowienia postępowania.

Załącznik – Obliczanie okresu karencji na nieużywanie w przypadku znaków krajowych

W poniższej tabeli przedstawiono **przepisy krajowe** określające datę rozpoczęcia 5-letniego okresu karencji na nieużywanie **znaków krajowych** (ostatnia ogólna aktualizacja w dniu 15 września 2020 r.). Skróty „TMA” lub „IPL” zostały użyte jako ogólne odniesienie do odpowiedniego aktu prawnego (ustawa o znakach towarowych lub prawo własności intelektualnej). W tabeli podano również **nagłówki** wyciągów z krajowych baz danych, w których można znaleźć odpowiednią datę.

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Austria	Artykuł 33a ust. 1a AT-TMA „5 lat po zakończeniu okresu na wniesienie sprzeciwu lub po wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie sprzeciwu, lub po zamknięciu procedury sprzeciwu (...)”	Początek okresu używania (Fristbeginn für Benutzung)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Benelux	Artykuł 2.23bis ust. 1 BX-TMA „(...) przez nieprzerwany okres 5 lat od daty zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 2.23bis ust. 2 BX-TMA „(...) okres pięciu lat (...) liczy się od dnia, w którym znak towarowy nie może już być przedmiotem odmowy z bezwzględnych przyczyn lub sprzeciwu lub, w przypadku wydania odmowy lub wniesienia sprzeciwu, od dnia, w którym decyzja uchylająca zastrzeżenia Urzędu z bezwzględnych przyczyn lub kończąca postępowanie w sprawie sprzeciwu stała się ostateczna lub sprzeciw został wycofany”.	Zwykłe postępowanie rejestracyjne: Data rejestracji (Inschrijvingsdatum / Date de l'enregistrement) Przyspieszone postępowanie rejestracyjne: Status przyspieszonej rejestracji (Status van spoedinschrijving / Phase d'enregistrement accéléré)	W przypadku rejestracji przyspieszonej Benelux stosuje procedurę sprzeciwu po rejestracji i dlatego datą zakończenia procedury rejestracji jest data widniejąca w osobnej rubryce „status rejestracji przyspieszonej”.
Bułgaria	Artykuł 21 ust. 1) BG-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty rejestracji (...)”	Data rejestracji (Дата на регистрация)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Chorwacja	Artykuł 20 HR-TMA „(...) przez okres 5 lat od daty zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 47 ust. 1) HR-TMA „(...) w okresie 5 lat poprzedzających datę dokonania zgłoszenia lub datę zastrzeżenia prawa pierwszeństwa znaku towarowego wcześniejszy znak towarowy był rzeczywiście używany (...), wcześniejszy znak towarowy był zarejestrowany przez okres nie krótszy niż 5 lat”.	Data rejestracji (Datum priznanja) (kod INID 151)	
Cypr	Artykuł 39 ust. 1 lit. a) CY-TMA „(...) w okresie pięciu kolejnych lat od rejestracji (...)” Artykuł 33 ust. 3) CY-TMA „Znak towarowy (...) uważa się za zarejestrowany w dniu zakończenia procedury rejestracji”.	Data rejestracji (Ημερομηνία Εγγραφής)	W TMview właściwą datą nie jest „Data rejestracji” (która zgodnie z poprzednią definicją prawną pokrywała się z „Datą zgłoszenia”). Odpowiednią datę można często znaleźć w sekcji „Wpisy”, pod „Opisem wydarzenia”: Znak towarowy zarejestrowany w dniu (...)”.

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Republika Czeska	Artykuł 13 ust. 1) CZ-TMA „(...) 5 lat po rejestracji (...)” Artykuł 28 ust. 1, 3 CZ-TMA „(1) (...) Urząd dokona wpisu znaku towarowego do rejestru wraz z podaniem w nim daty rejestracji (...)” (3) Wpis znaku towarowego do rejestru staje się skuteczny od daty rejestracji”.	Data rejestracji (Datum zápisu) (kod INID 151)	
Dania	Artykuł 10c ust. 1 DK-TMA „(...) przez nieprzerwany okres 5 lat od daty zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 10c ust. 2 lit. i) DK-TMA „Procedurę rejestracji uważa się za zakończoną, gdy znak towarowy jest zarejestrowany (...)”	Procedura rejestracji zakończona (Reg. procedure slut)	Znaki towarowe zarejestrowane od dnia 1 stycznia 2019 r.: Data rejestracji Znaki towarowe zarejestrowane przed dniem 1 stycznia 2019 r.: W przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu: Pierwszy dzień po zakończeniu okresu wniesienia sprzeciwu. W przypadku gdy wniesiono sprzeciw: a) data uprawomocnienia się decyzji kończącej postępowanie w sprawie sprzeciwu lub b) data wycofania sprzeciwu.

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Estonia	Artykuł 17 ust. 3) EE-TMA „(...) od rejestracji wcześniejszego znaku towarowego upłynęło 5 lat”.	Data rejestracji (Registreerimise kuupäev)	
Finlandia	Artykuł 46 FI-TMA „(...) okres 5 lat liczy się od dnia, w którym znak towarowy nie może już być przedmiotem sprzeciwu, (...) jeżeli sprzeciw został wniesiony, od dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie w sprawie sprzeciwu stała się ostateczna lub sprzeciw został wycofany”.	Znaki towarowe zgłoszone na dzień lub w oczekiwaniu na zakończenie procedury rejestracji w dniu 1 maja 2019 r.: Data rozpoczęcia pięcioletniego okresu używania (5 vuoden käyttöamisajan alkamisaika) Znaki towarowe, których procedura rejestracji zakończyła się przed 1 maja 2019 r.: a) <u>w przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu:</u> Pierwszy dzień po dacie podanej w punkcie „Data zakończenia możliwości wniesienia sprzeciwu” („Väiteajan päättymispäivä”) b) <u>w przypadku wniesienia sprzeciwu:</u> Zob. sekcja „Zgłoszenia, odwołania i sprzeciwu dotyczące znaku towarowego” / „Zdarzenie: Sprzeciw” / „Status: Zamknięty” / „Data statusu” („Tavaramerkkiin liittyvät hakemukset, valitukset, väitteet” / „Tapahtuma”: „Väite” / „Tila”: „Loppuunkäsitelty” / Tapahtumapäivä)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Francja	Artykuł R 712-23 FR-IPL „Data, z którą znak towarowy uważa się za zarejestrowany, w szczególności do celów stosowania art. (...) L. 714-5, jest dla francuskich znaków towarowych data „Bulletin officiel de la propriété industrielle”, w którym rejestracja została opublikowana”.	Historia / Rejestracja bez modyfikacji (Historique / Enregistrement sans modification)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Niemcy	Artykuł 26 ust. 5) DE-TMA W przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu: „(...) 5 lat od dnia, w którym znak towarowy nie może być już przedmiotem sprzeciwu”. W przypadku gdy wniesiono sprzeciw: „(...) 5 lat od dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie w sprawie sprzeciwu stała się ostateczna lub sprzeciw został wycofany”.	Znaki towarowe zgłoszone na dzień 14 stycznia 2019 r.: Początek okresu karencji dla używania (Beginn der Benutzungsschonfrist) Znaki towarowe zgłoszone przed dniem 14 stycznia 2019 r.: a) w przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu wobec wcześniejszego znaku towarowego, a <u>sprzeciw wobec ZTUE oparty na tym wcześniejszym znaku towarowym został wniesiony przed dniem 14 stycznia 2019 r.:</u> Data wpisu do rejestru (Tag der Eintragung im Register) (kod INID 151) b) jeżeli nie wniesiono sprzeciwu wobec wcześniejszego znaku towarowego, a <u>sprzeciw wobec ZTUE oparty na tym wcześniejszym znaku towarowym został wniesiony w dniu 14 stycznia 2019 r. lub później:</u> Pierwszy dzień po dacie „Końca okresu na wniesienie sprzeciwu” (EWT) („Ablauf der Widerspruchsfrist”) c) w przypadku gdy wniesiony został sprzeciw wobec <u>wcześniejszego znaku towarowego:</u> „Data zakończenia” („Abschlussdatum”) w szczegółach dotyczących sekcji „Postępowanie w sprawie sprzeciwu”* („Widerspruchsverfahren”)	* Zob. sekcja „Rodzaj procedury” / „Postępowanie w sprawie sprzeciwu” – „Wyświetlanie szczegółów” („Verfahrensart” / „Widerspruchsverfahren” – „Details anzeigen”) (wiersz z wpisem dotyczącym zamknięcia postępowania w sprawie sprzeciwu, np. „Postępowanie w sprawie sprzeciwu” – „Znak towarowy częściowo unieważniony” („Widerspruchsverfahren” – „Marke teilweise gelöscht”)) / „Data zakończenia” („Datum des Abschlusses”) Artykuł 158 DE-TMA Przepisy przejściowe „(...) (5) Jeżeli używanie znaku towarowego, na którym opiera się sprzeciw, jest kwestionowane w postępowaniu w sprawie sprzeciwu wniesionym przed dniem 14 stycznia 2019 r., stosuje się art. 26 i art. 43 ust. 1 w wersji obowiązującej do dnia 13 stycznia 2019 r.”. Artykuł 26 ust. 5 DE-TMA (w wersji obowiązującej do dnia 13 stycznia 2019 r.): „W zakresie, w jakim używanie w okresie 5 lat od rejestracji jest niezbędne, w przypadkach, w których wniesiono sprzeciw wobec rejestracji, datę rejestracji
Wytczne dotyczące rozpatrywania spraw przez Urząd Uwagi ogólne, Część C Sprzeciw			Strona 868
FINAL		VERSION 1.0	31/03/2022

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Grecja	Artykuł 28 ust. 1) GR-TMA: „(...) pod warunkiem że wcześniejszy znak towarowy był zarejestrowany przez co najmniej 5 lat (...)”	nd.	W Grecji nie istnieje żadna oficjalna publiczna internetowa baza danych znaków towarowych. Oficjalne informacje na temat znaków towarowych chronionych w Grecji są dostępne online wyłącznie za pośrednictwem TMview. Odpowiednie informacje można znaleźć w TMview pod nagłówkiem „Data rejestracji”.

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Węgry	Artykuł 18 ust. 1) HU-TMA „(...) w okresie 5 lat od daty rejestracji (...)” Artykuł 64 ust. 1) HU-TMA „Data decyzji w sprawie rejestracji jest datą rejestracji znaku towarowego”. Artykuł 18 ust. 2) HU-TMA „(...) w przypadku znaku towarowego zarejestrowanego w »specjalnej procedurze przyspieszonej« [art. 64/A ust. 7] datą rejestracji jest data: a) po upływie terminu określonego w art. 61/B ust. 1 [3-miesięczny termin na zgłoszenie sprzeciwu]; lub b) w przypadku sprzeciwu, kiedy decyzja w sprawie sprzeciwu staje się ostateczna”.	Data rozpoczęcia pięcioletniego okresu, w którym znak towarowy musi być używany (Védjegyhasználat megkezdésére nyitva álló öt éves időszak kezdő időpontja)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Irlandia	Artykuł 16A ust. 1 IE-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 45 ust. 5) IE-TMA „Procedurę rejestracji uważa się za zakończoną w dniu publikacji na mocy poddziału 4; data ta zostaje wpisana do rejestru”.	Data publikacji rejestracji	Odpowiednią datę można znaleźć w TMview pod nagłówkami „Publikacja” / „Sekcja Publikacji: Rejestracja” / „Data publikacji” (tj. <u>nie</u> pod „Datą rejestracji”).
Włochy	Artykuł 24 ust. 1) IT-IPL „(...) w ciągu 5 lat od rejestracji ”.	Data rejestracji (Data registrazione)	Właściwą datą rejestracji jest data pierwotnej rejestracji znaku towarowego.
Łotwa	Artykuł 26 LV-TMA „1) (...) w ciągu 5 lat od zakończenia procedury rejestracji (...)” 2) Okres pięciu lat (...) biegnie od dnia, w którym nie można już wnieść sprzeciwu wobec danego znaku towarowego , lub, jeżeli sprzeciw został wniesiony, od dnia wydania decyzji o zakończeniu postępowania w sprawie sprzeciwu lub jego wycofaniu ”.	Znaki towarowe zgłoszone z dniem 6 marca 2020 r. oraz zgłoszone przed tą datą i zarejestrowane z dniem 20 września 2020 r.: Pierwszy dzień po dacie w rubryce „Data zakończenia rejestracji” (Reģ. procedūras pabeigšanas datums) (kod INID 451) Znaki towarowe zgłoszone przed 6 marca 2020 r. oraz zarejestrowane przed 20 września 2020 r.: Data rejestracji (Reģistrācijas datums) (kod INID 151)	
Litwa	Artykuł 20 LT-TMA „(...) w okresie pięciu lat od rejestracji (...)”	Data rejestracji (Registracijos data) (kod INID 151)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Malta	Artykuł 26 ust. 1) MT-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 56 ust. 4) MT-TMA „Po zarejestrowaniu znaku towarowego Comptroller publikuje rejestrację w przewidziany sposób i wydaje zgłaszającemu świadectwo rejestracji”.	Data rejestracji (Data tar-Registrazzjoni) (kod INID 151)	
Polska	Artykuł 169 ust. 1 pkt i) PL-PWP „(...) w ciągu nieprzerwanego okresu pięciu lat, po dniu wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego (...)”	Data udzielenia prawa	
Portugalia	Artykuł 268 ust. 1) PT-IPL „(...) rejestracja wygasa, jeżeli znak towarowy nie jest rzeczywiście używany przez okres pięciu kolejnych lat”. Artykuł 268 ust. 5) PT-IPL „Okres pięciu lat rozpoczyna bieg od daty rejestracji”.	Data wydania decyzji (Data do Despacho)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Rumunia	Artykuł 55 ust. 1 lit. a) RO-TMA „(...) w nieprzerwanym okresie 5 lat liczonym od dnia zakończenia procedury rejestracji (...)” Artykuł 32 RO-TMA „(1) OSIM [Państwowy Urząd ds. Wynalazków i Znaków Towarowych z Rumunii] wpisuje do rejestru znaków towarowych te znaki dopuszczone do rejestracji, dla których zakończono procedurę rejestracji (...) W rejestrze wpisuje się datę zakończenia procedury rejestracji. (2) Procedurę rejestracji znaku towarowego uważa się za zakończoną w dniu, w którym zgłoszenie znaku towarowego dopuszczone do rejestracji nie może być już przedmiotem sprzeciwu lub, w przypadku gdy sprzeciw został wniesiony, w dniu, w którym decyzja w sprawie sprzeciwu stała się ostateczna lub sprzeciw został wycofany”.	Dla znaków towarowych zgłoszonych na dzień 13 lipca 2020 r.: Data zakończenia procedury rejestracji (Data inchidere procedura) Dla znaków towarowych zgłoszonych przed dniem 13 lipca 2020 r.: Data przyznania (Data acordare)	Wdrożenie nowego nagłówka „Data zakończenia procedury rejestracji” nadal nie zostało zakończone w momencie ostatniej ogólnej aktualizacji niniejszej tabeli.

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Słowa	Artykuł 7c ust. 1 SK-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty rejestracji znaku towarowego (...)”	Data rejestracji (Dátum zápisu) (kod INID 151)	
Słowa	Artykuł 52.b ust. 1 SI-IPL „(...) w okresie pięciu lat od daty wpisu znaku do rejestru (...)”	Data rejestracji (Datum registracije) (kod INID 151)	

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Hiszpania	Artykuł 39 ust. 1) ES-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty rejestracji (...)” Artykuł 39 ust. 2) ES-TMA „Termin pięciu lat, o którym mowa w poprzednim ustępie, rozpoczyna się w dniu, w którym rejestracja znaku towarowego staje się ostateczna. Datę tę wpisuje się do rejestru znaków”.	Jeżeli sprzeciw wobec zgłoszenia ZTUE został wniesiony w dniu lub po dniu 14 stycznia 2019 r: a) w przypadku gdy <u>nie zostało wniesione odwołanie od decyzji pierwszej instancji dotyczącej rejestracji wcześniejszego znaku towarowego:</u> 1 miesiąc po dacie wskazanej w lewej kolumnie „Data” („Fecha”) w sekcji „Akty przetwarzania” („Actos de tramitación”) / „Wykonany akt” („Acto de tramitación”) / „PUBLIC. CONCESION DE F. RESOL. [DATA]”. b) w przypadku gdy wniesiono <u>odwołanie od decyzji pierwszej instancji dotyczącej rejestracji wcześniejszego znaku towarowego, w wyniku czego znak ten został przyznany:</u> 2 miesiące po dacie wskazanej w lewej kolumnie „Data” („Fecha”) w sekcji „Akty przetwarzania” („Actos de tramitación”) / „Wykonany akt” („Acto de tramitación”) / „PUBL. ESTIMAC. RECURSO DE FECHA [DATA]” lub „PUBL. DESESTIM. RECURSO DE FECHA [DATA]” lub „PUBL. INADMIS. RECURSO DE FECHA [DATA]”. c) w przypadku wniesienia do Trybunału <u>odwołania od decyzji hiszpańskiego urzędu krajowego (OEPM) wydanej w drugiej instancji, dotyczącej rejestracji wcześniejszego znaku towarowego, w wyniku której znak ten został przyznany:</u>	Możliwe są dalsze scenariusze postępowania. Dana strona może zastrzec i udowodnić inną właściwą datę, pod warunkiem że ma to wpływ na obowiązek udowodnienia rzeczywistego używania.
Wytczne dotyczące rozpatrywania spraw przez Urząd Uwagi ogólne, Część C Sprzeciw			Strona 875
FINAL		VERSION 1.0 O ile osoba wnosząca sprzeciw nie	31/03/2022

Państwo członkowskie	Właściwe przepisy prawne	Odpowiedni nagłówek w wyciągu z urzędowej bazy danych	Uwagi
Szwecja	Rozdział 3, art. 2 SE-TMA „(...) w okresie pięciu lat od daty zakończenia procedury rejestracji ”.	Data skuteczności prawnej (Dag för laga kraft)	W przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu: Pierwszy dzień po upływie trzymiesięcznego okresu na wniesienie sprzeciwu (informacje o upływie okresu na wniesienie sprzeciwu można znaleźć w TMview pod nagłówkiem „Data zakończenia okresu na wniesienie sprzeciwu”). W przypadku gdy wniesiono sprzeciw: Dzień, w którym decyzja w sprawie sprzeciwu staje się ostateczna.